

ענפ ט"ז

* א) סידור בינה ותבונת על מתכונתם.

דע, כי אם עילאה יש לה להיות דם"ג, והוא נוקבא אל אבא שהוא היה
דע"ב. והנה היה זו דם"ג נקודת בנקודת אללים כנודע, כי הבינה הינה ב匿וקד
אלקים כנודע.

פניות מאירוטה

שבחין א' ובchein ב' שם סוד י"ה דהויה המה
דו"ג, כן יהיה ע"ב וס"ג בחין דו"ג, והוא
להיותם עניין אחד כאמור.

נקודת נקודת אלקים וכו': זה יורה סוד
שיתוף מדה'ר בדין שמתksen בהויה זו דס"ג,
בسو"ה ותלכנה שתיהם, שפירשו בזוהר חדש
רות, על ב' ההין דהוא, ה"ע וה"ת, ע"ש.
ולפיכך נקודת השם ה' מתאה שנק' אלקים
כנודע, משא"כ למאלה מה' עילאה שה"ס
ס"ג לא הגיע תיקון זה כמו"ש במ"ס ענף ט"ז
אות ז' עש"ה. ובזה תבין מ"ש בתקוניים חדשים
ד"ה פתח עוד ר"ש, ווז"ל בא"ד, אלא איהו
בלחודי بلا שיתוף וחשבון דכתייב ואין
אלקים עmedi אפי' אלקים דעתיות,عش"ה
ותבין עם האמור. (עי' זהר ע"פ הסולם בראשית
א' אות גע"א בחלופי גרסאות).

א) יש לה הוויה דם"ג והוא נוקבא וכו' הוויה דעת"ב: כבר הראת לדעת שראשי הבחנות שאחריהם יובדלו כל המדרגות, מהה ד' בח"י דעת"ס דאו"י הנודעות שביאר אותם הרוב לעיל בענף ד', והמה הם ד' אחרות הוויה. שיוד היא בח"י"א, וה' עילאה בח"י"ב, ואו בח"י"ג, וה' תחתה בח"י"ד, ואחריהם נמשכים ההפרש שבdry המדרגות שנוק' ע"ב ס"ג מ"ה וב"ז, והינו בסוד שיעור קומה: ע"ב קומתו עד הוכמה שהיא בח"י"א ויוד דהוויה. ס"ג קומתו עד הבינה שהיא בח"י"ב וה"ע וכו' כמו"ש בפמ"ט בענף ג' וד' ע"ש. ותמצא שם אשר ד' הבהיר דעת"י, נבחנות לב' דוכרין וב' נוקבין, שכח"י"א ובח"י"ג ב' דוכרין, ובח"י"ב ובח"י"ד ב' נוקבין, ע"ש ותמצא טעם. ובזה תדע, שכמו

* ע"ח שיעיד פ"ט. תע"ס ח"י ס"ז.

ב) והנה היה זו נחלה לד' בח' בד' אוטיותה, והם ב' אהיה דיוידין וא' דאלפין וא' דההין. והיא רמוזה בה' ראשונה דהויה הכללת כל האצלות. וABA, הוא יוד של שם הויה, כנ"ל.

פנימ מאירות

בד' אוטיותה והם ב' אהיה דיוידין וכו': הנה התJKLMקות היה לד' בח', יורה על ד' המדרגות: ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן, יוד ה"ס ע"ב זה, עילאה ה"ס ס"ג וכו', ונודע שהתחALKות זו נוגת בכל המדרגות אפי' בפרט פרטיות. כבר נתברר עניין ג' המילויים: יודין אלפין ה אין, שה"ס רת"ס לכל פרצוף והם ג' הויות ע"ב מ"ה וב"ן כנ"ל. אמן הויה דס"ג היא ג' במלוי יודין כמו ע"ב אלא שנבדلت הימנו במילוי ואו שלה, שאינו בידן כמו ע"ב, זולת באلف' כמו הויה דמ"ה. ועניין הבדל זה תבין משורש התקון דעלית מ"ן שלא נעשה בראש פרצוף ס"ג דא"ק, זולת בגופא שלו שנקרא ישס"ת, בדברי הרב לעיל בענף ח' עשה. ותוכן דבריו, אשר ס"ג נחלק לשנים בסיבת המ"ן, וזה החלק שירד ונתחבר עם מ"ה וב"ן דא"ק בסוד מ"ן נקרא ישס"ת. והטעמים דס"ג, דהינו הראש דס"ג שלא ירד בסוד המ"ן נקרא או"א עילאיין, עש"ה. ונודע שי"ה לכל הויה, ה"ס הראש שהם הטעמים דס"ג שלא נעשה בהם תיקון המ"ן, ולכן הם במילוי יודין כמו ע"ב, אמן הווא דהויה שהוא תמיד סוד הגוף, והינו ישס"ת הנ"ל, לפיכך יצא הישס"ת הזה במילוי אלף, בהבדל מאו"א עילאיין שאין להם זה המילוי, שה"ס האו"ח מעליית מ"ן, והבן היטב.

והנה נתברר אשר עניין השינוי שבמלוי דהויה דס"ג, הוא מסיבות תיקון המ"ן ששורשו מתחיל רק מס"ג. וזה כל ההבחן שיש במילוי דס"ג במשונה מע"ב וזכור זה. ומקומו ניכר רק בווא דהויה דס"ג שה"ס גופא הנק' ישס"ת, אמן יהה דהויה דס"ג

ב) והנה היה זו נחלה לד' בח' וכו': כבר ידעת שאוטיות הפשטות דהויה, דהינו ד' האוטיות שבה, מה ד' הבהיר הנודעת דעת"ס DAO". ודע' שאוטיות המילוי לכל הויה מה מראות על בח' ע"ס DAO"ח שבאותה המדרגה, כי כן עה"ס DAO"ח מלאות את עה"ס DAO", כמו שבפמ"ס ענף ג' וד' עש"ה. ויש ג' בח' מילויים, שסימנים יה"א, דהינו מילוי יודין מילוי אלפין מילוי ה אין. והוראות הוא בהבחן ראש תוך סוף, הנוגג בכל המדרגות כנודע בענפים הקודמים. ונודע שהראש אינם כלים ממש ורק שרשיכלים, ולכן אוטיותו יודין כזה: יוד ה' ויו ה', להיות ה' יוד לתחילה בכתיבת כל אות שהוא בח' השורש לאוטיות.

והתוך דהינו רישא וט"ר דגופה עד הטבור, כבר מה בבח' כלים, להיות המלכות של ראש הוא שורשים כנודע. אלא שיש בהם הבחן הפרסא שה"ס הרקייע המבדיל בין מים למים כמ"ש בפמ"ס. והנה זו צורת א' אשר יוד העליונה ה"ס מים עליונים והתחтоונה ה"ס מים תחתונים והקו שבאלכסונה ה"ס הפרסא והركיע המבדיל כמו שבזוהר ולעיל בענף ג' ע"ש. ולפיכך מרמזו התוך לכל מדרגה במילוי אלף כזה: יוד ה' ואו ה'.

והסוף שהוא מטbor ולמטה דגופה, שע"ס DAO"ח דשם כבר מה בבח' הסיום כי אין להם עוד כח ההתקשות, כמו שבפמ"ס ט"ו וו"ג ע"ש ולכן אוטיטוי ה אין כזה: יוד ה' וו ה'. באופן שאוטיות המילוי שוות לאוטיות הפשטות, והוא משומש אין בהם חידוש ההתקשות, והבן.

ג) ואם זו היא יוד ספירות גמורות. וא們 בהתחלקה לב' בחינות במ"ש, או בחי' ראשונה נרמות במילוי י' ד' דיווד דהויה הכללת הנזכר לעיל. ובח' ב'

פנים מאירות

שב' אה' הראשונים דאימא עילאה, אינם נחשים אף לשורש הס"ג, ולפיכך הם במילוי יודין כבח' ע"ב, ורק ב' אה' התחתונים שבויה דהויה דאימא עילאה הם במילוי אלףין וההין, אשר המילוי אלףין מורים שבויה דאימא עילאה כבר נמצא בהם השורש לעלית המ"ן שבסוד הויה דס"ג, כאמור, והבן היטב.

ג) אז בחי' ראשונה נרמות במילוי י' ד' וכו': עניין התחלקות זו כבר נתבאר לעיל בעה"ח בענף ה', שהיא מסיבת ירידת גופא דס"ג שה"ס נקודות תginן אותיות דס"ג, למ"ה וב"ן. דא"ק שלמטה מטבור בסוד המ"ן, ע"ש. ומשם ואילך נחלה הבינה לב' חלקיים: אשר הטעמים שבזה שה"ס ראש דס"ג נתחבר בבח' ע"ב וחכמה, ונתק' בשם או"א עילאין. ונקודות תginן אותיות שבזה שה"ס גוף דס"ג, נשאר לבדו בבח' ס"ג ובבח' בינה, כמ"ש כאן בפמ"ס ע"ש.

ולפיכך, אימא עילאה שה"ס נוקבא דעת' בכנ"ל, כבר אינה בבח' ס"ג כמו שהיתה בא"ק מטרם שעלה גופה שלה בבח' מ"ן, אלא שנתחברה לע"ב בבח' נוקבא, כי נעשית לבח' חכמה ויוד דהויה, אשר יוד פשטוה ה"סABA עילאה, ומילוי של היוד דהינו ו"ד ה"ס אימא עילאה, נוקבאABA. ובבח' ב' נרומה בה' ראשונה וכו': כמובן לעיל, אשר גופא דס"ג הקודם הוא שקיבל לבח' הויה דס"ג השלמה שה"ס בינה וסוד ה' ראשונה דהויה הכללת.

שנק' או"א עילאין נשארו במדרגת ע"ב, כי יש להם מילוי יודין כמו ע"ב, והיינו משום שביהם עדין לא הושרש המ"ן, זולת בגופא שה"ס הוא, כמובן. וזהו שרמו הרב לעיל בענף ר', אשר אין הפרש בין הויה דעת' להויה דס"ג, רק במילוי דאות י' עכ"ל עשה. גם נתבאר שסוד אימא עילאה הוא בטעמים דהויה דס"ג, כלומר בראש הס"ג, וסוד התבוננה ה"ס נת"א דס"ג, כלומר גופא דס"ג המתפשט מפה של ראש ולמטה, כמ"ש בענף ח' ע"ש.

זה אמרו כי אימא עילאה יש לה הויה דס"ג, כלומר שהויה שלה הוא השורש להויה דס"ג, ונחקת לד' בחי' בר' אותיותה, רוצח לומר י"ה ו"ה שבזה, דהינו ה' פרצופין געם"ב שבראש הס"ג, הצד נוקבות שביהם נק' אימא עילאה, אמן ה"פ געם"ב דאבא עילאה שבראש הס"ג נבחנים בר' הוות ע"פ ד' אותיות דהויה שהם: ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן כאמור, אבל ה' פרצופין שבאימא עילאה נבחנים בר' אה'. הויה נבחן באבא ואהיה באימה, כמובן.

ולבן אומר, שם ד' אה', ב' ביודין וא' אלףין וא' דההין. כי ב' אה' הראשונים היוצאים מב' אותיות י"ה דהויה שם סוד הראש, אינם נבחנים עדין אף לבח' שגורש להויה דס"ג, להיות אף בח' י"ה שבגוף דס"ג שהם הראש דישועת בתפרחות לה"פ נבחן י"ה לבח' מילוי יודין כמו לה"פ נבחן י"ה לבח' מילוי יודין כמו הע"ב, והוא משום שענין הס"ג מתחילה להתגלות בויה דישועת כנ"ל, ולפיכך נמצא

נرمזה בה' ראשונה דהויה הכלולת כל האצילות, כנודע. ואו בח' הראשונה הנרמות במילוי יוד, נק' אהיה דיודין, ובхи' ב' נק' שם ס"ג. גם הראשונה נקראת אימה עילאה, או בינה, והב' נק' תבונה.

ד) ודע, כי הבינה היא בח' ט"ס הראשונים, וה התבונה היא בח' המלכות של הבינה הנ"ל. ודע, כי כמו שרחל נוקבא רז"א, עם שהוא בח' מלכות שלו עכ"ז

פנימ מאידות

דא"א Дацилот איןו מתגללה במקומו, אלא למטה מטבור דא"א Дацилот דהינו לו"זן שערכם כמו ע"ס דנקודים גבי א"ק, לפיכך יהיו השם של נוקבא דעת'ב, דהינו אימה עילאה Дацилот, בכח' אהיה דיודין, ומאותו הטעם שאמרנו באימה עילאה דא"ק, והבן. ובхи' ב' נקרא שם ס"ג: דהינו מטעם שנתבאר לעיל בסוד ישות'ת דא"ק, אשר הוא קיבל לכל בח' הויה דס"ג שהיה בא"ק מטרם עליית המ"ז. וכבר נתבאר שפרצופי אצילות נמשכים מפרצופי א"ק ע"ש, ועיין כאן בפמ"ס שהרחבנו העניין הזה ברוחבו והקיפו.

ד) הבינה היא בח' ט"ס הראשונים וכו': זה נמשך מפרצוף ס"ג דא"ק שמטרם עליית המ"ז, שהם שם בסוד ראש הס"ג וגופא דס"ג, כנ"ל. ולפיכך, גם בעולם התיקון נבחנים תמיד לראש וגוף, שהראש ה"ס או"א עילאיין, והגוף שמאפה דאו"א עילאיין ולמטה ה"ס הגוף. ונודע שככל ע"ס של הגוף, אינו אלא בח' התפשטות המלכות של ראש לע"ס מיניה ובה, עד מלכות דמלכות בסוד התפ"ב. וזה אמרו, שהבינה דהינו או"א עילאיין, ה"ס ט"ר בראש, וה התבונה ה"ס התפשטות מלכות דאו"א לבח' הגוף, כנ"ל.

ודע כי כמו שרחל וכו' מלבשו מהחזה ולמטה וכו': משמענו זה אשר מסוד עליית מ"ז ואילך, נבחן בח' ירידה לכל הפרצופין,

בח' הראשונה וכו' נק' אהיה דיודין וכו': כי סוד שם אהיה, יורה, בח' השורש לגילוי האור בו בעת שעוזנו נעלם, כמ"ש בזוהר בהוראת השם אהיה, זוזיל: דזמין אני לאולדא. כלומר, שנגלה זה השורש שהוא עתיד להאיר לאחר מכאן, אمنם שם הויה, יורה שכבר נתגלה האור הנרצה. וכבר נתבאר בפמ"ס ענף ט"ז, שנוקבא דעת'ב זו היא סוד המלכות שבנקבי עיניים, שבה נמצא שורש זה האור היוצא דרך עיניים לע"ס דנקודות, בסוד אני ישנה אני שנייה ע"ש, ועל שם סוד זה נקרו בשם אהיה במילוי יודין, להיות שבמקום אין אור זה ניכר, כמ"ש הרוב בענף ט"ז אותן ר' שכל האור היוצא דרך העיניים אינו ניכר למעלה מטבור והוא נבלע בעקבותיהם, ע"ש. שז"ס דזמין אני לאולדא, כי אחר שמתפשט למטה מטבור, אז מתחיל להאיר בגילוי ולא מקודם לכך.

ונודע, דה' פרצופין שבאצילות שבעולם התיקון מה נמשcin מה' פרצופין שבא"ק, אשר לפ"ז נחלק ג"כ ס"ג Дацילות לב' בח' מהם: או"א וישוט'ת, המלבישים לאיריך אנפין מפה דראש עד הטבור, פרצוף ס"ג המלביש לא"ק מפה עד הטbor, באופן שאו"א עילאיין Дацילות ה"ס ראש דס"ג שקיבל לבח' ע"ב ויוד ראשונה דהויה, שאבא ה"ס היוד הפשטה ואימה ה"ס ר"ד, ובхи' אהיה דיודין, שנמשך מאותו השורש הנ"ל שביארנו באו"א דא"ק, ולהיות אור

מלבשתו מהחזה ולמטה, בן תבונה זו שהוא המלכotta דבינה, מלבשת את הבינה מהחזה ולמטה בלבד.

ה) וזאת, כי הבינה יש בה פנימיות וחיצוניות וכן במלכות שלה הנקרה התבונה יש בה פנימיות וחיצוניות, שאין לך דבר בעולם שאין בו פנימיות וחיצוניות, ואמנם כדי שלא נאריך העניין, נבהיר עניין התבונה, ומהותה תבין את הבינה בהיקש.

פנימ מAIRות

העליזון, ולא לבחוי חג"ת נה"י כמלפנים בא"ק, והבן היטב.

ה) יש בה פנימיות וחיצוניות שאין לך דבר וכו': כמו שנתבאר בענפים הקודמים, אשר מסיבת התועלות הזוג לנקי עינים, נמצא ג"כ שהתחthon היוצא מהארת הזוג דמלכות של ראש, שנתעללה ממקורו באח"פ דראש העליון. ובאמת כן הוא בפנימיות, אשר כל תחתון נתעללה למקור יציאתו, דהיינו במלכות נקי עינים, ונמצא הראש דתחתון מסתיים בפה, ומפה עד החזה התוך, ומחזה עד בטבור כבר נשלם הסוף ושם נפסק. אמן בחיצוניות לא נעשה מכח התועלות הנוצר שום שניינוי תחתון, ועדין מתחיל מתחת פה לעליון, אשר מפה עד החזה יצא הראש ומחזה עד בטבור יצא התוך ומטבור עד סיום רגליו יצא הסוף. באופן, שמכל זוג יוצאים ב' פרצופין: אחד מתחיל מאח"פ לעליון ומסתיים לעללה מטבור. והשני מתחיל מפה לעליון ומתפשט עד סיום רגליו. והוא משומש החיצון נ麝 מלכות של ראש דשורש הא' שטטרם התועלות הזוג, שמקורו בפה. והפנימי נ麝 מלכות של ראש משורש הב', שנתעללה מקום המלכות לנקי עינים, כמבואר.

אמנם ב' הנקודות כולמר ב' הבהיר דמלכות של ראש הנדי' כלולות זה זהה, כמ"ש בשער

כי בפרצופי א"ק שטטרם עלית המ"ן, נתבאר שככל תחתון היה מלביש לתוך וסוף לעליון, דהיינו מפה של ראש ולמטה, אמן בסוד עלית המ"ן, אשר הסת"א נתعلاה מן הפה וונעשה בנקי העינים, נבחנים אח"פ לתוך שה"ס חג"ת, ונמצא שהסת"ב נעשה על הפה ולפייך ירד הפה לבחוי חזה, שה"ס מלכות דמלכות, שעליה נעשה הסת"ב כנ"ל. וכמו"ש בענפים הקודמים ובפמ"ס כאן, אשר ע"כ התחתון ששורשו ומקורו מתחיל רק מהפה, אין יכול להגביה את עצמו לעללה מהמקור שלו כנודע, ונבחן ע"כ שמלביש לעליון רק מחזה ולמטה להיות שהפה קיבל לבחוי חזה כאמור.

זה אמרו, כמו שרחל וכו' בן תבונה זו שהוא המלכotta דבינה וכו' עכ"ל. רצונו לומר שהוא חי הפתשות המלכות הכללית שה"ס פה של ראש, והיתה ראייה שתלביש לבינה מפה ולמטה, כלומר, מבח' הסתכלות א' כמו שהוא בפרצופי א"ק. ואומר, שעת כל זה מלבשת את הבינה מחזה ולמטה בלבד עכ"ל. כלומר, כי לאחר שהפה ירד וקיבל לבחוי הסת"ב כאמור, הרי ה"ס מלכות דמלכות שנקרה חזה כנ"ל ע"ש, ונמצא, אשר כבר אינה חי המלכות הכללית דבינה כמו שהיא הייתה בפרצופי א"ק שטטרם עלית המ"ן, באופן שעתה נבחן שהתחthon מלביש לעליון רק לבחוי נה"י שלו בלבד, דהיינו הסוף של

) וגבאר עתה בלבד עניין המלכיות דבינה, הנק' תבונה, ונקרא ה' ראשונה של הויה הכלולת, הנקרא שם ס"ג. הנה בחי' זו כולה היא שם ס"ג א' שלם, כולל כל ט"ס שבה, בפנימית וחיצונית.

) ונהג ג"ר שבה הם דוגמת ג' פרצופין והם כח"ב, ונרמזין ביווד הי דס"ג הכלול. והנה ה' ראשונה דס"ג היא בינה דתבונה, שהיא הפרצוף הג' של ס"ג הכלול, ויש בה ג' ההיין, א' נגד ג"ר שבה, וא' נגד ו"ק שבה, וא' נגד מלכות שבה.

פנימ מAIRות

בינה כמ"ש לעיל, שמזמן תיקון המ"ן ואילך נחלק כל ראש לב' בחי': שמעינים ולמעלה הוא בחי' ע"ב שכול גולגלתא ג"כ, ואח"פ הוא בחי' ס"ג, ולפיכך כתבתחין פרצוף התבונה להויה שלימה דעת, ככלומר בה' פרצופין, נמצא מעינים ולמעלה ה"ס ב' הפרצופין, גולגלתא וע"ב שה"ס קוצו של היוד ויוד של הויה זו, ובחי' אח"פ דראש הוא נק' בינה דתבונה, ככלומר בחי' הב' של הראש דהינו אח"פ, הנבחן לראש ס"ג דעת, דהינו בינה דתבונה, והוא סוד ה' ראשונה שבஹי' דס"ג, והבן.

ויש בה ג' ההיין וכו': כי בינה דתבונה שה"ס אח"פ דראש הכללי של פרצוף ס"ג כנ"ל, נבחנת לעצמה ג"כ בבי' בחי' של ראש: דהינו מעינים ולמעלה, ואח"פ, משום שלעצמה יש לה ע"ס שלימות, שהם: גולגלתא, ועינים ואח"פ. וכבר נתבאר שב' בחי' אלו ה"ס ראש ותוך הנקרה ג"ר וו"ק, שגולגלתא ועינים הם עיקר הראש שנק' ג"ר, ואח"פ עד הפה ה"ס וו"ק דראש, והתפשטות הפה נקרא מלכות.

זה אומרו, ויש בה ג' ההיין: א' נגד ג"ר שבה, הינו מעינים ולמעלה, וא' נגד ו"ק שבה, הינו אח"פ עד הפה, וא' נגד מלכות שבה, דהינו התפשטות המלכות לגופה.

מרשב"י עש"ה, וז"ל: דליך לך נקודת דלא תהא כלולה בחברתך. ולפיכך יש ב' בחי' פו"ח בפרצוף הפנימי וב' בחי' פו"ח בפרצוף החיצוני, והוא משומש בחיצוניות דעליוון יורד ומתרבש בתחתון, ככלומר דיש בראש העליון גם זוג חיצוני בפה הראש שלו, שמה זוג החיצוני דעליוון זהה יוצאים ג"כ ב' פרצופין: פנימי וחיצוני, אשר מתחילהם שניהם מפה ולמטה, כמ"ש לפניו בע"ה.

זה אמרו, שהן הבינה והן התבונה כוללות פנימיות וחיצוניות, וכן אין לך דבר בעולם שאין בו פנימיות וחיצוניות, והינו כדאמרן, שנכללו הנקודות זה בזו, הן בפנים והן בחוץ. ועי' בפמ"ס כאן.

) הוא שם ס"ג א' שלם וכו': כמו שנתבאר לעיל אשר הראש דבחי' הס"ג הקודם שבא"ק, נתחבר לבי' הויה דעת' ולבחי' ו"ד דמיולי יוד עש"ה, וע"כ הגוף דס"ג, הוא שקיבל לבי' ה' ראשונה, ולבחי' הויה דס"ג.

) והנה ג"ר שבה הם דוגמת ג' פרצופין: הנקרים: גולגלתא, ע"ב ס"ג, כמ"ש היטב בפמ"ס עניין שיויו היחס מע"ט לה"פ, עש"ה, ותבין איך כח"ב וו"ה דהויה, וג' פרצופין גולגלתא, ע"ב, ס"ג, יש להם יחס אחד.

והנה ה' ראשונה דס"ג היא בינה דתבונה: ככלומר, בחי' הראש של התבונה המכונה ג"כ

ח) ואמנם ה' זו ני' ג' ההין, כי יOID של המילוי נעשים ב' ההין, והרי הם ג' ההין, לפי שג' קוין יש בצורת ה', שכן ה' ראשונה בג' קוין כח'ב שלה. וכך ה' זו פשוטה ועיקרית, אך יוד של מילוי hei נחלקה לב' ההין כנ"ל, והם בו"ק שלה: הא' בג' קוין חג"ת שלה, והה' אחרונה בג' קוין בנה"י שלה, וכנגדן יש ג' ההין אחרים דחיצונית.

ט) אח"ב הוא ו' דס"ג הכלול, והוא ו"ק, ז"א שלה דתבונה, ואז ב' נקודים התחתונים מן היוד שיש ביווד דמילוי ה' דבינה, כנ"ל, בבח" פנימית עם חיצונית שליהם, ג"כ יורדים להעשות בח' מוחין אל הו"ק אלו שהם ו' דס"ג הכלול, כדמיון התבונה שמתלבשת בסוד המוחין אל הז"א.

פנימ מAIRות

וראש, והה' השניה ה"ס ו"ק ואח"פ, והה' שלישית ה"ס התפשטות הפה, דהיינו מלכות. עם זה תבין, שסוד הוי של הויה הכלולת, הוא ג"כ סוד אח"פ שה"ס בח' התפשטות הב' דמלכות של ראש, המלביש על הו"ק דה' ראשונה, שה"ס הראש כנ"ל, באופן, שה' האמצעית ה"ס הפנימית. והוא, ה"ס החיצונית ומדרגה תחתונה המלבישה עליה.

ואז ב' נקודים התחתונים מן היוד וכו': כי היוד דמילוי ה' ראשונה נבחנת על ב' ההין כנ"ל, שנייהם בח' גופא דה' ראשונה, אלא שה' האמצעית הוא בח' חגי"ת או ו"ק, והה' אחרונה הוא בח' התפשטות המלכות. וזה אמרו, ב' נקודים תחתונים מן היוד דמילוי ה', דהיינו: נקודה דו"ק, שהיא ה' האמצעית, ונקודה דהתפשטות המלכות, שהיא ה' אחרונה.

ובבח" פנימית עם חיצונית: כמו שנתבאר לעיל, שנבחן תמיד ב' פרצופין פנימי וחיצוני שיוצאה מכל זוג דעליות מ"ז, עש"ה, שזה נהוג הן בעליון והן בתחתון. ולפיכך חיצונית ב' חלקו היוד מתלבשים בחיצונית ההוא, ופנימיות ב' חלקו היוד, מתלבשים בואר הפנימי.

ח) וכך ה' זו פשוטה ועיקרית: כי כל עיקר בח' ה' זו ה"ס בינה דתבונה, דהיינו בח' הראש, ונתבאר אשר עיקר הראש הוא מעינים ולמעלה, דהיינו ה' פשוטה. והם מילוי יוד שלה, מורים על ב' ההין, שהם הו"ק וממלכות שלה, שה"ס אח"פ והתפשטות הפה לגופא כנ"ל, ומה אינט עיקרים בסוד ה' ראשונה דס"ג זו, כי כבר הם מבחי' לבר מרישא, כמו"ש לעיל, אשר כבר מיויחסים לבח' ויה דהויה דס"ג, דהיינו גופא כנ"ל.

וכנגדן יש ג' ההין אחרים דחיצונית: כמו"ש לעיל, שסוד תיקון מ"ז ואילך, מהויב ליצאת מכל זוג ב' פרצופין: דהיינו פנימי וחיצוני, עש"ה, שזה נהוג בכל המדרגות בפרט פרטאות.

ט) אח"ב הוא ו' וכו' ז"א שלה דתבונה: והיינו שם מ"ה דס"ג, שה"ס ו' דהויה הכלולת דס"ג, שהיא ה' ראשונה התחתונה דס"ג, שהיא ה' ראשונה דהויה דס"ג. וכך נתבאר שה' ראשונה דס"ג מחלוקת על ראש וגוף, שהגוף נחלק על ו"ק וממלכות, דהיינו ג' ההין שבה, שהיא ראשונה ה"ס ג"ר

) ואמנם חיצוניות ב' חלקי היוד דמילוי ה' ראשונה כנ"ל, אלו ירדו בתחום פנימיות יוד חלקי תחתונים של זו הוא. ופנימיות ב' חלקי היוד הנ"ל יורדיין תוך פנימיות ג' חלקים עליונים של זו הוא, שכולה ג' י"ג. ונודע שיש י"ג בפנימיות י"ג בחיצוניות, ואמנם י"ג הפנימיות נעשו בח' חיצוניות אל בח' ב' חלקים דמילוי יוד, של ה' ראשונה האחרונים, לחיצוניות ולפנימיות, ע"ד הנ"ל.

יא) אך דע, כי כמו שיש בו"א מוחין פנימיים ומקיףין, כן יש לפנימיות ואו זו דס"ג הכלול: פנימי ומקית, כי חיצונית ב' חלקים הנ"ל, נעשו הם פנימיות תוך יוד חלקים התחתונים דואו זו דבח' פנימיות. אך פנימיות ב' חלקים הנ"ל, נעשו גם הם פנימיות תוך ג' חלקים העליונים דואו זו, ונמצא שהם ב' תוך ג', וכללוותן נעשה ה' אחת, וזה ה' נעשה בח' מקיףין מוחין על ואו זו.

יב) ואמנם חיצוניות ואו זו שהם י"ג חלקים, יתבאר אח"כ מה נעשה בהם. כי הנה יש בואו זו פנימיות וחיצוניות כנ"ל, שהוא פנימיות מבינה, ופנימיות עצמה נעשה חיצוניות אל פנימיות הבינה.

יג) אח"ב ה"י אחרונה דס"ג הכלול, היא מלכות דפרצוף דס"ג הכלול, והמ היא דוגמת ה' הראשונה, שהם ג' ההין: ה' ב' קוין הראשונים בח"ב, ה' ב' קוין אמצעים חג"ת, ה' ב' קוין תחתונים נה"י, וכל ג' ההין אלו הם בסוד פנימית.

יד) גם יש אחרת בסוד חיצוניות, והם ג' ההין אחירות המתחלקים ע"ד הנ"ל. ואמנם, כמו שרחל לוקחת אחורים דז"א בסוד פנימיותה ונעשה בה מוחין, כך הוא פה, כי החיצוניות של ואו דס"ג הכלול שלא הוצרך במקומו כנ"ל, הנה הוא יורד ונעשה פנימיות אל ה' אחרונה זו, שהוא המלכות דס"ג הכלול, כנ"ל.

פנימיות מאידות

שנבחנת על רת"ס כמו ה' ראשונה, והיא בסוד הגדלות, כמו בפמ"ס כאן עש"ה.

יד) החיצוניות של ואו דס"ג הכלול שלא הוצרך במקומו: פירוש, כל מדרגה תחתונה כוללה מהג"ת נה"י ג' גו ג' תיכף מתחילה אצילותה, והוא להיות כל תחתון בח' התפשטות של פה דראש דעתוין, ונודע שמתיקון מ"ז ואילך קיבל הפה לבחי' טבור, ונמצא על כן התחתון שהוא רק בתוי' נה"י

ג') שכולה ג' י"ג: סוד י"ג שבאו וענין מוחין פנימיים ומקיףין, יתבאר במקומו בע"ה.

יג) אח"ב ה' אחרונה דס"ג הכלול וכו': כבר נتبאר שה' אחרונה ה"ס התפשטות פה של ראש הס"ג לגופא, אשר בח' התפ"א של הפה ה"ס ה' שלישית דה' ראשונה כנ"ל, ובבח' התפ"ב ה"ס ה' אחרונה דס"ג הכלול, המלביש על ה' שלישית הנ"ל דה' ראשונה. גם היא דוגמת ה' ראשונה וכו': כולם,

טו) זה העניין, כי הנה ביארנו כי מלכות זו דם"ג הכלול, יש בה ג' ההין בה' רפניות, וג' ההין בה' רחיצוניות, והנה ה' הג', תחתונה דבחיצוניות, שהוא בחיי החיצוניות של נה"י דמלכות זו דם"ג, ירדה תוך ז"א דאצילות, לעשות לו מוחין פנימים כנודע. נמצא כי המלכות דם"ג חסירה, ואז נעשית לה נה"י חדש דחיצוניות, כנזכר במ"א איך הם עודפים ותליין על הטבור, מאחרוי רישא זו"א ערך החזה מבחויז, כנזכר שם.

פנימ מайдות

זהינו מפה עד הטבור. ולפיכך תדע, שככל נאצל המתוון בתיקונים הנ"ל, באופן שראי שיתלבש בו העצמות, אין יכול לצאת כי אם מבח"י פה דראש הס"ג, זהינו מבח"י הטבור ולמטה דכללות ה"פ, משום שמדובר לטבור אין אלו התיקונים מתגלים.

ונודע, שהתחthon מלביש את העליון מקור יציאתו ולמטה, ואי אפשר לו להגביה את עצמו למעלה מהמקור שלו, לפיכך אין שום מדרגה בעולמות המתוון בשלימות הנ"ל. מלבשת לעליון שלה, רק מטbor דעתליון ולמטה שנק' נה"י או סוף, כנודע.

ובזה תבין מ"ש הרב בכמה מקומות, שאין ז"א יכול לקבל מוחין זולת משסואית, ולא משום פרצוף שלפניו, והיינו כדאמרן, של להיות ז"א הנאצל השלם בכל התיקונים הנ"ל, א"כ מוכrho לקבל המוחין שלו מפה של בחיי התוך דכללות ה"פ של אצילות, המצו שט מפה דאו"א עד החזה דאו"א, ומהזה דאו"א עד הטבור שלו הוא בחיי ישסואית דאצילות. ומובן היטב עם הנ"ל, שאין ז"א יכול להגביה את עצמו למעלה מן המקור שמשם יוצא, וזהו החזה שה"ס ישסואית, אלא רק אם גם הישסואית מתעללה לפרצוף יותר גבוהה, אז יכול גם זה"א להמשך ולהתעלות אחריו.

ובזה תבין ג"כ מש"כ הרב בכ"מ שיש לכל

דעתליון. אמן משורש הא' שמטטרם עלית מ"ז יש לו ג"כ חג"ת, אלא שאינם מайдות, כי האורות נמשכים משורש הב' ומשורש הא' נמשכים רק כלים. וע"כ הנה"י המайдות עכ"פ בחיי אוד הנקבה, מלכישים על החג"ת שאינם מайдות. אמן אח"כ בבואה או רגדלות לתוך החג"ת הנ"ל ונעשה שם לפנימית, ואז לא הוצרך עוד לנה"י שלביבשו על גבי החג"ת, וע"כ יודדים הנה"י מעלה גבי החג"ת ומתלבשים במדרגה התחTHONה ונעשה שם לפנימית, זה אמרו, שהחיצוניות דואו שלא הוצרך במקומו, זהינו נה"י שלביבשים החג"ת דאחוריהם הנזכר, אשר בגדרות כבר לא הוצרכו שם כנ"ל, יורד זה לה' אחרונה. ועי' בפמ"ט.

טו) והנה ה' הג' תחתונה וכו' החיצוניות של נה"י דמלכות וכו': והוא משום שאין התחTHON יכול להלביש לעליון רק מטbor ולמטה, כמו שטיב בפמ"ט ענף ט"ו אותן זו' נש"ה. ונתבאר שם, אשר בחיי הטבור נעשה פה של ראש לנאצל ע"י מ"ז ממש כמו פה של ראש שבפרצופי א"ק מטרם עלית מ"ז, והוא משום שענין עלית המ"ז לא היה אלא ב בחיי ה"ס, שנמשך מפה עד הטבור דכללות פרצוף א"ק. לפיכך נעשה החוק הזה, שאין עניין המ"ז ועשרה הכלים ותיקון הקווים מתגליים, זולת בחיי התוך של כל פרצוף,

טז) זהגה עשיית נה"י אלו החדשים הוא זה, כי הנה פנימיות ה' הג', שם נה"י דמלכות דס"ג הפנימית, הגדילו ונכפלו ונעשה ב' ההין דפנימיות, ואו ירדו ב' ההין עליונות דחיצנות שנשארו במקומם, ונכנסו תוך אלו ב' ההין דפנימית ונעים פנימיותם, ואלו ב' ההין התחתונים דפנימיות נעים חיצנות להם נשארו עתה למעלה ב' ההין פנימים, ואו ירדה ואו החיצונה הנשארת הנ"ל, ונתלבשה בתוך ב' ההין אלו, והוא נעה פנימית להם, והם נעשו חיצנות ואו גדלו כמוهو, ונעשה גם הם י"ג, שהוא ג', הרי הם י"ג תוך י"ג, שם פנימיות וחיצנות.

יז) ונלע"ד אך לא שמעתי, והוא, כי אפשר כי גם ואו תחלק לב' בחיה, כי י' ב' תכם בתוך ה' ב' בסוד מוחין פנימיות, ואות א' הוא כתר שבת. אך י' ראשונה שנתלבשה תוך ה' ראשונה יהיה אור מוחין בבחיה' מקיף על ראש מלבות, עד שתתברר לעיל שיש ה' א' בסוד מקיף על ראש הוואו, אלא שם

פנים מאידרות

חידושי הכלים צרייכים מחדש לכל אותם התקיונים, שאינם יוצאים זולת מפה של התוך דאותה הבחיה', כמ"ש לעיל, ונבחן ע"כ, אשר חלק הסוף שלה, הוא המתלבש בתחתון, כאמור.

זה אמרו, והנה ה' הג' תחתונה שבחיצנות, שהוא בחיה' החיצנות נה"י דמלכות זו דס"ג, ירדה תוך ז"אDACILOT לעשות לו מוחין פנימים עכ"ל. והיינו כדאמרן, שאין ז"אDACILOT, שהוא הנ אצל המתוקן שבאצלות אין יכול לקבל זולת מפה של התוך דכללות ה"פ אצלות, שנק' ה' ראשונה דהוויה הכוללת כל ה"פ אצלות, כלומר, הס"ג, והתוכן, המלביש מפה דאו"א עד החזה. אמנם ה' זו יש לה להיות דס"ג ברת"ס בשלימות, כמ"ש בדברי הרוב ע"ש, אשר ודאי שאינו מלביש ממנה רק בחינת הסוף, דהיינו מטבור ולמטה שנק' מלכות דס"ג, וה"ת. וגם המלכות הזו מתחלקת לרת"ס, ונמצא שאינו מלביש אלא לנ"י דה"ת דס"ג, והבן היטב ועיין כאן בפמ"ס.

פרצוף בהכרח ב' נשמות, דהיינו: נשמה, ושורש נשמה, כמ"ש בע"ח שער מ"ב פ"א ע"ש, והיינו כנ"ל, כי נשמה ה"ס ע"ס שבראש, דהאור שבראש נק' נשמה כנודע, ולהיות שאין שם פרצוף מתוקן יכול לצאת, זולת מפה של התוך כאמור, נמצא בהכרח שמוקדים לו ב' ראשים, דהיינו גם בחיה' הראש שמננו נמשך התוך, וע"כ נקרא הראש בשם שורש נשמה, להיותו בחיה' שורש וראש רק לנשמה, שהוא התוך, ולא לפרצוף כאמור. והתוכן, הוא עיקר השורש והראש אל הפרצוף, וע"כ מוגדר בשם נשמה בכל מקום, והבן היטב.

ומעניין זהה נמשך ג"כ, שככל מקום שאנו רוצים לדבר מיוזו בחינה פרטית, ביחס השפעתה לבחיה' תחתונה הימנה, אנו מוכרים לחלק את הבחיה' העליונה על ג' חלקים רת"ס, והוא משום שככל שפע יש בחיה' חדש כלים, וע"כ הבחיה' העליונה אינה יכולה להשפיע מכל קומתה, אלא רק מבchia' למטה מטבורה, והוא, משום שאלה

שבאו מן התבונה נקרא ה', וכאן שבאים מן ו' נקרא ו', וצ"ע ל'פונ"ד. והרי נתבאר עתה, כי חיצוניות נה"י דמלכות דתבונה, נעשו מוחין פנימיות דז"א.

יח) **כלל העולה**, כי ה' ראשונה של השם היא שם ס"ג א', כולל י"ס פנימיות וחיצוניות ונקרא תבונה. ויש בה ג"ר הנקרא בינה, וו"ק הנקרא תבונה וממלכות

פנימ מאריות

מקודם את היוד דהוויה דס"ג, דהינו ב' הפרצופין גלגולתא וע"ב, והעיקר הוא הע"ב, להיות כל אורות דגלגולתא נמשכים רק ע"י בחיי הע"ב, להיותו סוד התפ"ב, המלביש על גלגולתא, ומשלים אורותיו שנסתלקו בשורש בסוד הסתלקות א', כמ"ש בענפים הקודמים. ולפיכך ראש דעת ע"ב הוא בחיי רأس הכלול דכללות ה' הפרצופין שככל פרצוף, ולכון נבחן תמיד לבחי יוד דהוויה, הן בהוויה הכלולות והן בהוויה פרטיות עד לפרטיות.

וכבר נתבאר סוד התחלקות כל ראש לשתי בחיי: פנימיות וחיצוניות, שזוג הפנימי והוא העיקר, נמצא מקומו בנקי עינים, וה"ס הוזהר, דאבא תיקן את עצמו כעין דו"ג, וזוג חיצוני בפה דאח"פ, וז"ס אבא הוציא את אימא לחוץ, כמ"ש במ"ס כאן אות ד'. ותדע, שבזה כל הבדיקה מבין ע"ב לס"ג, שבאמת הם בחיי ראש א' הכלול ע"ס: שנק' גלגולתא ועינים ואח"פ, אמן מכח עליית המ"ן נתחלקו לב' בחיי: שמעינים ולמעלה נבחן לע"ב, ואח"פ נבחן לס"ג, אמן הבדיקה הזה מקורו רק בראש הס"ג, שמננו מתחילה עליית המ"ג, דהינו בה' ראשונה לכל הויה ולא בידוד דהוויה, שה"ס ב' הפרצופין גלגולתא

וע"ב, הקודמים לתקן המ"ן.

ולפיכך, אנו מוצאים תמיד בחובב, בה' ראשונה לכל הויה, ג' בחיי בסוד ג' ההין, כי מתחילה אנו מבחינים כללות ה' ראשונה שה"ס פרצוף הס"ג כמו בשורשה בא"ק,

יח) **כלל העולה** כי ה' ראשונה של השם הוא שם ס"ג א' כולל וכו': והיינו, כמו שאומר לעיל, אשר כל ה', נבחנת לג' ההין, הן ה' ראשונה דס"ג, והן ה' אחרונה דס"ג, וצריך להבין היטב עניין התחלקות זו דכில לען הרבה בסוד הס"ג, והענין, כמו"ש לעיל ובפמ"ס כאן, אשר כל עניין התיקונים הנתלים על הויה דס"ג, אינם מתגלים זולת מטבור ולמטה, והוא משומש שככל עיקר השיטוף דמדה"ר בדין וסוד המ"ן, שהוא השורש לכל התיקונים, אינו נעשה זולת בגופא דס"ג דא"ק, שהוא מתחפש שם מחזה דא"ק עד סיום רגליו, כנ"ל במ"ס ענף ט"ו עש"ה, כי הוא שנטמן בנה"י דא"ק, והותקן שם לעליית מ"ן, דברי הרוב לעיל בענף ח' עש"ה. וכאשר תדריך היטב תמצא, אשר לא כל הגוף דס"ג נתחבר במ"ג, אלא רק מטbor ולמטה דגוף הזה, דהינו ע"ס דנה"י המתפשטות מטbor ולמטה, שהיא שנתחורו באורות דנה"י דא"ק שמטbor ולמטה בסוד המ"ן, אמן בחייב התוך דס"ג, דהינו מחזה עד הטבור, שהוא בחיי ז"א או חגי"ת דס"ג, מהה לא ירידו, משומש שעדיין היה שם בחיי גופא דע"ב, כי הע"ב נمشך עד הטבור, כמו"ש במ"ס.

והנה נתבאר, שרקevity בעי' נחה"י דס"ג נתתקנו בסוד המ"ן, ולפי"ז תבין שהיא הם עיקר הויה דס"ג בחייב שורש התיקונים, ולא הראש ותוך דס"ג. ולפיכך, כאשרנו מבחינים בה' ראשונה דהוויה דס"ג, צרכיים אנו להבין

שבה נקרא תבונה. וחיצוניות נה"י של המלכיות זו, נקרא ג"כ תבונה, והרי הם בינה א', וג' תבונות, וכל ד' בח' אלו, נקרא תבונה דס"ג, דה' ראשונה.

פנימ מוארות

ונמצינו למידים, אשר פרצוף הכתיר ופרצוף או"א שבראש הס"ג, שהם ב' ההין הראשונות דג' ההין הנ"ל, אינם עוד בבח' שורש לתיקונים דמ"ן, כי הראש דס"ג לא נתחבר בסוד המ"ן, והם שניהם בבח' הראש, כנ"ל, אלא רק פרצוף הג' שה"ס הפה של ראש הס"ג שנק' ישוט"ת, הוא תחילת השורש לכל אותם התיקונים הנ"ל, והוא ה' אחרונה דג' ההין הנ"ל.

אמנם הוא מתפשט בעצמו בסוד רת"ס: שפה ולמעלה ה"ס הראש דישוט"ת זהה, ומפה ולמטה, מתפשט הגוף ב' הבהיר תוך וסוף, שפה עד החזה ה"ס התוך, ומזה עד הטבור ה"ס הסוף ונה"י, ומחר שנחלק על רת"ס, הרי הראש והתוכן שלו נבחנים עוד לבח' שורש המ"ן, ורק הסוף שלו לבדוק בדרכו להניאנו נה"י דישוט"ת מה המתלבשים בנאצל שנק' ז"א, אשר בשביבו כל אלו התיקונים נועדים, כמ"ש לפניו בע"ה.

זה אמרו: **כל העולה, כי ה' ראשונה של השם הוא שם ס"ג א'**, **כולל י"ס פנימיות וחיצוניות**. פירוש, דה' ראשונה שככל הווית שבועלמות, הוא שם ס"ג שלם, רצונו לומר שנמשך מקומו שבא"ק, בבח' רת"ס שלו בשלימות. זה אמרו, כולל י"ס פנימיות וחיצוניות. שזה תלוי בהתחברות ב' השורשים באצלות עה"ס, כמ"ש לעיל, שע"כ נמצאים בו ב' בח' מצבים בקומת הרת"ס דעת"ס ע"ש.

זה אמרו ונק' תבונה. כמ"ש לעיל אשר רק בח' אח"פ Draash מה הנבחנים בבח' הווה דס"ג, ולא מעינים ולמעלה, שהמה תמיד בח' ע"ב בכל מקום שהם, ואפי' בבח'

אשר בח' הראש והתוכן שלה לא ירד למ"ן, כמ"ש לעיל, וה"ס ב' ההין הראשונות, ואח"כ אנו מבחינים בה בח' הסוף, אשר נשתחף ונתחבר בנה"י דא"ק ועלה בסוד המ"ן כנ"ל, והוא הנק' ה' אחרונה מג' ההין הנ"ל. ובכבר נתבאר אשר הוא העיקר הנרצה מסוד הווה דס"ג, להיותו שורש כל התיקונים.

ודע, שג' ההין הנ"ל הנבחנים בה' ראשונה, מהה ג' פרצופין שבראש הס"ג הפרטיז הזה שנק' ה' ראשונה, והוא משום שנמשכת מס"ג דא"ק שמטרם עליית המ"ן. ובכבר נתבאר שבסתיבת המ"ן נחלק כל ראש לב' בח': ראש, ותוכן, וא"כ חלק הסוף דהויה דס"ג נגמר למעלה מזהה, שמנקי עיניים דראש הס"ג ולמעלה ה"ס הראש העיקרי, ואח"פ ה"ס התוך, ומפה עד החזה ה"ס הסוף, ונמצא שזה הסוף של עתה, עדיין אין לו שורש מחיבור המ"ן אצל ס"ג דא"ק, כי שם נבחן המקום הזה לבח' תוך, ולתיקון זה יש בח' זוג חיצוני, כנ"ל.

וז"ס ג' הפרצופין, כי מעינים ולמעלה דס"ג נבחן לכתר הס"ג שהוא עיקר הראש, ואח"פ דס"ג נבחן לחו"ב ולראש ב', כי בשורשו בא"ק גם אח"פ בח' ראש מהה ולא תוכן, וע"כ מכונה ו"ק של ראש וזה אמצעית דג' ההין. והפה ה"ס מלכות וה' אחרונה וה"ס ישוט"ת. ומפה ולמטה הוא בח' מלכות, כלומר, בח' התפשטות מלכות של ראש לגופה. והנה בכל אחד מג' הפרצופין האלו שבראש הס"ג יש בח' רת"ס, אמם אנו מדברים מהראשים, משום שהגופין מלווים מכל עליון בתחום שלו.

יט) ועוד יש בינה עליונה, רמוזה ביד של הוויה, ויש בה דמיון כל בחינות אלו, אלא שנקרה בינה דאהיה דיודין. והרי יש בינה עליונה ותבונתם, והם סוד ס"מ דאפרנסמן, וכן בתבונת עצמה יש בינה ותבונתם, וגם אלו הם ס"מ דאפרנסמן

פנימ מאירות

ה"ס התוך שנק' ז"א או חג"ת, ומזהו ולמטה ה"ס הסוף שנק' מלכות ונוק' דז"א או נה"י. ואומר, אשר נה"י דמלכות, דהינו בח"י הסוף, הוא המתלבש בסוד מוחין לו"א, אבל לא הראש והתוכה דמלכות של ראש, שה"ס ראש והתוכה דישוט", כנ"ל, שהם לא נתחברו עוד בעצם לעניין המ"ן, כמו"ש לעיל עש"ה.

והנה נחbaar, כשברצוננו לידע בח"י התלבשות ה"ס ג' במוחין של הנ אצל אשר נק' בכל מקום שהוא בשם ז"א, צרכיים מקודם להבין סוד היור דהוויה הכלולות בח"י היה שם סוד ב' הפרצופין: גלגולתא וע"ב דאותה הבחי', שהם למעלה למורי מבחי' המ"ן ואינם אפילו בכח' שורש. ואח"כ צרייך להבין ה' ראשונה דהוויה הכלולות בח"י היה, וצרייך להבחן בה מושרשה שבא"ק ומהנוסף בה ע"י עליית המ"ן, ואז בהכרח אתה מבחין בה ג' הין בסוד ג' פרצופין: כתר, או"א, וישוט'ת שבראש. שהרב מכנה אותם כאן, בינה א', וב' תבונות, ואז נמצא לנו ה' אחרונה דג' הין דהינו התבונת הב', אשר אח"כ מחלקים התבונת הב' היה בסוד רת"ס, וחלק הסוף שלו יורדת ונעשה מוחין וראש בנאצל שהוא ז"א, וע"כ נקראת ג' כ התבונת, כי הגם שהיתה בח"י נה"י דגופא אמן בתלבשותה בתחום נועשית לראש ונוק' התבונת. וענין חיצונית הנה"י יתבאר لكمן.

תבונת שבתבונת. וע"כ בח"י מעינים ולמעלה בכל הראשונים נק' בשם או"א וע"ב, ובבח"י אח"פ בכל הראשונים, נק' בשם ישוט'ת והוויה דס"ג, והבן זה.

זה אמרו, ויש בה ג' ר הנק' בינה. והינו כדאמרן, לכל בח"י מעינים ולמעלה מוכונה בשם או"א עילאיין, בסוד בח"י עליונה דס"ג שנק' בינה, ואהיה דיודין, בדברי הרוב בתחלת הענף, עש"ה. ותדע, אשר בהבחן הפרצופין נק' בינה זו פרצוף הכתר שבஹוא דס"ג הכלול, והוא הרמוזה בה' ראשונה, דג' ההין הנ"ל, כי מעינים ולמעלה הוא עיקר הראש שנק' תמיד כתר.

ואומר, שיש בה ו"ק הנק' התבונת, והינו בח"י אח"פ דראש הזה, שאינו ו"ק ממש דגופא, אלא בח"י ו"ק של ראש, כנ"ל. שה"ס פרצופי או"א שבஹוא דס"ג הכלול, וה"ס ה' האמצעית דג' ההין, הנ"ל. ואומר, אשר מלכות שבנה נק' ג' כ התבונת, והינו סוד הפה בעצמו של ראש הזה, שבחי' מטה למעלה שבפה עדין נחשב לראש, וע"כ נק' התבונת, וה"ס פרצוף ישוט'ת שבஹוא דס"ג הכלול, ובבח"י ה' אחרונה שבג' ההין.

זה אמרו, וחיצונית נה"י של המלכות הזו נקרא ג' כ התבונת. פירוש, שהמלכות הזו נבחנת לראש וגוף, שהראש הוא בח"י מטה למעלה שבפה. והתחפשות הפה מטה למטה ה"ס הגוף כנודע. אשר מתחלק על החזה בסוד הסתכלות ב', שמחזה ולמעלה

ב) וחבן ותראה, איך כל החיצוניות העליון נעשה פנים אל הפנימיות תחתון

פנימ מAIRות

המשך שбалלי מלכות מעלה האו"ח ממטה למלטה, ולפי כן אין העbijות דמסכים וכליים עצם יכול להתעלות ממטה למלטה, ונמצא שירודים שם האורות מדרגה למדרגה בלי מסך וע"כ נקרא אצילות. משא"כ מלכות של הרأس ולמטה, דהיינו הגוף שנק' ו"ק, שכל מקורה הוא התפשטות המסק שבללי מלכות דראש כמ"ש לעיל, הרי שיש בו מסכים וכליים גמורים, ולפי כן מכונה הגוף בשם בריאה, כמ"ש הרוב בע"ח בתחילת שער אב"ע עש"ה. ובזה תבין, אשר הגוף עצמו שנחלק על הטבור בסוד ראש וגוף כנודע, נמצא חציו העליון דגוף הוא בח"י האצילות בגופה, וחציו התחתון שטבור ולמטה הוא בח"י בריאה שבגוף, ועוד"ז ת קיש ותבין בכל הבח"י של ראש וגוף.

זה אמרו, שנתרבה אור גדול ורב וכו'. דהיינו ביחוד בבח"י אצילות דכל מדרגה כי שם נתרבה האור מכח עליית בינה זוז"ן בסוד המ"ן כנ"ל. ותדע שענין עליה הזו המפורש בדברי הרוב בנה"י שטבור ולמטה שעלו לבח"י הראש שטבור ולמעלה, הנה עליה זו נעשתה בכל רוח"ס דכל מדרגה בפרטות בסוד זוג הפנימי הנזכר, כי מתוך שנעשה הזוג דאו"י ואו"ח בבח"י נקי העינים דראש, נמצא התפשטות עה"ס דהמלכות שבאו בבח"י אח"פ, שהם בח"י ע"ס בגופא וחג"ת, שז"ס התרוקנות האור מחצית המדרגה התתונה. כלומר, אותו האור של בჩינתה שמתחלת, שהרי מתחילה היה באח"פ אלו בח"י אורותDACILITOT SHA"S ראש, שהאו"ח מהמסך מגיע אליו ממטה למלטה, ועתה נתroxנו אורותDACILITOT MAACH"P, כי ע"ס שלהם כבר מתפשטות מלכות שבعينים

ב) וחבן ותראה איך כל החיצוניות העליון נעשה פנים וכו': עיין פמ"ס כאן שתබאר שמה כמה פנים בענין חיצוניות ופנימיות, אשר כל אחד שורש לכמה עניינים שתיבאר בע"ה לפניו. ובכדי שתבין כאן בדיק דברי הרוב לדבר בקצתה. וצריך שתזכור המתබאר בפמ"ס בענף ט' ובענף ט"ז, אשר תחילת השורש לכל אלו התקיונים שנתגלו בעולם התקיון, בסוד תרי"ג האברים שבכל פרצוף מפרצופי אב"ע, הוא מכח ירידת גופא דס"ג למ"ה וב"ן הפנימים דא"ק, בדברי הרוב בענף ז"ה עש"ה. וכבר ביארנו עניין זהה בארכוה שה"ס השיתוף דמדת הרחמים בדין כדי לקיים העולם, כי בח"י בינה שהיא ס"ג ובבח"י זוז"ן שבמ"ה וב"ן הפנימים דא"ק נתחברו יחד בסוד מין נוקבן, עש"ה. גם ידעת סוד ב' הזוגים שהושרשו מכח עליית המ"ן כנ"ל ע"ש.

ובזה תבין דברי הרוב שאומר לעיל בענף ט"ז ז"ל, נמצא שהם ב' דברים: צמצום האור למלטה שיכל אצילות לקבל האור שלו, וענין הפרסתה היה כדי שיכל גם הבריאה לקבל אורו עש"ה. פירוש, דמתוך שתחבר נה"י דס"ג עם זוז"ן דלמטה מטbor ונתחברו ב' ההין ייחדו, דהיינו ה' עילאה שהיא בינה וה' תחתה שהיא מלכות, כמ"ש לעיל בס"ה ותלכנה שתיהם, אז עלו שתיהן למ"ן עד לבח"י חכמה, שה"ס זוג הפנימי בסוד נקי עינים, אז נעשה עליה לכל הפרצופין, דהיינו כדורי הרוב בענף ט"ז, ז"ל, שנתרבה אור גדול ורב בח"י הגוף העליון עש"ה. רצונו לומר, באצילות דכלו פרצופין, כמ"ש בפמ"ס כאן, אשר כל ראש נק' אצילות, והוא משומ שאין שם בח"י כלים ומסכים, להיות

הימנו, וחזר הפנימיות התחתון ההוא בסוד חיצונית, ואו החיצונית הראשית שהיה בתחילת על הפנימיות התחתון אי אפשר לעמוד שם, ויורד להעשות

פנימ מайдות

והרי האורות שלו נסתלקו ונתחברו להיות בח"י חיצונית לע"ס של העליון ונתרוקן מהאור שלו, אمنם כל עליון הרוח כו נתוסף בו ג"ס של התחתון ונעשה בסוד י"ג ספירות. ואלה הם דברי הרכב שנתרבה אור גדול ורב בחזי גופ העליון, ונתקן אז בסוד י"ג ספירות, כי נמשכו לו ע"ס מלכות שבאח"פ, וגם עלו אליו ג' ספירות נה"י שמטבورو ולמטה. זה שמאיריך כאן הרכב בסוד ואו שבגי"י י"ג, והיינו כאמור, שיש בכל עליון ע"ס דהתפשטות מלכות דראשו, וגם ג' ספירות שעלו אליו מהתחתון מכח שנשתווה לבחינותם, כנ"ל.

זה אמרו אשר עניין צמצום האור לעילו הוא כדי שיוכל האצילות לקבל האור שלו, והיינו כדאמרן, שמכח התroxיניות האור דכל גופ ועלייתו לחיזיו ולמעלה דהינו בראש שלו, הרי נעשה בזה תיקון גדול בכל הראשים, שה"ס י"ג הספירות שנתקן בכל התחתון דהינו הגוף, נמצאים שנתרוקנו או"א כי בח"י פנימיות וחיצונית, אמן חיזיו מוארותיהם של עצם, אשר הפנימית דהתחתון נסתלק ונעשה חיצונית ומלבוש לעליון.

והנה יחד עם זוג הפנימי הנ"ל שבسود נקי עינים, נתקן גם זוג חיצוני בסוד הפה של ראש, שאז שבים אח"פ לבח"י ראש כקדם תיקון המ"ן, כמו שבסמ"ס, ואז נמשכים וחוזרים ע"ס דחכ"ד אל אח"פ ומתלבשים בע"ס דחג"ת שהיו נמצאים בכלים לאחרורי חכ"ד, ומתווך שע"ס דחכ"ד באו באחרוי חכ"ד, שבו האחוריים להיות פנים. ומילא אותן ע"ס דחג"ת שהיו שם יוצאות לחוץ

מעלה למטה, שהוא בח"י חג"ת בגוף ובבח"י בריאה.

ועד"ז בבח"י ראש וגוף של הגוף עצמו, שמתוך שאח"פ קיבלו לבח"י אורות דחג"ת, מילא עלו לשם גם בח"י חג"ת בגוף ממש, דהינו שמה עד הטבור עלו לאח"פ בראש, כי מה בח"י אחת של חג"ת, והתחתון חושק תמיד להתקרב לעילו כמה שכול, ולפיכך עלו חג"ת בגוף ולבשו לע"ס דאח"פ, שהמה ג"כ ע"ס דחג"ת כנ"ל. ונמצא אשר גם אצלות בגוף, דהינו הכלים דחג"ת בגוף נתרוקנו מאור אצלות בגוף, כי האור הזה כבר עלה לאח"פ ונעשה שם לחיצונית ומלבוש אל ע"ס דחג"ת שכליים דאח"פ.

אמנם במקום אורות אצלות נמשך ונפתחת להם ע"ס מהמלכות של החג"ת העומדת באח"פ, שהוא בבח"י טבור שה"ס מלכות דמלכות כנודע, אשר היא בח"י גופא בגוף שנק' ע"ס דנה"י, ונמצאים הכלים דחג"ת דהינו הרأس בגוף שקבלו לע"ס דנה"י, ומתווך שכליים דחג"ת קבלו לע"ס של נה"י, נמצאים האורות דנה"י שלמטה מטבור שנמשכו ועלו לכלים דחג"ת שלמעלה מטbor, והוא להיוותם שנייהם רק בח"י נה"י והתחתון חושק ועולה לעילו כמה שכול כנ"ל, ונמצאות ג' ספירות נה"י שלמטה מטbor שעלו ולבשו לע"ס דנה"י שלמעלה מטbor, ואז נמצאים גם הכלים דנה"י שלמטה מטbor שנתרוקנו מאור.

והנ"ז מוצא שככל התחתון נתרוקן מהאורות של בחינותו עצמו, וז"ס שהבריאה נק' חושך, כי כל תחתון נקרא בריאה לגבי המדרגה העליונה שה"ס הרأس של התחתון כנודע,

הכלל, כי לעולם בדבר רוחני, כאשר עולה או יורד למטה נשארה הבדיקה שלימה במקומה, ואין שום דבר נגרע למטה, וגם למטה יש לה כל הבהיר עצמה עכ"י, עש"ה. כי מדבר שם אודות עניין הנ"ל. והנה נתבאר סוד התקיקון דאצלות, דהינו הראשים דכלו מדרגות, הנעשה בסיבת התעלות האור מתחthon לעליון.

אמנם הפרסא הוא עניין נבדל בפני עצמו, שה"ס זוג החיצוני לתקן הבריאה, דהינו בח"י הגוף דכלו מדרגות, כי ע"י הזוג החיצוני, שבים האורות הקודמים לגוףין, כנ"ל. אمنם מלחמת העליה קבלו לתוכם תיקונים גדולים, מבח"י מדרגה העליונה, שהיו לחיצוניות שלהם עד הנה, וכדברי הרוב שהבאו לעיל, גם למטה יש לה כל הבהיר מהיקונים דבח"י בריאה נמשכים רק מהפרסא. וזה שאומר כאן הרוב, והבן ותראה איך כל חיצוניות העליון, נעשה פנים אל הפנימית תחתון הייננו, וחזר הפנימיות תחתון הדוא, בסוד חיצוניות, וכו'.

והיינו כדאמרן, אשר מסוד זוג הפרסא מתפשטות ג' ספירות תחתון שנמצאות שם בסוד חיצוניות ומלבוש, שהמה מתפשטות ויורדות למקומות כתחילתה, דהינו לתחתון שהוא הגוף דעתוין, ונעים לפנימיות תחתון, דהינו כנ"ל, שבעת שנמשכים בח"י אח"פ, שבו נמצאים בבח"י חיצוניות מעינים ולמעלה, אשר ע"י זוג החיצוני הוכרחו לירד שוב לאח"פ, כי אח"פ וגלגולתא היו לבח"י אחת של ראש, וע"כ נמשך להם אור דבח"ד כמוקדם, ואז אור החדש דבח"ד מתלבשים בפנימית ע"ס דחג"ת יהיו באח"פ מכח זוג הפנימי, ונמצא שחיצוניות דעתוין, דהינו ג' ספירות אח"פ יהיו מעינים ולמעלה בסוד חיצוניות, יורדות ונעשות פנימית באח"פ, וע"ס דחג"ת דשם נעשות לחיצוניות, וג'

ומלבישות אותן בסוד חיצוניות במקום ג' ספירות דחג"ת בגופא. ותדע שאלה ע"ס דחג"ת שנמשך מנקי עיניים מוקדם זוג החיצוני, נמצא שמתוך מכח הזוג ונעשה ג"כ לבח"י ע"ס חב"ד, להיות מקורה מלכות הזוג שבנקבי עיניים, אשר כבר ירדה מלכות הזוג בסוד זוג החיצוני בפה, שנמצא בזה מלכות מטה למטה שה"ס ראש וחב"ד, ולפיכך שבו ע"ס דחג"ת דח"פ והוא ג"כ לחב"ד, אלא לחיצוניות.

אמנם ג' הספירות שעלו להם מchg"ת בגופא שם בח"י גופא ממש שמה ולמטה המה אינם יכולים עתה להמציא שם, משום שכבר שבו לשם אורות דחב"ד, שאין בהם שום עבירות בגופא, ולפיכך הוכרחו ג"ס לירד למטה מפה לבח"י דחג"ת בגופא. וכך נעשה בכל י"ג הספירות, אשר אחר שהזרו להם ע"ס דבוחנות עצם איז הכיר תחתון שהוא מדרגה עליונה הימנו והוכרח לירד משם למטה למדרגתו שמקודם, והבן היטב. ודע, ששורש זוג החיצוני זהה, נק' תיקון הפרסא

באלאנס�, כמ"ש בפמ"ס כאן, עש"ה. וזה אמרו, שתיקון הפרסא היה כדי שתוכל גם הבריאה לקבל אור שלה. כי ע"י זוג דהפרסא שככל מדרגה, נמצא כל עליון חוזר למדרגתו הקדומה. וממילא אורות תחתונים שעלו לשם והוא לחיצונית, אינם יכולים להמציא ממלה לדרוגתם, והוכרחו לירד ולהזoor למקומות בכלים תחתון מבתיחה. ושבים האורות לבח"י הבריאה לכל מדרגה. זהה שמידיק הרוב אשר עניין עליית האור למטה וענין תיקון הפרסא, מהה שני עניינים נבדלים, כי מכח עליית האור נתקנו הראשים בסוד י"ג ספירות, כלומר בפנימיות וחיצוניות: יוד ספירות פנימיים וג' ספירות חיצונית, כאמור לעיל. זהה תיקון נשאר בנצחיות כחוק הרוחני, כמ"ש בע"ח שער אח"פ פרק ג' זוזל, ולעולם יהא בידך זה

פנימיות תוך פנימיות יותר תחתון ממנו, וכך עד סוף כל המדרגות כולם. באופן, שאי אפשר להיות שם, רק ב' בחי' בלבד שהם: פנימיות א' וחיצוניות א'.

פנימ מארdot

נעשה תיקון זה, שנכפלה כל מדרגה בבי' בחוי', שיש לך בי' בחוי' חגי' זה בתוך זה, ויש לך בי' בחוי' נה"י זה בתוך זה, וכן בפרטיו פרטיות, הרי שיש לך פנימיות א' וחיצוניות א' בכל המדרגות.

ועוד"ז בעת החזרה למקום מסוד זוג החיצוני, שהרי נתברר שככל תחתון אחר שהעליוון חזר לדרגתו מוכראח לירד למקוםו, כי עתה הם בי' מדרגות עליוון ותחתון, וא"כ אי אפשר להיות ג' בחוי' בכל מדרגה, כי תחתון מוכראח לחזור למקוםו. והבן.

זה אמרו, וגם תבין שלעולם אין העליון מתלבש בתחתון, אלא חיצוניותו, ושם למיטה חזר לחיות פנימיים גמורים, וכו' עכ"ל. והיינו כדאמרן, אשר הפרסא, ה"ס המקור לسود התלבשות מלכות דעליוון בתחתון, מסוד זוג החיצוני שנתקן באלאנסונה דהפרסא, וכמ"ש בפמ"ס כאן. ונתברר שככל עניין התלבשות זהה הוא מסיבת הצמות הקודם, שנתעללה פנימיות כל תחתון ונעשה לחיצוניות ומלביש על כל עליון, כמו"ש לעיל. ונמצא אחר כך כשחוירות להיות פנימיות תחתון, עדיין נמצאת ממש באותו המעלה, כבעת שהיא הייתה חיצונית לעליון, משום שבדבר רוחני אין גרעון, דברי הרוב שהבאנו לעיל, באופן שגם בהיותו בסוד מוחין תחתון, יש לו האורות מבחי' חיצוניות העליון. וזה כוונת הרוב, שלעולם אין העליון מתלבש בתחתון אלא חיצוניותו. והבן אשר גם בחוי' החיצוניות זהה, אינו כלל מהעליוון אלא מכח התחתון גופיה, דהיינו מכח עלייתו לעליון כאמור.

ספריות חגי' דגופא שהיו מקודם לחיצוניות בע"ס חגי' דאח"פ, הוכרחו לירד למקוםם לחגי' דגופא, וגם שם נעשו פנימיות לע"ס נה"י שבஅחרוי חגי', כנ"ל. וגו' ספריות נה"י דלמטה מטבחו שעלו והוא לחיצוניות לע"ס שבאחרוי חגי', הוכרחושוב לירד למקוםם כבתחילתה.

זה אמרו, שהחיצוניות הראשון שהייתה מתחילה על הפנימיות תחתון אי אפשר לעמוד שם, דהיינו כדאמרן, כי מותו שחזר העליון למדרגתו העליונה כבתחילתה, אין התחתון יכול להלבישו משום שהוא למעלה מדרגתנו. באופן, שאחר שע"ס דחבי' דגופא, לאח"פ, הוכרחו ג' ספריות חגי' דגופא, להתפשט ולירד לפנימיות חגי' דגופא, וחזריהם משום זה גם החגי' לבחי' נה"י דפנימ כבתחילתה. ונמצא אז שג' ספריות נה"י דלמטה מטבחו שהיינו נמצאים שם בחיצוניות, הוכרחו להתפשט ולירד למקוםם למטה מטבחו, דהיינו לדרגתם.

זה שמשים ואומר, וכך עד סוף כל המדרגות כולם, באופן שאי אפשר להיות אחת וחיצוניות אחת ופנימיות אחת, שם, רק חיצוניות אחד בדרכו ירידת, עכ"ל. והיינו הэн בדרכו עליה והэн בדרכו ירידת, כי בו בעת שנעלמה הפנימית מאח"פ ונתעללה מעיניהם ולמעלה ונעשה שם זוג פנימי בנקבי עיניהם, ונמשכו ע"ס חגי' לכלים דאחוריהם דאח"פ, כלומר בכלים שנטרוקנו מפנימיותם, הרי שהיה אח"פ אז בבחוי' חגי', כאמור. ומילא יש לו השתוות עם חגי' שלמטה מפה, כנ"ל. ומילא נמשך התחתון ועליה לשם, שהרי עתה התחתון והעליוון בבחוי' אחת, אלא זה לפנימיות זהה לחיצוניות. והנה

כא) וגם תבין, שלעולם אין העליון מחלבש בתחתון, אלא חיצוניותו, ושם למטה חזר להיות פנימים גמורים, כי אע"פ שבערך העליון נקרא חיצונית, הנה ברודתו למטה יהיה שם במדרגת פנימית.

כב) גם תבין, איך גם בפרצוף א' בלבד יורד מוחין מספירה זו למספרה זו, אלא שאין זה רק מכתר לחכמה, ומחכמה לבינה, ומבינה לת"ת, ומה"ת למלכות. וב"ז בפרצוף עצמו, וכעד"ז מפרצוף זה לפרצוף אחר.

כג) גם תבין כי החיצונית של העליון שיורד אינו מכולו, רק מלכות שבחיצונית דמלכות שבו, כי הרי כשהאנו אומרים "שנה"י החיצונית יורדים, ר"ל המלכות שבחיצונית ההוא, העומדת בנה"י של החיצונית, אשר כל החיצונית ההוא אינו, רק י"ס המלכות של הפרצוף ההוא.

כד) ששה היכלות דבריה הם ו' דרגין, והיכל ו' העליון כולל ד' מוחין בחב"ד והם ד' רגליים. ובallo ד' עליונות, יש ד' מוחין בבח"י אורות ונשמת הבריאה. והם נאצלות מי"ס דמלכות, שבכל שעורו הוא ד' תחתוניות זו"א בלבד, ואלו הד' אורות הכוללים י"ס הם הכסא עצמו, אך דעת כי כל הד' אורות, הם ד' תחתוניות שבה. ואמנם באלו הד' אורות הנאצלים ממנה ירדה בסוד מייעוט הירח ונתלבשה בהם, בסוד אדם הרוכב על הכסא בסודAMA מקננא בכרסיא. אך מיצירה לעשרה ומבריאה ליצירה אינו יורד, רק מלכות למלכות בלבד, בסוד אדם על הכסא ולא כל י"ס שבה.

פנימ מאירות

היטב. אבל עולם הבריאה, שמה הוכרו המסתכים וכל התקונים שהושרשו באצלות, ולפיכך מסמיך מה כללות הביאור דעלום הבריאה שנקרהת ג"כ כסא הכבוד, שז"ס אמרם ז"ל, אשר הרקיע דומה לכיסא הכבוד, כי סוד הכסא נמשך מסוד הפרסא שבאלכסונא, אשר הכסא ה"ס הפרסא, וד' רגלי הכסא וששת המעלות ה"ס מים תחתוניהם, ואדם הרוכב על הכסא ה"ס מים עליונים זקרים.

כד) ששה היכלות דבריה הם ששה דרגין וכו': והבן סמכות הזזה דעלום הבריאה, אל עניינים האלה שבבינה ותבונה, הנ"ל, כי זה מה שאמרנו לעיל, אשר כל עניין תיקון הפרסא, הוא לצורך הבריאה שתוכל לקבל אורה, והגם שכל גופו ותחתון נחשב לבחי"י בריאה, בסוד תיקון הפרסא כمبرואר לעיל. אמן נודע שבכל פרצופי אצלות, אין בהם מסך מזה זה כי מה רק בחיי שורשים, כמו שנבאר זה במקומו

פנימ מסבירות לענף ט"ז

ירידת ישות שהוא גופא דס"ג לתוכה מ"ה וב"ן הפנימים דא"ק, כמ"ש הרב בענף ח' ע"ש שאז מתור הירידה והחיבור זהה נעשה עניין המ"ג שהוא השורש לכל החדשושים הנ"ל, עד שהכללים מוכשרים להתלבשות העצמות בתוכם.

והנה על שורש הנזכר מרמזו הזוהר במלות קצרות זו"ל: אבא הוציא את אימה לחוץ וכור' ואבא עצמו אתתקן בעין דר"ג עכ"ל עש"ה. וכך בארנו זה לעיל בפמ"ס ענף ט' אותן ר' עש"ה אשר אבא ה"ס ראש ה"ס הנקרא או"א עילאיין, כמ"ש הרב לעיל בענף ח' אשר אחר שנת"א דס"ג כלומר גופא דס"ג, ירד לנחיי דא"ק ונתחבר עם מ"ה וב"ן דשם בסוד המ"ן, אז נבדל ה"ס"ג לשתי בחינות: אשר בחיי ראש ה"ס"ג שלא ירד לנחיי דא"ק נעשה בחיי או"א עילאיין ונך תמיד בשם ע"ב, ובחיי גופא דס"ג שירד לנחיי דא"ק נעשה לבחיי ישוטית והוא נך תמיד בשם ס"ג, עש"ה.

וצריך שתזכור מ"ש לעיל בפמ"ס ענף ט"ז את זה אשר יחס הספירות שווים ליחס הפרצופים, כלומר ששורשי הבחנות דה"פ געסם"ב נמשכים מ"ג בחיי דע"ס דאור ישר, המפורשים בענף ד' ע"ש. ונמצא שאותם ג' הפרצופין דא"ק: גלגולתא ע"ב וראש דס"ג, שייצאו מטרם התקון של עליית המ"ן, נבחנים כמו ג' ספריות הראשונות: כתר חכמה בינה. ובזה נמצינו למדים, אשר ספרית הבינה נחלקה לב' בחינות נבדלות, שהעלiona נחלקה לב' בחינות נבדלות, שהעלiona

א) דעת כי אימה עילאה יש לה הויה דס"ג וכו'. הנה הרב קיצר מאד בענף זה והוא להיותו רוצה לקשר כאן כל המפתחות דמוחין דאו"א וישוטה בשורשים שבא"ק, שהוא עניין ארוך ועמוק המפוזר מאד בכל דרושי הרב ז"ל,ומי שאין לו בקיאות אמיתי בכל כתהאר"י ז"ל אין לו שום מבוא להבין דבריו שבכאן, ובשביל שטמוניים בו גנוזי החכמה, וגם ידיעות הללו נחוצות מאד להבין עניין שביה"כ על מתכונתם ע"כ אפרשים בחזקת היד.

ומתחילה צרייך להבין ראשית דבריו שאומר שאימה עילאה יש לה הויה דס"ג והוא נוקבא להויה דע"ב שהוא אבא. שכורה תמורה מאד, כי ע"ב וס"ג הם ב' מדרגות מיוחדות זו למטה מזו ואיך נחשבים לדו"ג שקומתם צריבה להיות שווה ול"ז ופב"פ בנווע. ועוד, שכורה סוטר א"ע מניה וביה, כי אומר אח"כ שהויה דבינה נחלה לד' אוטיותה לד' אהיה: ב' דיזדין וαι' דאלפין וαι' דההין ע"ש, וא"כ מבואר שאינה בחיי הויה דס"ג אלא בחיי אהיה. והענין תבין עם המתבאר בענפים הקודמים, אשר כל עניין התלבשות העצמות בכלים אינם רק ב בחיי עשרה כלים ויש בהם תיקון קויים ותיקון מ"ן וכו', ושביל זה לא היה בג' פרצופין הראשונים דא"ק הנך' גלגולתא ע"ב וראש דס"ג, אלא שמתחיל מזמן

בחיי יוד הפשוטה ה"ס אבא עילאה, ובחיי ו"יד שבמילוי היוד ה"ס אימה עילאה נוקבא דאבא עילאה.

ועל עניין זה רמזו הזוהר אשר אבא שה"ס ספירת החכמה וע"ב הוציא את אמא לחוץ וכו'. פירוש, כי אלו המ"ן שעלו מחייב ישוטות בም"ה וב"ן דא"ק עלו לע"ב שנקרו אבא עילאה, ואבא אתתקן במ"ן אלו רישוטות בבחוי נוקבא. כלומר, דמטרם עליית מ"ן לא היה בחוי נוקבא בע"ב שה"ס חכמה, כי לא היה רק כלי אחד לכל עה"ס המכונה פה שבראש, אמן בט"ס הראשונות דראש שם: אמן שום בלי, כמ"ש בענפים הקודמים משא"כ עתה עלו המ"ן עד חכמה וע"ב דהינו לנקי עיניים.

וז"ש בזוהר דאבא עצמו אתתקן בדו"ג אשר הזכיר מכונה בשם אבא עי והנוקבא מכונה בשם אימה עילאה. והנה מתוך תיקון זה שנעשה בחוי נוקבא בנקי עיניים, נמצא שבינה זו"ן דראש יצאו לחוץ מבחיי ראש ונעשה לבחוי גופא. והוא, דבר ההבדל מרראש לגוף נתבאר בענפים הקודמים שהראש ה"ס ע"ס הראשונות של הפרצוף היוצאות על המלכות באוי ואוי ממטה למעלה, ומשום יציאתם ממטה למטה עדין אינם נחשבים לכליים גמורים, ולפיכך מחויבת המלכות של ראש להתפשט לע"ס מינה ובה עד למלכות מלכות בהסת"ב ואו' נעשה הגוף, באופן שעניין הגוף אינו רק התפשטות המלכות בלבד. ולפי"ז, אחר שתתקן אבא בדו"ג דהינו בנקי עיניים כאמור, נמצא שהמלכות שבנקבי עיניים נתפשטה להסת"ב באח"פ,

קיבלה לבחוי ספירת החכמה ובחיי התחתונה קיבלה לבחוי ספירת הבינה והיינו בדוגמת פרצוף ס"ג דא"ק שנחלק בנ"ל, שחלק הראש שלא ירד לחיבור המ"ן נבחן לאו"א וע"ב שה"ס ספירת חכמה, וחלק הס"ג שירד ונתחבר בסוד המ"ן נבחן לישוטות וס"ג שה"ס ספירת הבינה, זוכור זה.

זה אמרו (באות ג') ואמא זו היא י"ס גמורות. כלומר, שהוא פרצוף הס"ג בראש וגוף, דע"ב מדיק ומפרש: גמורות להבין בויה גם גופא דס"ג, כי אין גמר כלים אלא בגוף כמ"ש הרוב לעיל בענף ה' ע"ש. וע"ב ספירת הבינה כוללת שתייהן, כי מהה באמת בחוי אחת של ע"ס, אלא מתוך שבהסת"א אינו יוצא רק שרכי כלים דע"ס, צריכים להסת"ב על מלכות דמלכות להוציא כלים גמורים לע"ס, אמן הם בחוי אחת של ספירת הבינה כאמור.

זה אמרו אמן בהתחלקות לב' בחינות, אז בחוי ראשונה נרמזות במילוי ו"יד דיום דהוויה הכללית ובחיי ב' נרמזה בה' ראשונה דהוויה הכללית עכ"ל. והיינו כאמור אשר אחר יציאת ראש וגוף דס"ג ירד הגוף דס"ג לבחוי מ"ן, ומכאן ואילך נחלקה לב' בחוי: אשר חלק העליון דבינה שה"ס הראש דס"ג נכלל בע"ב שה"ס חכמה יוד דהוויה, וחלק התחתון דבינה שנתחבר במ"ן נשאר בבחוי הס"ג וספירת הבינה, אמן מכונה בשם ישוטות. ונמצא שהבחוי התחתונה נחשבת לה' ראשונה דהוויה שה"ס הבינה, אבל הבחוי העליונה דבינה שנכללה בחכמה הרי שהיתה לבחוי יוד דהוויה שה"ס ע"ב ואו"א עילאיין. ולפיכך,

שה"ס התבוננה היא מלבות של ראש בלבד המתפשטת לע"ס דגופה, כנ"ל והבן היטב. והנה נתבארו היסודות שעלייהם נבנים דברי הרבה שבענף זה, וזכור אותם כי אי אפשר להכפיל הדברים בכל פעם. ב) ונמצינו למדים, שכל עניין תיקון הכלים שיהיו מוכשרים שיתלבש בהם העצמות, לא נעשה בגין פרצופין הראשונים הנק': גלגולתא ע"ב וראש הס"ג, כי מקורות מתחיל מגופה דס"ג. באופן בשתבחן הראש והגוף ע"פ הוויה דס"ג, נמצא ש"ה דס"ג עדין לא נחשים לבחוי כלים מתוקנים אלא לשורשים, ורק זה דס"ג דהינו הגוף, שם יוצאים כלים גמורים.

ובזה תבין שכל האלה ופרצוף אי אפשר שתתגלה זולת ע"י השתלשות ה' המדרגות גלגולתא ע"ב ס"ג מה' ב"ז. ומובן עם האמור כי בגין פרצופין הראשונים שהם י"ה דהויה הכוללת של המדרגה דהינו גלגולתא ע"ב ס"ג עדין אין הכלים נגמרים, כי ראש הא' הוא שורש נעלם כמו בענפים הקודמים. וראש הב' שהוא ע"ב עדין אינוافي' בחוי' שורש לתיקון המ"ז, אלא הוא שורש ליציאת פרצוף ס"ג. וראש הג' שהוא ראש דס"ג הוא נחשב לשורש לתיקון המ"ז, משום ש"ה דהויה דס"ג זה מה שקבלו לבחוי' המ"ז ונתגלה בהם הכלים המתוקנים כאמור. ובו"ה דהויה דס"ג יש ב' בחוי' התפשטות כמו לעיל בענף ט"ו שהtap"א נבחן לו"ה דס"ג הנזכר והtap"ב הוא פרצוף מה' וב"ז היוצאים למטה מטבור דא"ק וכן למטה מטbor דכל מדרגה פרטית. ונודע שהtap"ב מלביש ומכסה על התap"א שהוא יורה שהפנימי נעלם ואין

ונמצאים אח"פ בבחוי' התפשטות המלבות שה"ע גופו וגמר כלים ולא ראש, כנ"ל בענפים הקודמים. והן מוצא, אשר בינה דראש יצא לחוץ מראש ונעשתה לבחוי' חגי'ת גופו. ואלה הם דברי הזוהר אשר אבא הרוציא את אימה לחוץ. ועי' לעיל במ"ס ענף ט' אות ו' ויתברר עוד לפניו בע"ה.

זה שמרמו לנו הרוב בתחילת הענף זו"ל: דעת כי אמא עילאה יש לה הוויה דס"ג. כמובן, שיש לה בשורשה בא"ק הוויה שלימה דס"ג בראש גופו כנ"ל, שהרי אימה עילאה ה"ס ספירת הבינה שה"ס פרצוף ס"ג דא"ק ראש גופו, שמטרם עליית המ"ז הם שניהם בחוי' בינה אלא אח"כ ירד בחוי' הגוף דאימה לנה"י דא"ק וכו', שאז נעשה הראש דס"ג לבחוי' חכמה, דהינו נוקבא דחכמה בסוד נקיי עיניים. וזה אמרו תיכף והוא נוקבא אל אבא. כמובן, שבינה זו שיש לה הוויה שלימה בס"ג דא"ק, היא שנתקנת באצלות ונעשית לבחוי' נוקבא אל הע"ב דהינו אימה עילאה, אמנם בתיקון זה כבר אינה בחוי' ס"ג אלא בחוי' ע"ב, ואינה בחוי' ה' ראשונה דהויה, אלא בחוי' ו"ד דמילוי יוד. כמו שמשיר ומפרש שבתתולקתה לב' בחוי' נרמות בחוי' הראשונה במילוי ר' ד' דיוד וכו'.

ועם זה תבין מ"ש (באות ד') זו"ל: ודעת כי הבינה היא בחוי' ט"ס הראשונים והtbוננה היא בחוי' המלבות של הבינה הנ"ל עב"ל. והיינו כדאמרן, אשר ראש הס"ג הותקן לבחוי' או"א על אין גופו דס"ג הוא נבחן ליש"ס וtbוננה. ונודע אשר הגוף הוא רק התפשטות המלבות של הראש, ונמצא אשר הראש שה"ס אימה עילאה היא בחוי' ט"ס הראשונים, והגוף

כלומר נוקבא דעתך שהוא אבא ממש כאן בראשית הענף, היא בחיה ג' אהיה שבגוי ס"ג ואינה בחיה הוויה דס"ג. והיינו כדאמרן, שראש הס"ג עליה ונכלל בע"ב שה"ס יוד רהויה ואינו נחשב עוד לבחיי ס"ג ובינה. יע"כ קיבלה שם חדש אימה עילאה תחת השם בינה, וכן קיבלה שם אהיה תחת השם הוויה דס"ג. והנה פירוש אהיה פירשו בזוהר זול': דזמין אני לאולדא, שהוא יורה, לבחיי שורש לגילוי האור בו בעת שעוד אינו מגולה, כי אהיה הוא לשון עתיד, והבן. משא"כ השם הוויה, יורה שכבר מגולה, מלשון הויה. ובזה תבין שינוי השם דאיימת עילאה, מהויה דס"ג אל אהיה, והוא משום דעלתה ונכללה בע"ב, אשר ה"ס שורש דשורש לגילוי כלים דתיקון וכל שורש נק' אהיה כנ"ל, אמנם איימת נעשתה נוק' אל הע"ב הווה, והיתה לשורש אל גילוי הכלים דתיקון מ"ן שנק' הוויה דס"ג דהינו נקי עיניים, שאומר הרבה הרבה שה"ס ה"ת דהויה דעתם, ככלומר הנוקבא דעתם.

ואומר שם שבאח"פ יש ג"פ ס"ג גי' פכח עם הכלול. פירוש, כבר ידעת שם הוויה דס"ג מתחלת מעינים ולמטה דהינו אח"פ, שהם נבחנים לה"פ ולרט"ס ע"פ ד' אותיות הוויה. שהיוד ה"ס הראש דהינו גלגולת ואבא עיי הנכללים ביד, ואיימת עילאה הנכללה בו"ד דמילאה היוד, והוא בחיה המלכות שעליה נעשה הסת"א. וה' ראשונה ה"ס התוור עד הטבור דס"ג. ובחיי נוקבא דתוור ה"ס התבונה והיא המלכות דמלכות שעליה נעשה הסת"ב שנק' טבור כנודע. והואו, ה"ס התפשטות של מלכות דמלכות הזאת שנק' נהי"מ, דהינו הסוף דהויה

משפייע לתחתונים, וכל השפע מתגללה רק ע"י פרצוף החיצון דהינו התפ"ב המלביש עליו שנק' מ"ה וב"ז. והן מוצא שב' מדרגות התחתונות שנק' מ"ה וב"ז שמקומם למטה מטbor של המדרגה ההיא, רק בהם מתגליים ויוצאים הכלים המתוקנים במ"ן ותיקון קויים באופן שהיוו מוכשרים להתלבשות העצמות בתוכם, ולא בגין הפרצופים שמ לפניהם.

וזה מה שרוצה הרב להוכיח לנו בענף י"ד בכל המשך הדירוש, שאחר שפרש היטב מקום יציאת אור דנקודים דהינו מנקי עיניים, הולך ומפרט כל פרצוף לד' אותיות הוויה וטנת"א שה"ס ה' הפרצופין געם"ב, עד שבא להויה הפרטית דעתמים דס"ג דהינו הראש דס"ג. ואומר, שהיוז דהויה יוצאים באח"פ עד הטבור, והה"ת דהויה מקורה בנקי עיניים ואינה מתגלית אלא למטה מטbor, והינו הע"ס דנקודים שבם הייתה שביה"ב. ואח"ב הולך ומפרש גם עניין ה"פ געם"ב שייצאו בעולם התיקון בענף י"דאות י' זול': עד שבא התיקון כל המשך, וזה נאמר יהיו אור ויהו אור, וכוב' שליהם, וזה נאמר יהיו אור ויהו אור, וכוב' כל המשך. וזה פכח עיניך וראה כי באח"פ יש ג"פ ס"ג גי' פכח עם הכלול ואחריהם בא בחיה עיניים וזה פכח עיניך כי ג' אהיה אלו אשר בעיניים, הם בחיה אהיה ביודין גי' כס"א, מנין עיניך עם הכלול, וזה וראה שוממותינו, כי כאן היה שמן גדור וbijtol המלכים עב"ל עש"ה. והן ראה איך האריך הרבה להוכיח לנו, אשר עניין אור העיניים שה"ס האור דתיקון קוין וכו', לא היה אלא בפרצוף ס"ג בלבד, כמו שמכפיל זה כמה פעמים שם עש"ה. ואומר אשר ס"ג נקי עיניים

הא' שמננו יוצאים ב' הפרצופין גלגולתו
וע"ב, שייהי אור ה"ס גלגולתה ויהי אור
ה"ס ע"ב. וירא אלקים את האור ה"ס
הוא דס"ג, שהוא העיקרית בסוד התקון
כמ"ש בפמ"ס בענף ט"ז אות ח' ע"ה. והרב מביא
אמנם על הויה זו הפסוק דפקח עיניך
וראה שוממותינו, כי רוצה להוכיח לנו
אשר זה הס"ג בעצםו מחייב ג"כ
להתחלק על ה"פ געסם"ב מבחן הראש
שלו, כמו"ש לעיל ע"ש ועד"ז בגוף שלו. וזה
שאומר להלן אשר ג"פ ס"ג בגין פפקח,
שנתברר לעיל שה"ס געסם"ב דראש
הס"ג הנכללים בגין בחוי ראש תוך סוף
ע"פ ד' אותיות דהוויה כנ"ל ע"ש. ואומר
שם, דבמו שיש ה"פ ורת"ס בגין בחוי ס"ג
רטעמים המרומים בפקח, בן צרייכים
להמשיך ה"פ ורת"ס מנקי היענים שה"ס
או"א עילאיין, בגין מה ובן שטבור
ולמטה שם גמר הכלים.

וכבר ידעת שאימה עילאה ה"ס אהי
וז"ש ואחריהם בא בחוי עיניים שם
יש ג' אהי' דיודין, דבל בגין ע"ב הוא
bijodin כנודע. ומשם נמשכים ה"פ ברת"ס
לעולם התקון. והנה השמיינו הרב אשר
משמש כפי סדרם של פרצופי א"ק בן
מורח להיות בה"פ דועלם התקון. גם
השמיינו שככל עיקר תיקון המ"ן וכוכ' היה
בפרצוף ס"ג ביחוד, ואינם מתגלים בג"פ
ראשונים שנק' טעמיים דס"ג אלא רק
בנקודות דס"ג דהינו שטbor ומטה
כאמור. ותדע, שז"ס הכתוב יبدل אלקים
בין האור ובין החושך, דהינו ז"ת
שלמטה שטbor שנק' מ"ה ובן וגופא, כי
בهم בלבד נעשה הבדלה וגבול וקעבה,
כמ"ש הרב לעיל בענף ה' אות י' זוז'ל: וירא
אלקים את האור וכוכ' אז יצאו שרשוי

דס"ג. והנץ מוצא בס"ג הזה שנק' אח"ב,
ג' בחוי של ע"ס: בחוי א', היא הראש
שה"ס היד ווא"א עילאיין והוא ט"ס
הראשונות, דכל ראש יש בו ט"ס
ראשונות. בחוי ב', הם ע"ס דתוך דהינו ה'
ראשונה דהוויה דס"ג, והוא התפשטות
המלכות דכל גופו דהינו התפשטות של
המלכות לע"ס מינה ובה. בחוי ג' היא
האו דהוויה דס"ג, והוא התפשטות של
מלכות מלכות, דהינו הסוף המתפשט
מטבור ולמטה. והטבור הוא מלכות
מלךות, דהינו הסת"ב.

וזה שמרמז הרב אשר באח"ב שה"ס
הויה העיקרית דס"ג, יש בו ג' בחוי
ס"ג ברת"ס שלה כאמור. וכל ג' בחוי אלו
דהוויה של הס"ג הם כולם בסוד הטעמיים.
כלומר, בגין ראש הס"ג ושרשי כלים,
אמנם הכלים הגמורים אינם מתגלים רק
מטבור ולמטה שה"ס הנקיים. וזה
שמדريك הרב ואחריהם בא בחוי עיניים
כלומר זה השורש דתיקון מ"ן שנעשה
בנקי עיניים, איןנו יכול להגלו אלא
מטבור ולמטה בגין מ"ה ובן, שה"ס
עיניך. באופן, שאי אפשר שיתגלו הכלים
המתוקנים קודם שיוצאים ג"פ גלגולת
ע"ב ס"ג עד הטבור או החזה דכללות
המדרגה, ואח"ב מתגלים הכלים במ"ה
ובן דאותה המדרגה, כמפורט לעיל.

וכל הנזכר מרמזו הרב בסו"ה זוז'ל: עד
שבא תיקון שלם ואז נאמר יהיו
אור ויהי אור וזהו פכח עיניך וראה
שוממותינו ע"ב וכבר נתברר זה בפמ"ס ענף
ט"ז אות י"ד ע"ה אשר לסוד תיקון דשביה"ב
צרייכים להמשיך האורות בסדר שהם
בפרצופי א"ק, והינו בסוד ה"פ געס"ס מ"ב.
ומאמר הא' ה"ס התפשטות פה דראש

המודברת, רק הכל קודם ונמשך מהשתלשות המדרגות שבועלמות העליונים, ואין צורך לומר בצורת ההיות שהם שורשי החכמה, אשר גבוה מעלה גבוה שומר וגבוהים עליהם.

והענין תבין היטב מהמתבادر בענפים הקודמים, בסוד ראש וגוף המחויב להיות בכל הארץ פרטית, כי בע"ס הראשונות שנק' ראש הארץ אין היכלים ניכרים שם להיות האו"ח ממטה לעלה. ולפיכך בהכרח שהמלכות והוא"ח מתפשטים להסתכלות ב' על המלכות דמלכות, והוא"ח העולה מהמלכות דמלכות מגלה היכלים לאותה הארץ בסוד הבדלה וגבול וקצתה כדברי הרב לעיל בענף ה' ע"ש.

ובזה תדע אשר ד' אOTTיות הפשטות של שם בן ד' מהה סוד הראשונים דעסמ"ב וע"כ מהה גלוים לעיניים בתושב". והמילויים של האOTTיות מהה סוד הגוף דעסמ"ב וע"כ מהה נסתרים מהעין בתושב"כ ואינם ידועים זולת במבטא דכל אותן בפני עצמה, שאז בהכרח נשמעים גם המילויים. והוא משומש שכן הוא בה"פ דכל המדרגות, אשר גופא דעת"ב טמיר ונעלם בראש הס"ג גופא דס"ג טמיר ונעלם בראש הב"ן וזה רואים לעולם. זולת הראשונים של ואינם נראים לעולם. ובין המדרגות מהה גלוים זה למטה מזה, כנודע אשר הלבשת התחתון מתחיל בדיקת מתחת הפה לעליון ולא לעלה. ונמצא ראש דכל אחד ואחד מגולח.

והנה נתבادر בענפים הקודמים אשר כל השינויים הנבחנים בין פרצוף לפרצוף, אינם באורות זולת ביכלים, וכמ"ש

כלים דהינו הרראש. והוא שאמרנו לעיל שוירא אלקיים את האור ה"ס ראש הס"ג שנק' טעמיים. ואח"ז אומר שם ויבדל, ה"ס הגוף הנadan ועשה הבדלה וגבול וקצתה עכ"ל עשה ובפמ"ס ענף ט"ו אות י"ד. והיינו נקודות דס"ג שה"ס מה' וב"ן של המדרגה. באופן, שמרומו בזו הכתוב כל סדר השתלשות דכל מדרגה פרטית שמוכರח להיות בה"פ געסם"ב שה"ס: יהיו אור לגגלתא יהיו אור ע"ב וירא ס"ג ויבדל מה' וב"ן.

ג) **אמנם** צריכים להבין היטב כוונת הרב במ"ש שם אשר טעמיים דס"ג נבחנים על ד' אOTTיות הויה וג' אOTTיות הראשונות יה"ו נגלו באוז חוטם פה, וה"ת לא נגלהה שם באח"פ זולת בסוד נקי עיניים עש"ה. וצריך שתבין מוקדם היטב סוד המילויים שבבד' השמות עסמ"ב, אשר הויה דעת' הוא במילוי יודין כזה: יוד hei ויו hi. והויה דס"ג ג'ב במילוי יודין, אלא שנשתנה מע"ב רק במילוי הווה, כי יש שם א' במקום יוד כזה: יוד hei ואו hi. והויה דמ"ה היא יכולה במילוי אלףין כזה: יוד הא ואו הא. והויה דב"ן אOTTיות המילוי שותת לאOTTיות הפשטות, הדינו רק הויה כפולה כזה: יוד הוה וו הוה. והנה נתבادر שהמה סוד ארבעה הפרצופין עסמ"ב, אשר ההבדל בענפים רחוק הרבה זה מזה כמ"ש היטב בענפים הקודמים. אמן צרייך להבין למה יצאו ונתחלקו בענין המילויים ולמה לא יש היכר בין ההיות גם באOTTיות הפשטות, גם למה דוקא ביודין ואלפיין וכו' ולא באOTTיות אחרות. וזה ברור לכל מי שנפתחו עיניו בחכמה זו שח"ו אין כאן שום דבר של הסכמי/api בלשון

ונודע ששורש הכתיבה היא נקודה, כי כן בטרם כתיבת כל אות נרשם מתחילה נקודה שממנה מושכין הזרה של האות. ונמצא שהנקודה היא נמצאת בראשית כל אות ואות, ולפיכך יש בה תוכנות שורש לאותיות. וכבר ידעת שהאותיות שבתורה ה"ס הכלים דהפרצופין. ועם זה תבין שהיודין שבתום שם הנקודות, נבחנים לשורש הכלים של הפרצופין.

ולפיכך אין במילוי ע"ב זולת יודין, למדינו שאין שם בחיי כלים אפי' בגופה שלו, כי המילוי הוא רק תוכנת הגוף כמ"ש לעיל. ונתבאר אשר גופא דעת' לא נתחבר לתיקון המ"ן, לפיכך אינו נחשב אלא לשורש שה"ס נקודות דהינו יודין. אמנם במילוי ס"ג נמצא אלף במילוי הוואו שלו, והינו כדאמרן אשר ראש הס"ג לא נתחבר לתקן המ"ן זולת גופא שלו, ולפיכך נחקרה היה דס"ג לשני חצאיין, אשר יה' שה"ס ראש דס"ג שלא נתחבר למ"ן ממולא ביודין, גופו דס"ג שה"ס ויה' שמת לחבר למ"ן יש במילוי הוואו בחיי אלף שה"ס כלים גמורים להיותה אותן שלמה וכלאות ה"ס kali. גם הא' ה"ס הכלוי הראשון לכ"ב אותיות כמ"ש לפניו בע"ה.

אמנם לפ"ז נשאר לנו לחקור ולדעת, למה אין גםevity' אחרונה דס"ג מילוי אלף ולמה יש בה מילוי יוד כמו ראש דס"ג. ואם כבר אנו מוצאים גילוי כלים בוואו שה"ס ז"א דס"ג, מכ"ש שיש גילוי כלים בה' אחרונה שהיא נוקבא דז"א דס"ג, ועיקר גמר כלים הרי הוא בנקבה כנודע, וזה ודאי ציריך ביאור.

בפמ"ס ענף ט"ז אות י"ג ונמצא על כן אשר אי אפשר להכיר ולהבחין בראשים של עסמ"ב כלל, משום שאין צורת כלים בראש רק בגוף מבואר לעיל. ולפיכך אין חילוק באותיות פשוטות בין מדרגות למדרגה להיותם סוד ראשי המדרגות שאין בהם כלים, ועיקר ההבחן הוא רק על ידי התפרטות כל אות לבדה במבט, שה"ס תושבע"פ המגלה לתושב"ב, שאז אפשר להבחין במדרגות לא זולת, והבן זה.

ובבר ידעת דאע"פ שיש ה"פ בכל מדרגה מ"מ אין כאן רק בחיי מאצל ונ אצל בלבד, כמ"ש בענף ט"ז בפמ"ס אות ט' כי ג"ר: גלגולתא ע"ב וראש ס"ג, שה"ס יה' נחשייםevity' מאצל ושורש, ומ"ה וב"ז שה"ס ויה' ה"ס נאצל, וביהם ביחוד נגלה עניין הכלים המחדשים שנתחדשו בכלל ה' הפרצופין שבאותה המדרגה. ונתבאר שם אשר ע"ב ה"ס שורש רק לס"ג והוא משום שאפי' גופו לא נתחבר בעניין תיקון המ"ן, אלא ס"ג הוא הנחשב לשורש משום ש גופו נתחבר לתקן זהה, דעת' נחלה הס"ג לשנים. אמנם מאחר ש גופו נחלק הס"ג, כלומר התפ"א שנתפשט מפה של הס"ג לא ירד בחזרה למטה מפה דס"ג, כמ"ש הרב לעיל בענף ט"ז دائור היישן שעלה מלמטה מטבור דא"ק שה"ס פה דס"ג, שוב לא ירד בחזרה ע"ש. וע"ב גם גופו דס"ג עדין נחשיevity' שורש ומאצל, אלא רק התפשטות ב' שנתפשטה מפה דס"ג שנק' ב"ז החיצון או ע"ס דנקודים שייצאו מתחת הפרסא, בהם נגלהevity' הנazel של המדרגה הכללית זו שיצאה בסיבת תיקון דעלית המ"ן לנקי עינים.

ולמטה יצא הסוף, כמו בס"ג הקודם לעליית המ"ן, זכור זה.

והנה כשבחין את רת"ס דפרצוף הס"ג בסוד ד' אOTTיות הוויה דס"ג במילויים, דהיינו: יוד הי ואו הי על דרך ב' זוגים הנ"ל, נמצא ע"פ זוג הפנימי אשר יוד הי שה"ס הראש יצא משבולת ולמעלה, ואו שה"ס התור יצא משבולת עד החזה, הי אחרונה שה"ס הסוף יצא ממקום החזה עד הטבור. אמנם ע"פ זוג החיצוני יצאו יוד הי שה"ס הראש מפה עד החזה, ומזהה עד הטבור יצא הוואו שה"ס התור, ומטbor עד סיום רגליו יצא הא' אחרונה דס"ג כמו בס"ג הקודם. ובבר ידעת שיש הפרש גדול בין תור דבל פרצוף לחייבי סוף דבל פרצוף,

כפי ע"ס דתור מכונות בזורה בשם עלמא דודכרא שה"ס אור הזכור שנמצאות בועה"ס בסוד פניו למטה, כלומר שיש לו זוג תמידי על הטבור המעליה לו או"ח ממטה למעלה, וע"כ משפייע הטבור שה"ס الملבות שלו אור גדול מע"ס שלו ממיטה למטה. כמו בארכיות בענף ט"ז ע"ש בפמ"ס ומתחור שיש לו אור הפנים דהיינו כח הזוג, ע"כ מכונה עלמא דודכרא. אמןם בח' עה"ס שמטbor ולמטה הנק' סופ, הרי פניהם למעלה לקבל האור הנמשך להם מהتور, אבל אין בהם אור הפנים שה"ס או"י לכך הזוג. כמו בפמ"ס ענף יג ע"ה.

ובזה תבין היטב סוד הפרשא הנזכר לעיל בדברי הרב ענף ט"ז אות ג' בשם הזורה זול: זו"ס יהיו רקייע בתור המים יהיו מבדייל בין מים למים, כנזכר בזורה בראשית דף ל"ב: (אות שט) אית קרומה במציאות מעוי דבר נש דאייהו פסיק

והנה יש כאן סוד עמוק וסתום, אמןם אבאו היטב לפי דרכנו. ובבר שמעת מסוד ב' הזוגים: פנימי וחיצוני הנמצא בכל אצלות מדרגה וכדברי הרבה כאן זול: אין לך דבר בעולם שאין בו פנימיות וחיצוניות ע"ש. ובבר נתבאר עניין זה בפמ"ס ענף ט"ז ובפנים מאירות אותן ר' ד"ה וכן אותו אור ואות ס' ד"ה כי הכתה, ובאות ע' ד"ה והנה או"א, עשה כי אי אפשר להכפיל דברים בכל פעם. ונתבאר שם שזמן תיקון מ"ן וайлך שעלה המלכות לנקי עיניים, נמצאת מלכות דעליו המתלבשת בתחום שהוא כולל מב' זוגים פנימי וחיצון, ולפיכך מוציאה בראש התפקיד ג' ב' זוגים: זוג פנימי בנקי עיניים וזוג חיצוני בפה.

ונודע כי סדר הלבשת רת"ס דפרצוף ס"ג על א'ק הוא מפה דראש ע"ב ולמטה, אשר מצד שורש הראש שמטרם עליית המ"ן היה ראש דס"ג מפה עד החזה הכללי והתור מחזה עד הטבור הכללי והסופ היה מטbor עד סיום רגליו. אמנם בה"פ שיצאו דרך נקי עיניים, כלומר בסוד עליית המלכות לחכמה, יצאו מסוד זוג הזה ב' בח' בפרצוף ס"ג: זוג זוג הפה עליית המלכות דע"ב פנימי וחיצוני, כי מלכות דע"ב שנתלבשה בס"ג כולל מב' זוגים. וע"כ מזוג הפנימי נעשה בח' הראש דס"ג מנקי עיניים ולמעלה וראש זה מכונה שבולת הזקן, ותור דס"ג משבולת עד החזה הכללי, וסוף דס"ג מחזה עד הטבור ושם נפסק ונסתים. אמנם מכח זוג החיצוני הנעשה בפה הראש הס"ג כמו שהוא בשורש הא' שמטרם עליית המ"ן, נמצא שיצא ראש דס"ג מפה דע"ב עד החזה ומזהה לטbor יצא התור ומטbor

ה יוד הי בשבולת ולמעלה, והואו משבולת לחזה וה' אחרונה מחזה עד הטבור ושם נעשה הדסומה דהפרצוף. וזה שכטב הרב שוזו"ה יהי רקייע בתוך המים ויהי מבديل בין מים למים, כלומר שכבר נגמר שם אור הס"ג ואינו משפייע למטה פרסה, שכבר נמצאים שם בח' עלמא דኖקבא שפניהם רע"ס שלה למעלה ובינם משפייעים למטה. אמנים מצד זוג החיצוני נמצא י"ה מתפשט מפה לחזה והואו מחזה עד הטבור וה' אחרונה מטbor ולמטה, כמו הס"ג הקודם שמטרם עליית מ"ז.

ולפיכך הנך מוצא במקום זהה שבין חזה לטbor ב' בח' כלים דהינו: כלים דפנים כלומר שנמשכים מכח זוג הפנימי, וככלים דאחרים הנמשכים מכח זוג החיצוני. באופן אשר בח' כלים דפנים דשם הם בח' הי אחרונה דס"ג ועלמא דኖקבא, המסיימים לפרצוף שלא יתפשט עוד למטה. אמנים בח' כלים דאחרים דשם הם בח' ואו ועלמא לדוכרא, דהינו עה"ס דתוך דס"ג שפניהם למטה, וממשיכים אור העליון גם למטה מטbor עד סיום רגליין.

וכבר נتبאר לעיל בפמ"ס ענף טו שסוד הפרשא היא נקודה הדסומה החדשה המכונה נקודה דעה"ב, כי ב' בח' יש במלכות: בח' א', ה"ס מלכות המתפשטת באור הפנים בסוד עלמא דדוכרא והיא נקראת פה דראש המדרגה, שמתפשטת לע"ס מינה ובה עד למלכות דמלכות שנק' חזה הפרטית, כלומר כל מלכות דמלכות שעליו נעשה הסתכלות ב'. וע"כ מלכות הכלולות דהינו הפה איןנה בח' נקודה הדסומה, ואדרבא

מתחת לעליה ושאייב מעילא וייהיב לחתא עכ"ל עש"ה. שלכארה נראה שmbia ראייה לסתור, כי אומר שסוד הפרשא הוא רקייע המבדיל בין מים למים שהמשמעות שפוק האור שלמעלה שלא יתפשט למטה הימנו כי מפסיק בין העליון לחתון, ואח"ב מביא בשם הזוהר דאייה שאייב מעילא וייהיב לחתא, א"כ אדרבא הוא המחבר את העליון והחתון יחד, כי נוטל מהעלין וייהיב לחתון. ועוד יש לחקור בהאי קרומה שה"ס הפרשא למה זו עומדת באלבטן, שמתחלת מהזהה שהוא בח' פה הס"ג ונמשכת באלבטן עד הטbor לאחוריים דהפרצוף שהוא מקום סיום רגליין כנ"ל, והיאך היא דבוקה בב' שורשים חזה וטbor יהדי. ונתבאר לעיל, שההבדל ביניהם הוא גדול מאד, כי החזה בח' תוך ועלמא דדוクラ ואו והטbor הוא בח' סוף ועלמא דኖקבא ועי' בסבב דמשפטים דף ק"א (מאות קלב).

ותבין זה עם דברי הרוב בענף ט"ו, שמתיחילה התפשט הס"ג עד סיום רגלי א"ק, אמנים אח"ב שעלה בסוד המ"ז שוב לא ירד למטה מטbor, ואומר שם עוד שהוא הנעשה לשורש תמידי לאור היוצא דרך עיניים עש"ה. פירוש, אשר כל עניין הכלים דעולם התיקון שהם מבחי עליית המ"ז לנקי עיניים כמ"ש בפמ"ס ט"ז נמשיכים מזה היישוט שעה ונסתלק מבחי למטה מטbor ונתישב בסוד הפרשא, ולפיכך תדע שה"ס השורש לכל התקונים דאבי"ע מסוד המ"ז ותיקון הקויים וכו'.

ד) וכבר נتبאר ב' הפרשופין פנימי וחיצוני דס"ג שיצאו מכח עליית המ"ז, שמצד זוג הפנימי נמצא

ולפייך דבוקה הפרסה באחרים מנגד הטבור, כי שם נעשה הרקיע המבדיל בין מים עליונים זכרים שהוא עלמא דדוכרא לבין מים תחתונים נקבות שה"ס עלמא דኖקבא, שנמצא בזה ע"פ שע"ס דאור הנקבה נמשכים מהטבור עד סיום רגלין, וההפסיק נעשה ברגlinן דא"ק במלפנים מטרם עליית מ"ז.

והנה נתבאר היטב-scalable עניין המשך הפרסה הוא בחיי רקייע מבديل, ולאחר שהוא כלולה מפ"ח בהכרחו שתעמוד באלבсон, כי מצד כלים דפנימם מחויבת להבדיל במקום החזה כי שם נגמרו מים העליונים זכרים, ומצד כלים לאחר הרוי היא מחויבת להשתלשל למטה עד הטבור, כי מבח'י זוג החיצוני נמשכו מים העליונים זכרים עד מקום הטבור כאמור, והבן היטב.

ועתה תבין צורת א' משורשה העליון כי היא האות הראשונה של כ"ב האותיות וצורתה ממש כמו הפרסה הנז', אשר קו שלה מושכב באלבסון מפנים לאחור ונקודה עליונה שבה ה"ס מים עליונים זכרים, ובחי' התוך אשר הקו שה"ס הפרסה מבديل ומפסיק עליהם באלבסון מהזה עד מול הטבור. ונקודה תחתונה שבה, ה"ס מים תחתונים נקבות ובח'י הסוף אשר מציאות שמתחת הפרסה ג'ב באלבסון, שמצד הפנים מתחילה בשורש העליון שבזה ומצד האחורים נמשכים עד קצה הפרסה שמנגד הטבור.

ובבר ידעת שישוט'ת שנתחרבו בסוד המ"ז עלו ונתיישבו בפרשא הזו כמ"ש הרוב בענף טו ואשר הוא השורש לכל הכלים שייצאו ממש ואילך ע"י תיקון מ"ג.

שה"ס עלמא דדוכרא ותוך של הפרצוף כאמור. אמנם כלי מלכות דמלכות שנק' חזה הפרטית או טבור שעליו נעשה הסט"ב, הרי הוא נבחן לנקודה דסיזמא, ככלומר שא"ח הנשفع ממנו מעלה למטה הרי הם ע"ס שפניהם לעלה ואינם משפיעים כלום למטה, אשר בזה היא מסיימת אור המדרגה בכח נקודה האמצעית מצד צמצום הא'. וזכור הבchan זה שבין התפשטות המלכות להתרפשות המלכות דמלכות, כי היא ידיעה מחויבת לכל המדרגות עד לפטרិ פרטיות, אשר מלכות דכל מדרגה אינה נבחנת לנקודה האמצעית, רק המלכות דמלכות כמבואר.

וזה שאמרנו, אשר הפרסה ה"ס נקודת הסיום החדש בסוד נקודה דעה"ב. באופן שע"ס הנשפעות מהפרסה ולמטה נפסקים על הטבור, כי בשבולת נמצאת מלכות הכללית דהינו מלכות של ראש, והוא מתפשט בסוד הסט"ב עד החזה הכללי שה"ס מלכות דמלכות דראש הס"ג ובחי' נקודת הסיום, כי עה"ס שלה מה מה מבח'י או"ח בלי או"י כנ"ל. ולפייך דבוקה הפרסה במקום החזה מתחתיו, ככלומר למסך המבדיל בין עלמא דדוכרא לעלמא דኖקבא. וזה נאמר רק מכח זוג הפנימי דראש הס"ג, אמנם מצד זוג החיצוני אשר ראש דס"ג נ麝 מפה עד החזה, נמצא שהזה ה"ס מלכות הכללית המתפשט לעלמא דדוכרא, כי היא בח'י פה של ראש, דהינו הכללי דהסט"א, וע"כ מתפשט לע"ס מינה ובה עד הטבור הכללי ושם נעשה בחיי הסט"ב שלה ובחי' מלכות דמלכות, שמנה ולמטה הוא עלמא דኖקבא.

ואנו דוחויה דס"ג הם באח"פ עד הטבור אמנים כי תחתה דס"ג לא נגלתה שם אלא בנקיי עיניים עש"ה בענף י"ד. והיינו כדאמרן, שעיקר הויה דס"ג הוא על שם תיקון מ"ן וקוין וכו', שכ"ז אינו נמושך רק מהאדור היוצא דרך נקיי עיניים עד למיטה מטבור, כי שמה נגלו כ"ב האותיות שה"ס גמר כלים דתיקון, והם יצאו רק מזוג החיצוני דס"ג, אשר מפה עד החזה ה"ס הראש יוד hei דס"ג, ומהזה לטbor ה"ס ואנו דס"ג אשר שם מקום תיקון הפרסה בסוד רקייע דשאייב מעילא וייחיב לחתא, וה"ס התוך דס"ג. ומטbor ולמיטה ה"ס hei אחרונה דס"ג בסוד גמר כלים וכ"ב אותיות. אמנים בפנימיות כלומר בסוד זוג הפנימי הנ"ל יוצא הראש בשבולת ומשבולת עד החזה התוך ומהזה עד הטbor כבר הוא הסוף, באופן שהזהו קיבל לבחוי הטbor ומהזה ולמיטה כבר היו צרייכים להתגלות גמר הכלים ובכל כ"ב האותיות. אמנים נתברר שז"ס הפרסה שעומדת באלביסון, אשר מצד הפנימית דבוקה בטbor וכבר יש שם כלים גמורים, ומצד החיצונית עודנה בחוי' תוך ובוחוי' למעלה מטbor שהוא רק שורש לכלים. ולפייך יש בפרשא זו בחוי' האות הראשונה לכ"ב האותיות, שה"ס א והוא מטעם שהחיצונית מתגללה ושולטה ביותר מן הפנימיות, וע"כ לא יכולו הכלים שה"ס כל כ"ב האותיות להגלוות שם במקום זהו שמחזה לטbor, כי עדין בחוי' תוך הוא מסוד החיצונית.

ולפייך ירדה hei אחרונה דס"ג ונתלבשה בפרצוף שלמטה בסוד מוחין פנימיים, כלומר בזוג הפנימי שבנקבי עיניים, ושם הוציאה כ"ב האותיות בסוד

ולפייך, נעשתה צורת הא'אות ראשונה לכ"ב האותיות, כי כל ראשון יורה שהוא השורש לכל הבא אחריו. ותבין ג"ב שסוד ישוט"ת ה"ס דו"נ דוחויה דס"ג: שיש"ס ה"ס הדבר והתבונה ה"ס הנוקבא שלו שבאלכסון שנמצא בהכרח בסיום עליון דודכרא ה"ס יש"ס, והנקודה כדמות יוד שמנצאת מתחת הקו המושכב באלביסון ה"ס התבונה ועלמא דນוקבא פרצוף האס"ג. ותדע ותזכור שסוד ההווית במילוי אלףין נמשכים משורש הנזכר שה"ס הרקייע באלביסון. והנה נתברר היטב סוד ואנו hei דוחויה דס"ג, שה"ס ישוט"ת וגופא דס"ג שעלו למ"ן ושוב לא ירדו למיטה מטbor, ואשר הפרסה שה"ס הטbor עצמו הפרטי של ה"ס ה"ס יש"ס, והנקודה שלמטה ה"ס התבונה.

וצריך שתדע כאן עניין אחרים דמלכות דעליזן המתלבשת בתחום ונעשה שם לפנימיות, שיתברר בע"ה לקמן, באופן שלמלכות דס"ג יורדת ומתלבשת בסוד זוג הפנימי שבנקבי עיניים דראש פרצוף הנקודים, ובזה נמצאת הפרסה שאיב או רעליזן הזקרים ונוננת לנקודים כמו"ש בסמור. וזה כוונת הזוהר לשאייב מעילא וייחיב לחתא כמו"ש עוד לפנינו בע"ה. ונודע שלמלכות דס"ג ה"ס hei אהרונה דוחויה דס"ג, והמיilo יוד שבחי זו ה"ס הגוף, והגוף הזה הוא שירד בסוד מוחין לפרטן הנקודים ונעשה שם לפנימיות, כלומר בזוג דנקבי עיניים כאמור.

ובכל האמור נבין היטב כוונת הרב שאומר אשר הטעמים עצם דס"ג הם נפרטים להוויה שלימה, אשר יוד hei

בשם אח"פ, דהינו בסוד אח"פ שיצאו לביר מירושא מסיבת התעלות מקום המלכיות של ראש לנקי עינים, כמפורט לעיל אשר אח"פ דראש נעשה מושם זה לחייב חג'ת דגופא ותור, באופן שמכאן ואילך נחלק כל ראש לב' בח' שנק' בשם ע"ב וס"ג, שמנקי עינים ולמעלה ה"ס ע"ב, ואח"פ עד הפה ה"ס ס"ג. שז"ס המרומי בזוהר שאבא תיקן עצמו בעין דו"ג, ככלומר שנתעלת מקום הזוג לנקי עינים שהוא חכמה ואבא של ראש, ונמצאים אח"פ שיצאו לחוץ מראש לחייב חג'ת דגופא, שע"ז רמזו בזוהר אבא הוציא את אימה לחוץ, ככלומר שע"ב הוציא את ס"ג לחוץ מבחי' ראש לחייב גופא וחג'ת.

ובזה תבין מה שהרב מכנה את ס"ג בשם נשמה ואת ע"ב בשם שורש נשמה, כמ"ש בע"ח שער מ"ב פ"ב ויהינו כדאמרן, שס"ג נעשה לחייב ע"ס דראש לנ אצל, דהינו סוד האימה שיצאה לחוץ, אשר אבא שה"ס ע"ב תיקן את עצמו בשביל זה בעין דו"ג שבזה נדחתה אימה לחוץ להיות בראש של הנ אצל, נמצא התיקון דו"ג שבאבא הוא השורש לחייב הנשמה שנק' ס"ג שה"ס אור העינים כאמור. גם נתבאר שככל נ אצל ה"ס מה וב"ז, ככלומר בחיי זו"ן דה"פ, כי הנ אצל הזה הוא הנשלם עם תיקון קיים ושיתוף דמדה"ר בדין וכל התיקונים הנוגעים מסוד אור העינים, שכ"ז אין יכול להתגלות זולת בהקדם שורש הנשמה דהינו ע"ב, ונשמה דהינו ס"ג ואח"פ היוצאים. שזה תמצית כוונת הזוהר במא שאותר אבא הוציא את אימה לחוץ אודות בנה דהינו הנ אצל ה"ס ז"א,

גמר כלים. והນר מוצא אשר יה"ז נתגלו באח"פ שלמעלה מטבור, ככלומר בבח' טעמיים דס"ג, שבسود החיצוניות מתחילה מהפה ומסתיימים בטבור. וזה, לאחרונה דס"ג שה"ס גמר כלים עוד לא יכול להתגלות שם כי אינם נגליים רק למטה מטבור. ואלה הם דברי הרב, שיה"ז דטעמיים דס"ג ה"ס אח"פ עד הטבור והה' לאחרונה בנקי עינים, ככלומר שירדה מסוד הפרסא אל הפרצוףدلמטה מטבור ונעשה שם לפנימיות, ככלומר לחייב מלכות הזוג הפנימי בסוד נקי עינים של הפרצוף.

ונתבאר בסוד זוג הפנימי שבנקבי עינים נחשיים תמיד לחייב ע"ב דס"ג, דהינו או"א עילאיין כמ"ש כאן בפנים מאירות עש"ה. גם נתבאר שמילוי ע"ב הוא תמיד ביודין. ובזה תבין היטב, אשר ה' לאחרונה דס"ג בהכרח הוא שנדעת בAMILIO יוד, והוא משומש שאינה יכולה להתגלות באח"פ דס"ג בסוד הפרסא שם יש סוד הא', אלא שירדה ונעשה לחייב ע"ב בחתתו שלמטה מטבור, ויצאה בזה מבחי' הויה דס"ג וקיבלה לחייב הויה דעת' והבן מאד.

ונמצאנו למדים מכל המתבאר בענף שלפנינו, אשר האור היוצא דרך העינים דהינו מה שהרב מכנה אותו לעיל בענף ט"ז בשם אור הא' הוא שהיה לחייב נשמה, ככלומר לחייב ע"ס דראש לכל חי' הנאצלים שנאלו מעולם הנקיים ואילך. ואור זה הוא הנקרא הויה דס"ג או ישוט"ת אשר מקומו בה"פ א"ק מפה דראש עד הטבור שלו, ועד"ז מחייב להיות בכל ה' פרצופין שבועלמות, הן בכללות והן בפרטות. והוא נקרא ג"כ

כליים דחג"ת דאחורים, כי מצד שורש הא' הרי המה בחיי חג"ת וההתפשטות המלכות ולא התפשטות מלכות דמלכות. באופןן שאין לך שום מדרגה ושום בחיי מראש תוך סוף כלל מדרגה, שלא תהיה נכפלת מב' בחיי הנז' שמלו בשים זה בתוך זה, דהיינו חב"ד דאחורים בתוך אח"פ' וחג"ת דאחורים בנה"י דפניהם וכו', שזה נוהג בכלל המדרגות.

ה) וובזה תבין מ"ש בע"ח שער י"ז פ"ב אשר כל פרצוף בתחילת אצילותו הוא בחיי ג' גו ג', דהיינו שיש לו רק שהה כלים חג"ת נה"י וגם חג"ת מלוביים בתוך ג"ס נה"י. ותבין זה עם המתבאר, אשר כל מדרגה תחתונה היא בחיי התפשטות מלכות של ראש דעליוון שנק' פה של ראש, אשר מההתפשטות הא' דפה של ראש נאצל גופו עצמו של העליון ומההתפשטות הב' נעשה המדרגה תחתונה כמו' היטב בענפים הקודמים. ונמצא שהתחתון מלבייש רק חג"ת נה"י דעליוון, כלומר לבחינת גופ העליון הנבחן תמיד לב' חלקים: מטbor ולבמעלה נק' חג"ת ומטbor ולמטה נק' נה"י.

והנה בפרצופי א'ק שטטרם עליית מ"ן נתבאר לעיל בפמ"ס עף ט"ו את י"ג אשר הסת"ב דעליוון דהיינו הטבור דגופה דעליוון נעשהevity' לחייבי הסת"א בתחתון, דהיינו נאצל פה של ראש בסוד חידוש כלים שבתחתון עש"ה. אשר ע"כ מוכרא הפה דתחתון ג"כ להתפשט לסוד הסת"ב לגמר כלים דהיינו בסוד הטבור. ונמצא שנחلك הגוף דתחתון לחג"ת ונח"י, באופן שיצאו ג"כ בכלל תחתון ג' הבחי' רת"ס כמו' בעליון. ואע"פ שאיןנו מלבייש אלא לחג"ת נה"י דעליוון דהיינו תוך וסוף, מ"מ

בכלים מתוקנים دائור העיניים, אשר לא יכול להגלוות כי אם מטbor ולמטה דכללות ה"פ כմבוואר לעיל עש"ה.

גם נתבאר אשר ב' שורשים שלטיים בפרצוף, כי כל הכהות שנמצאים בעליון בהכרח שכולם ימצאו בתחתון. ולפיכך גם הסדרים דפרצופי א'ק שטטרם עליית מ"ן ג"כ נוהגים בפרצוף שנוספים על הסדרים דשורש הב', דהיינו אור היוצא דרך העיניים כנ"ל בפמ"ס עף ט"ו את י"א עש"ה. ועיין בפמ"א דף רכ"ג ד"ה בסוד וגבותם מלאות עיניים, ובדף רמ"ה ד"ה וכוהה תבין. ונتابאר שם שמכח ב' השורשים הנ"ל שמתחברים בפרצוף, נמצאת כל מדרגה שנכפלת מב' בחיי: מבחי' פניהם ובחי' אחרים, כי מכח שורש הא' נמצא התחתון גם עתה שיוצאה מפה של ראש של העליון ומהתפשט עד סיום רגליו ובאופן זה יש לו רת"ס בשלימות. אמן מס' מצד שורש הב' שהתחתון יוצא דרך נקבי עיניים, נמצא שאין לו אלא רות' ונפסק למעלה מטbor עש"ה. שבאופן זה נבחן שעד המיקום שאור העיניים מגיע הם בחיי כלים דפניהם, כי האורות אינם נמשכים זולת משורש הב' דהיינו אור העיניים. ולפיכך אח"פ' דראש שהם רק חג"ת דפניהם יש בהם מצד שורש הא' בחיי חב"ד, כי הם כלים בראש שנק' חב"ד, אלא שנחשבים לאחרים משום האור הנמשך בהם שהוא בחיי חג"ת, כלומר התפשטות המלכות דנקבי עיניים, כמ"ש שם. ועוד"ז מפה ולמטה שכבר הם בחיי נה"י דפניהם, כי הפה קיבל לחייבי טבור או חזה, כלומר לחייבי הסת"ב שהוא רק התפשטות של מלכות דמלכות, שע"ס דהתפשטות זו נק' נה"י או אור הנקבה. ונבחן שיש בהם

רק בששה כלים חג"ת נה"י בלבד בלי כח הוווג להוציאת ראש. ולא עוד אלא שמכופלים ומלווהים זה בזה, כי נה"י דפנימ מלבושים על חג"ת אחרים אמרו ג' ג' ג'.

ובזה תבין מ"ש הרב בענף ט"ז אות כ', שאי אפשר להיות בפרצוף אלא חיצוניות א' ופנימיות א'. ז"ל: החיצוניות דעליו נעשה פנים אל פנימיות תחתון הימנו וחזר פנימיות התחתון ההוא בסוד חיצוניות. ואז החיצוניות התחתון אי אפשר לעמוד שם הפלנימיות התחתון תוך פנימית יותר ויורד להעשות פנימית תוך פנימית יותר תחתון הימנו. וככ"ז עד סוף כל המדרגות כולם, באופן שאי אפשר להיות שם רק ב' בחינות בלבד, שהם פנימית א' וחיצוניות א' עכ"ל. פירוש, כמו שנתבאר בענפים הקודמים אשר כל גופ דמדרגה עליונה מלבוש ברת"ס תחתוני הימנו וכן תוך סוף תחתון דהינו כל גופו מלבוש במדרגה היותר תחתונה הימנו עד סוף כל המדרגות. והוא להיות כל תחתון יוצא מהתפשטות פה של ראש דעליו, אשר לפ"ז אתה מוצא בכל מדרגה אשר יש בתוכה פנימית של המדרגה העליונה ממנה, דהינו תוך סוף דעליו הנק' חג"ת נה"י אשר כל פרצוף התחתון מלביש עליו. ונבחן גופא דעליו לפנימיות והחתון לחיצוניות. וזה אמרו פנימיות אחת וחיצוניות אחת שזה בהכרח שימצא בכל מדרגה ומדרגה כאמור. כי כל תחתון נבחן לחיצוני וכל עליון נבחן לפנימי, אשר שהחתון מלביש על העליון והבן.

מכח חידוש הכלים ומכח התלבשות חג"ת דעליו שנ"ס אור הזכר, יש בו כח להוציא רת"ס כאמור.

אמנם בפרצופין של אחר עליית מ"ן אשר אח"פ דכל ראש קבלו לאור דחג"ת, כי המלכות הכללית עלתה לנקי עיניים והפה קיבל לבחי מלכות דמלכות שה"ס הסט"ב, נמצא שאין מתחתן זולת התפשטות אור הנקבה בלבד שנק' נה"י דעליו. ואע"פ שיש בו ג"כ כח השורש הראשון שהיה מטרם עליית המ"ן דהינו חג"ת דעליו שנ"ס עלמא דדורר, אמנם נתבאר שהם بحي' אחרים כלומר שאין בהם אור, כי האורות אינם נמשכים זולת משורש הב' כאמור.

ולפי"ז נמצא אשר באמת יש לנאלך ששה כלים חג"ת נה"י בסוד תוך סוף דעליו כמו בפרצופי א"ק שמטרם עליית מ"ן. אמנם המרחק רב מאד, כי ששה הכלים של התחתון בפרצופי א"ק היו מתפשטים תיכף לרת"ס מצד עצם, להיות חג"ת דעליו שנ"ס אור הזכר מתלבש בהם, שבכח זה נתחדש הסט"ב דעליו להיות بحي' הסט"א גבי התחתון כנ"ל, משא"כ עתה בפרצופין שאחר עליית המ"ן שהפה דעליו קיבל לבחי טבור ואין בתחום מהאור של העליון רק بحي' נה"י ואור נקבה שאין בו זוג א"כ אין התחתון יכול להתפשט ככלום, ונמצא רק בבח' ששה כלים בלי ראש כי אין בו שום זוג. ואפי' ששה כלים אלו שיש לו מהעליון נמצאים מלבושים זה בזה, כי חג"ת המה מלבושים בתוך נה"י בבח' אחרים כמפורט לעיל. והנה נתבאר שמתיקון המ"ן ואילך יוצאת כל מדרגה תחתונה

מבירות

ניורומים אחרים אלו דחבד' לחיות פנים בתחום שבזה נ麝ר לו אור הזכר, ומתרפסת לרתק"ס והבן.

ולפייכר חיצונית דעליוון נעשה בו לפנימיות וחב"ד כאמור, והפנימית שהיתה קודם לכך בתחום דהינו חג"ת שהיו מלבושים בבח"י נה"י, נעשו חיצונית ומדרגה שנייה לתחום דהינו לבחי' חג"ת דפנימ' שהמה מלביםים לגוף דחבד', כי מלכות דעליוון נעשה בו לבחי' הסט"א, ומוציאה ע"ס דראש בבח' חב"ד, ומלכות של ראש מתרפסת בעצמה לתוך סוף, ובזה החג"ת דתחום קונים לבחינת אור הזכר. לבחינת נה"י דתחום שהיו מלביםים מוקדם לחג"ת שלו נמצאים עתה שמתפשטים ויורדים מעל החג"ת, כי הם בח' אוenkba שמקומם מטbor ולמטה דהינו מתחת החג"ת והמה נעשים פנימית למדרגה היוטר בתחום. בולם, לחג' נה"י דאחרים הנמצאים מתחת החג"ת בלי אור כלל, משום שאור דנה"י היו מלביםים על חג"ת בסוד ג' גו ג'.

אמנם עתה בגדיות שכבר קנה ע"ס דראש, נמצאים אור דנה"י הנ"ל שירדו בנ"י הריקנים ונעשו שם לפנימיות, וחזרו נה"י דאחרים להיות בח' נה"י דפנימ'.

זה אמרו והבן וترאה איך כל החיצונית העליון נעשה פנים אל הפנימית תחתון הימנו דהינו כדאמרן, אשר התפשטות אח"פ שהוא החיצונית של הראש, נעה פנימית בחג"ת דתחום המלבושים לפנימיות נה"י ג' גו ג', כנ"ל. זה אמרו: ואז החיצונית הראשון שהיא בתיחה על הפנימיות תחתון א"א

גם נתבאר שהראש עצמו נבחן ג"כ לב' בח'': דהינו לראש ותוך, כי מעינים ולמעלה ה"ס הראש ואח"פ ה"ס התור. ולפי"ז נמצאים אח"פ למדרגה תחתונה של הראש שנק' חיצונית, ומעינים ולמעלה נבחן לעליון ממנו ולפנימית. זה אמרו אשר חיצונית דעליוון היא המתלבשת בתחום כלומר מלכות דאח"פ שהוא בח' החיצונית של ראש, ולא מלכות דמנקי עינים שהוא הפנימיות של ראש. אמם עניין התלבשות הזו בחיצונית דעליוון נעשה בזמן הגדלות, ככלומר ע"י תיקונים חדשים כמו"ש במקומו בע"ה שהוא זוג החיצוני.

והנה בסוד זוג החיצוני הנ"ל הנעשה בפה של ראש דעליוון, נחשבות ב' הבח' של ראש לבחי' אחת כמו בשורש הא' שבזה בכלל הפה בפ"ח והוא מתרפסת לע"ס מינה ובה עד למלכות מלכות בסוד חג"ת דעליוון, שז"ס התלבשות חיצונית דעליוון בתחום חג"ת שבහוותה מתרפסת בתחום בסוד חג"ת דהינו באור הזכר אז נעשה זה הסט"ב דעליוון בח' הסט"א בתחום, ואז התחון בכח חידוש הכלים שבו מתרפסת בעצם להסת"ב, ונמצא שהתחון מתרפס לרתק"ס בשלימות, שבזה קונה התיכון בח' ראש שה"ס הגדלות.

אמנם עכ"ז אין נבחן להתרפסות הפנימית דעליוון דהינו לבחי' ע"ב דעליוון שמנקבי עינים ולמעלה, אלא רק להתרפסות החיצונית דעליוון, ככלומר למלכות דאח"פ שה"ס ס"ג כנ"ל. ולפייכר נחשבים עדין להתרפסות חג"ת דעליוון, שהרי אח"פ חג"ת דעליוון הוא, אלא שיש בהם אחרים דחבד'. ובכח אור הזוג

נמשכים ה"פ א"א או"א יישו"ת, וזו"ן דאצילות, בדיק נמרץ אחר ה"פ געסמא"ב דא"ק, וכן ה"פ געסמא"ב דא"ק נמשכין בדיק ע"פ הבחן ע"ס דאו"י, דהינו ע"פ ד' הבהיר הנודעת שמביא הרוב לעיל בענף ד' ע"ש. וזהר אשר היחסים הללו לא יליזו מנגד עיניך בכל הגה ודיבור מחייבת האמת, שזולתם אין הבינה מצויה כלל. והנה הרוב אומר בכך באוט ב' אשר הויה דס"ג הכלול, כלומר כלל ה' הפרצופין געסמא"ב שבס"ג, המסתורדים בהויה דמיולי ס"ג בא"ק או באצילות, היא רמזזה בה' ראשונה דהויה הכלולות כל האצילות. כלומר דיעולם אצילות בכללו נבחן לה' פרצופין געסמא"ב הנק' א"א או"א יישו"ת וזו"ן, ומסודרים ג"כ בד' אOTTיות של הויה אחת. ונמצא ה' ראשונה דכלל ה' הפרצופין שביעולם ההוא נק' ס"ג הכלול, אשר לו הויה לפי עניינו עצמו, ג"כ בה"פ געסמא"ב. ועד"ז יהיה הפריש דשם ס"ג הכלול גבי א"ק, דהינו ה' ראשונה דהויה הכלולות שבא"ק, כנ"ל. ועתה נbaar מצבו של ס"ג הכלול זהה ע"פ ראש תוך סוף, דהינו ה"פ געסמא"ב שלו וייחסו ע"פ ד' אOTTיות הויה שהם סוד כח"ב חג"ת נה"מ, כנ"ל. ונפרשו מתחילה בעולם א"ק כי שם שורשו כנודע. והנה נתבאר היטב עד כמה עניינו ותוכנו של הס"ג, אשר כל התיקונים דאבי"ע הושרשו רק בו ולא קודם לו, וא"צ להכפיל הדברים אך נבא בדרך קוצרה להזיכיר בלבד. והנה ידעת סוד ב' הזוגים הנכללים בכל זוג שע"י עלית מ"ן, שנמשכים מחמת ב' השורשים השולטים בפרצוף, אשר ע"כ מכח שורש הא' מתחילה הס"ג מפה דעת"ב ולמטה

לעומוד שם דהינו כמו שנתבאר, דמהחר שחג"ת השיגו לבхи' אור הזכר א"כ אין שם מקום לנחי' שילבישו שם, להיותם בח' אור הנקבה. וזה אמרו: וירוד להעשה פנימיות תוך פנימיות יותר תחתון דהינו לנחי' דאחים שמקומם מתחת החג"ת ובמו שיתבאר עוד. ואחר כל הקדימות אלו יתברר לנו עניין ה"פ דע"ס דנקודים על מתכונתם משורשים שבראש הס"ג, גם מתוכם יתרחבו לנו עניין פו"ח דברי הרוב שהבאנו לעיל. אשר אז חוטם פה הם סוד יה"ז דהויה דס"ג, וה"ת דס"ג היא בנקבי עינים וענין אור האין שנפסק בשבולת הזקן. גם יתבררו ויתלבנו כל הבהיר דאו"א יישו"ת בסדר האOTTיות דהויה שמאיר בהם בענף שלפנינו.

וכבר ידעת שהן ה' הפרצופין געסמא"ב דא"ק והן ה' הפרצופין: א"א או"א יישו"ת וזו"ן דאצילות והן עה"ס: ב"ח ב' חג"ת נה"מ דאו"י, מהו מסודryn בד' אOTTיות הויה, אשר קויצו של יוד ה"ס גולגלתא דא"ק או א"א דאצילות והם סוד הכתה, וה יוד ה"ס ע"ב דא"ק או או"א עילאיין באצילות וה"ס חכמה. וה' ראשונה ה"ס ס"ג דא"ק או יישו"ת באצילות וה"ס בינה. והוא ה"ס מה"דא"ק או ז"א באצילות וה"ס חג"ת נה"י. וה' אחורה ה"ס ב"ז דא"ק או נוקבא זו"א באצילות וה"ס המלכות.

וצריך שתזכור ותבין היטב עניין היחס שביניהם, כי גם שיש שינויים הרבה בפרצופין של עה"ס, ומכ"ש מפרצופי אצילות לערך פרצופי א"ק, עם כל זה כל הכתות שבעלון בהכרח שימצאו בתחוםים הימנו, ולפיכך

מסבירות

הכלול, ולפיכך אח"פ אלו נבחנים לפרצוף ס"ג הכלול דהינו סוד ה' ראשונה שבஹי הכוולת לעולם א'ק. והוא שאמרנו שמתחלילים מהח'פ דראש ע"ב הכלול וمستויימים על הטבור.

ז) ובזה תבין מה שהרב מכנה לאור האוזן בשם יוד ולאור החוטם בשם ה' ראשונה ולאור הפה בשם ואו, כבר ביארנו את זה לעיל אמן עתה תבין ביתר שעת. והענין כמ"ש כאן הרב, אשר הס"ג הזה כולל בעצמו ה' פרצופין שלמים ע"פ ד' האותיות דהויה, שכבר נתבאר שהס"ס ראש וגוף של פרצוף הס"ג בלבדו, אלא שהראש נבחן בהכרח לב' בחיה, דהינו עד העינים ו Ach"f. ולפיכך אלו עה"ס שבראש הס"ג, ע"פ שאין בהם רק Ach"f מהראש דעת'ב הכלול, מ"מ בלאו עצם ודאי שיש בהם ראש שלם מע"ס הנק': גלגולתא עינים ו Ach"f. ומובן מעצמו שנחקרים ג"כ לב' בחיה בכלל, שענין התחלקות הראש לב' בחיה הוא מחייב ונוהג בכל פרטיות הפרצופין. ובזה תדע אשר מעינים דראש דס"ג הכלול ולמעלה נק' כתר משום שככל ראש נק' כתר כמ"ש הרב לעיל, אמן Ach"f דס"ג הכלול כבר יצא לחוץ מבחי' ראש, ולפיכך אינם בחיה כתר ומה נק' חוץ'. באופן שגלגולתא וعينים דראש הס"ג נק' כתר והס"ס קויצו של יוד ויוד דהויה דס"ג הכלול, כי גלגולתא ה"ס קויצו של יוד וعينים ה"ס יוד ושניהם נק' כתר והוא משום שככל ראש נקרא כתר. אמן Ach"f דס"ג הכלול נק' חוץ' והס"ס ה' ראשונה דהויה של ס"ג הכלול. והנה נתבאו היטב סוד יה' דהויה דס"ג הכלול.

ומושורש הב' מתחילה הס"ג מהח'פ דראש הע"ב, אמן באמנת שנייהם שליטים בפרצוף יחד ממש, אלא פרצוף הפנימי שלט בסתר ופרצוף החיצון בגלוי, שמסתעף מענין זה שורשים גדולים ונאמנים שיתברר כל אחד במקומו. אמן עתה אדרב לפि המצב של הפרצוף הפנימי דס"ג הכלול, שמתחליל מאון דראש הע"ב וمستויים על הטבור הכללי דא'ק. ואתה תבין מעצמן אשר פרצוף הנגלה דס"ג הכלול הוא מתחיל למטה מפה דראש הע"ב, וכל Ach"f דראש ע"ב יורדים ומתלבשים בראש הס"ג בסוד שבולת הזקן, כמ"ש לעיל.

ודע שעיקר ס"ג הכלול אינו נחשב רק לباقي ראש בלבד, והוא משום ש גופא דס"ג שהוא מתפשט מטבור עד סיום רגליו, הוא נתעלה למלחה מטbor ושוב לא ירד למטה מטbor כדי הרב לעיל בענף ט'ו. ונמצא שהגוף נכלל בראש, וע"כ נחשב כל רת"ס רק לباقي ראש, אמן נחשב כל רת"ס רק לباقي ראש, אמן מתחיל בהכרח שיש לו רת"ס בשלימות, ומתחיל מהח'פ דראש דעת'ב הכלול ונמשך עד הטבור כאמור.

וכבר נתבאר אשר מכח עלית המ"ן והתעלות מקום הזוג לנקי עינים, נחלק כל ראש לב' בחיה: דעד העינים הוא עיקר הראש, אמן Ach"f שבכל ראש כבר נחברים בסוד הייצאה לחוץ מהראש לב' תוך גופא, וע"ש כל המשך העינים הנצחים מזה. ובזה תבין סוד Ach"f אלו דראש הע"ב, שהמה יצאו מ بحي' ע"ב שהוא סוד יוד דהויה הכוולת שבא'ק וכבר נחברים למדרגה התחתונה, דהינו התפ"ב דמלכות דראש הע"ב שהס"ס נקי עינים דראש ע"ב

מתפשטים מעצם לפרטן שלם ראש וגוף. ובאופן זה תוכל להבחן אשר בחיה' הראש שלו דהינו מנקי עינים ולמעלה, מה שנותלו וקיבלו לבחיה' ע"ב, ונק' בשם החדש או"א עילאיין. והגוף שלו דהינו אח"פ'Dפרטן פרטיו זהה שהס' ה' ראשונה דס'ג הכלול, הם שנשארו בבחיה' הוויה דס'ג ומה שקיבלו לשם החדש ישוט"ת. והבן זה אשר מתחילה נק' פרטן הבינה דהינו ה' ראשונה דהוויה דס'ג הכלול בשם חו"ב ולא או"א, אלא אח"כ כשותפרטנים בעצם לראש וגוף ונחלקים לשנים אז משייגים שמות חדשים אלו: או"א וישוט"ת. כמו בפמ"ס ענף ט' אות ו' ע"ש.

והנה נתבאו לrk ג' ראשים בסוד אח"פ' דעת'ב הכלול, כי מתחילה מתפשטות ע"ס הכללות הראשו של ס'ג הכלל המלבישות לאח"פ' דעת'ב הכלל, וע"ס אלו נמשכות מאוזן הראש ע"ב הכלל עד הפה הראש ע"ב הכלל. וראש הזה נבחן מתחילה לב' בבחינות: שמנקי עינים ולמעלה נק' כתר יוד דהוויה הכללה דס'ג וזה ראש הא'. ובבחיה' ב' הראש הזה דהינו אח"פ', נקראות חכמה ובינה וה' ראשונה דהוויה, שזה ראש הב'. אשר גם ראש הב' בעצמו מתפשט ג'כ' בראש וגוף וגם בראש הזה מבחינים ב' בחיה': שמנקי עינים ולמעלה נק' בשם החדשABA ואימא עילאיין ואח"פ' הראש הזה נק' בשם ישוט"ת. וכל אלו ג' הראשים נכללים יחד בע"ס הראש דס'ג הכלל, שמלבושים לג' בבחינות אח"פ' הראשו של הע"ב הכלל כאמור. ותדע שהס' כח"ב, כי ראש הא' ה'ס כתר. וראש הב' הינו רק בבחיה' או"א עילאיין, כי

אמנם ה' ראשונה הנ"ל היא כבר מוחסת לבינה דעת'ס דראש, כי הכתיר כולל קוצו של יוד יוד שהם גלגולתא ועינים, דהינו כתר וחכמה דעת'ס דראש הס'ג, א"כ אין יותר באח"פ' מבחיה' כו"ח אלא היא בבחיה' בינה. וכבר השמיינו הרוב בענף זה אשר כל בינה מתחלת בחיוב לשתי בבחיה', אשר בבחיה' עליזונה נבחנת לחכמה וע"ב בסוד וד שבמילוי יוד, שם אהיה ולא הוויה דס'ג. ובבחיה' תחתונה נבחנת לס'ג בסוד ה'י דהוויה, וסוד הוויה במילוי ס'ג.عش"ה ובפמ"א שטעמו מכח ירידת גופו דס'ג לנחי' דא"ק ונתחבר בבחיה' המ"ז, וראש הס'ג לא נתחבר בזה וע"כ נבחן הראש בשם או"א עילאיין שהוא בבחיה' ע"ב, וגופא דס'ג שירד נבחן לישוט"ת דהינו שורש הס'ג, שמננו נובעים כל התיקונים הנודעים לעיל. ולפיכך רק חלק התחתון של הבינה, דהינו ס'ג השורשי דא"ק, הוא בעל השם דהוויה דס'ג, משא"כ חלק העליון אינו בבחיה' שם זה אלא עליה בבחיה' ע"ב וחכמה, עש"ה. ומכח דבר זה נמצאת הבינה שבכל הפרטוני מחויבת להתחלק לשתיים עד הנזכר, זכור זה. ולפיכך גם ה' ראשונה דהוויה דס'ג הכלל שהס' אח"פ' הראש ס'ג הזה הנק' חכמה ובינה שהמה רק בבחיה' בינה הראש הזה, הרי שהיא מתחלת לשתיים: אשר חציה העליונה כלומר בבחיה' הראש שלה נבחן לאו"א עילאיין ובבחיה' ע"ב. וחציה התחתונה דהינו הגוף שלה נבחן לישוט"ת, כנ"ל בדברי הרוב בענף ח' עש"ה. ותבין אמן שמתוך זה צרייכים מוקדם להבחן אשר חו"ב אלו שהם בבחיה' אח"פ' הראש הס'ג שנק' ה' ראשונה,

אלא רק עד למעלה מטbor. ונתבאר לעיל אשר פרצוף הכללי הזה שנק' ס"ג הכלול, כבר נתעלה מסוים רגlin למעלה מטbor, ונמצא מכח זה אשר ע"ב דס"ג הכלול, דהיינו פרצוף הכתר נתעלה למעלה מפה, וו"ס שנפסק בשבולת הזקן. עיי' לעיל שהארכנו בעין.

והנה נתבאר שהכתר מתחיל מאוזן ונסתהים בשבולת הזקן. ובזה תבין מ"ש הרוב בע"ח שער ד' פ"ג שאוזן בגין נ"ח, דהיינו יוד hei ואו דס"ג וחסרה מה' תחתה, והוא משומם שאור הכתר דס"ג שה"ס יוד דהויה דס"ג הכלול, אינו מאיר אלא בראש ונפסק בשבולת הזקן שה"ס הגוף דס"ג, דהיינו התפשטות המלכות וזה", כמ"ש לעיל דבל גופ אינו רק התפשטות מלכות עש"ה. נמצא שאור האוזן אינו מגיע לבחי' ה' אחרונה, אשר זה מרמז לנו הרבה שם, שאוזן בגין נ"ח וחסרה ה' אחרונה. כלומר, שאינה מתפשת אל הגוף.

ופרצוף החכמה שה"ס או"א, שם היו בבח' ה' ראשונה דהויה הכלולת דס"ג, ולאחר שנחלקה הבינה לשתיים נתחברו לחכמה כנ"ל עש"ה. ומתווך שהמה בבח' התפשטות המלכות דפרצוף הכתר כבר ייצאו מבחי' ראש ונחשבים לתוך, שז"ס חג"ת שמפה עד הטבור כנ"ל בארכיות. ולפייך נבחן הזוג לבחי' ה' באריכות. וכתר שבראש שמתיחיל מחוטם שה"ס ז"א שבראש הכלול וمستהים בחזה, דעת שם הוא בח' ז"א בסוד ט"ר דגופה וחג"ת, ומהזה עד הטבור הוא בח' התפשטות אור הנקבה לבדה שנק' נה"י.

ופרצוף הבינה שה"ס יש"ו"ת שם בעיקר קבלו להויה דס"ג, והמה

ענין ח"ב אינו נוהג בסוד עלית המ"ן, ובבר ידעת שא"א עילאיין אלו הגם שהמה בח' ראש הבינה מ"מ נתULO לחכמה ולפייך נבחנים לפרשוף החכמה. וראש הג' היינו יש"ו"ת, מהה באמת רק אח"פ' דראש היב', אמןם כל השם של ס"ג ובינה נשארו אצל ולפייך נבחנים לפרצוף הבינה.

) **ואלו** ג' הפרצופין היוצאים בע"ס דראש דהויה דס"ג הכלול, תדע שהמה נבחנים ע"פ ג' הבהיר: אוזן חוטם מה שבראשו של הע"ב הכלול, והוא ע"פ סדר הלבשתם את אח"פ' אלו. ונבחן פרצוף הכתר דס"ג הכלול שהוא מתחיל מאוזן דע"ב הכלול, ככלומר מתחת העינים דע"ב הכלול וمستהים בשבולת הזקן, ונבחן פרצוף החכמה שה"ס או"א עילאיין, שמתיחיל מחוטם דע"ב הכלול וمستהים בחזה דא"ק. ופרצוף הבינה דהינו יש"ו"ת, מתחילה מפה דא"ק וمستהימים בטבור דא"ק.

וטעם הדברים הוא, כי אפי' הכתר דס"ג הכלול אינו יכול להגביה את עצמו לבחי' נקי עינים ולמעלה דע"ב הכלול, משומם דהמלכות שבנקבי העינים שם סוד הפה דראש ע"ב. ונודע דבל עיקרו של פרצוף ס"ג הכלול ה"ס התפ"ב דפה הראש הע"ב, אלא משומם שנתעלה מקום הזוג לנקי עינים ע"כ ס"ג הכלול מתחיל תיבך מתחתייהם, שה"ס אוזן דע"ב, דהיינו דע"ס דע"ב הכלול. ובבר ידעת שפרצוף הכתר הזה כולל גלגולתא ועינים, שה"ס כתר וחכמה דע"ס דראש ס"ג הכלול, וע"כ נבחנים לבחי' ע"ב וכתר דס"ג הכלול. ונודע שפרצוף הע"ב אינו ממש עד סיום רגlin דפרצוף הפנימי

דיהויה הכלולת דס"ג, הנה בחיי זו יכולה הוא שם ס"ג אחד שלם, כולל כל ט"ס שלה בפנימיות וחיצונית וכו' עב"ל. והיינו כמו שמתברר, אשר עניין זה של התחלקות ה"ס"ג נוהג בחיבור בכל הוiotת שבאבי"ע, כי סוד שם היה ה"ס רת"ס בסוד הגדלות של הפרצוף עם כל התקונים שע"י עליית המ"ז. וזה אמרו כדי שלא נאריך בעניין נbaar עניין התבוננה ומתוכה תבין את הבינה בהקש עכ"ל. והיינו כద ארמן אשר עניין התחלקות ה' ראשונה בכל הפרטים הנ"ל נוהג בכל הוiotת בשווה, ולפיכך כל מה שמתברר בתבוננה נוהג ג"כ בבינה שווה בשווה ממש. ועד"ז ממש בכל הוiotות, כי עיקר הנ אצלם שבו מתחבש העצמות עם כל התקונים, הוא רק זו"ן דאותה היה דהינו הוו הא שבחייה היא, אמנים הבינה שה"ס ה"ס' ג' ה"ס הנשמה של הנ אצל ה'ו שז"ס ה' ראשונה דאותה היה, אמנים הנשמה שה"ס אח"פ' דראש, צריכה להקדם דזוג הפניימי שבנקבי עיניים דראש, כנ"ל. וז"ס היוד דאותה היה הכלולת גלגולת גלגולת וע"ב, שביווד זו יש תיקוןABA בעין דו"ג, שה"ס השורש נשמה של הנ אצל דאותה היה, והבן הכלל הזה היטב.

ובזה תבין דברי הרב שאומר, אשר ג"ר שבה הם דוגמת ג' פרצופין: כתף חכמה בינה, ונرمזין ביה דס"ג הכלול. והיינו כד ארמן, סוד היוד דהיה ה"ס ב' הפרצופין: גלגולת וע"ב, שבhem לא הושרש כלל עניין המ"ז, אלא שהם סוד השורש לפרט ס"ג, שגופו של ס"ג נensus בתיקון המ"ז כאמור. והם בהכרח שמתחרבים גם להיה דס"ג הכלול כմבוואר לעיל. ותדע ג"כ שעיקר הפרצוף

בחיי אח"פ' המתפשטים ממלכות דראש DAO"א עילאיין, ע"כ מתחילה מתחת החוטם דהינו בחיי פה, אלא מבחיי פה ולמעלה. ומתרוך שהפה הוא בחיי מלכות של ראש של הע"ב הכלול ע"כ נמשכים עד הטבור, והבן כי אהם"ל יותר. ומפה ולמטה ה"ס התפשטות המלכות דכללות הראש דס"ג הכלול, וע"כ מקובצים במקום הפה כל ג' הפרצופין, כח"ב בראש דס"ג הכלול. אמנים פרצוף הכתיר המסתומים שם, נבחנת הנקודה דסימוא בשם שבולת הזקן. אמנים פרצוף החכמה ממש עוד בגופה עד החזה ונמצא מתלבש בגופה הראש הג', אשר גופא מתחבר עוד הראש הג' ממש עד הטבור. ייתברר עוד בע"ה במקומו.

דע שבכל מקום שתמצא בחיי של ה' ראשונה דהיה, אתה מוכרא להבחן בה כל אלוevity ה' שבירנו עד כה, באופן שמתחלת אתה ציר להקדמים לה בחיי ב' פרצופין גלגולת וע"ב הכלולים בידי דהיה זו, כי אז יש לך בחיי רת"ס בשלימות מצד היוד דאותה היה, ואח"ב תוכל להבין את הרת"ס דה' ראשונה דאותה היה, אשר פרצוף הכתיר שלה מתחיל מבחיי האוזן הראש הע"ב עד השבולת ופרט או"א מתחיל מהחותם עד החזה ופרט ישוע"ת מפה עד הטבור וכו' בכל מה שבירנו לעיל, אז תבין ה' הראשונה. וזה נוהג בכל הפרטויות דהיה שבאבי"ע, ואחר הבנת ה' הראשונה אפשר להבין אחריה גם ויה דאותה היה, הנמשכים עיקר בדרכיהם של ה"ר להיות ביחס חיי הראש של ויה דהינו זו"ן. (וזה אמרו באות ר' אשר המלכות דבינה הנק' התבוננה ונתק' ה' הראשונה

דס"ג בלבד, דהיינו הסוף שמטבור ולמטה ולא בראש ותור.

ובזה תבין חיוב התחלקות הס"ג בגין ההין בראש הנק' ה' ראשונה. כי צריכים להבחין בס"ג לבדו אלו ב' הבהיר': ראש ותור הנ"ל שלא נתחברו למ"ז. ובבר נתבאר שמדובר זוג הפנימי שבעינים יש ב' בחייב' תור, כי גם אח"פ יצאו לבר מריישא ונבחנים לבחייב' חג'ת ותור. אמנם בסוד זוג חיצוני חזרים להיות חייב' ראש כמו אח"פ דא"ק שטרכם עליית מ"ז, כמו ש לעיל בארכות. ומה זה אנו מבחינים בחייב' ה' ראשונה עצמה ב' בחייב' ראש: א', מנקי עיניהם ולמעלה והיינו פרצוף הכתיר רה' ראשונה. ב', ה"ס אח"פ והיינו פרצוף או"א עילאי שבאה' ראשונה, אשר בסוד זוג חיצוני גם הם חזרים להיות ראש גמור. ובבר נתבאר שסוד הכתיר מתחילה מאון וסוד או"א מחוטם והפה בחייב' ממטה לעללה שבה נבחן לישוט", כי בחייב הפה שטמטה לעללה נחשבת ג"ב בראש בחייב' השורש הא' שבא"ק מטרם עליית המ"ז. ואלו ג' הפרצופין, ה"ס ג' ההין שבאה' הראשונה.

ונמצא שב' הפרצופין כתיר ואו"א עילאי דה' ראשונה מהה ודאי לא נחברים עוד לבחייב' ס"ג ממש, כי בהם לא היה עניין עליית מ"ז כי שנייהם נחברים לבחייב' ראש משורשים בס"ג דא"ק והמ"ז התחיל רק בחייב' גופא דס"ג, אלא אף פרצוף ישוט'ת שה"ס ה' שלישית דג' ההין הנ"ל, יש עוד להבחין אשר בחייב הראש שבו דהיינו הפה בחייב' ממטה לעללה שבה שעדיין נחשב לראש גבי אח"פ דא"ק, שטרכם עליית מ"ז עדיין

בכל מקום הוא הע"ב الملכיש על פרצוף הגלглаה, ולפי שככל פרצוף הגלглаה טמיר ונעלם בע"ב, להיות הע"ב בחיים התפשטות ב' שלו המשלים לאורותיו, ע"כ נחشب הע"ב שככל פרצוף לעיקר עצמות דאותו הפרצופ, והוא נקרא יוד דהויה ונק' פרצוף הכתיר בנ"ל אלא שככל בתוכו גם את הגלглаה, כאמור. ה' ראשונה דהויה ה"ס הס"ג והוא המלביש לאח"פ דעת"ב. ואומר הרב אשר ה' ראשונה זו נחלקת על ג' ההין: ה' ראשונה ג"ר, ה' שנייה ו"ק, וה' שלישית מלכות. וכן אומר בהי אחרונה דהויה דס"ג שנחלקת על ג' ההין. ודבריו אלו הם מפתח אמיתי בידיעת התלבשות המוחין בו"א וע"כ אפרשו היטב מושרו. והנה כבר נתבאר שככל עניין גילוי התקיונים והכליים שייצאו בכח עליית המ"ז, אינם מתגלים זולת למטה מטbor,عش"ה. שדבר זה נמשך משורשו בא"ק, שלא נתחבר למ"ז רק בחייב' גופא דס"ג שהוא נמשך ומתרפס למטה מנוקודת הסיום דעת"ב, בסוד הוראת השם טוב מלשון טוב-אור שס"ג ראה האור כי טוב להתפשט למטה מנוקודת הסיום דעת"ב. ולפיכך נתחבר במקום הזה בנה"י הפנימיות דא"ק בסוד השיתוף דמדה"ר בדין, כמו ש לעיל.

ולפי"ז נמצינו למדים שלא כל גופא דס"ג ירד לניה"י הפנימיות בסוד עליית מ"ז, אלא רק חלק שמטbor ולמטה דגופא דס"ג שנק' נה"י דס"ג, אמנם החלק שמחוזה עד הטbor שנקרה חג'ת דס"ג או ז"א דס"ג, חלק זה לא ירד בסוד מ"ז. והנה נתבאר אשר עניין המ"ז לא הושרש בכל הס"ג רק בחייב' נה"י

ונה"י עש"ה. ומאהר שמחוזה עד הטבור נעשה **לבхи** נה"י דפרצוף המ"ז, ע"ב נתישבו שם גם נה"י דס"ג שהיו מטבור ולמטה ושוב לא ירדו, אלא שהיו מלבישים שם לנה"י הפנימיות שהם באמת **בחוי** חג"ת, אלא חג"ת שאינם מאיריים. כמ"ש לעיל עש"ה.

ולפיכך בביאת אור הגדלות לשם וחג"ת דאחוריהם חזרו וניעורו והיו **לבхи** חג"ת דפנימית ונפתחתו **לבхи** תוך וסוף, נעשים נה"י דס"ג שעלו לשם ממטה לטבור **לבхи** שאינה צריכה, כי כבר יש שם נה"י דפנימית שנפתחתו מביאת האור לחג"ת. ואז חווורים ויורדים **בחוי** נה"י דס"ג למטה מטbor, אמן רק **בבחוי** מוחין וראש לתחthon, כלומר, שנعواו שם **בחוי** ראש ממש שלא נחשב זה לירידה, ואכמ"ל.

זה אמרו (באות כ') והבן ותראה איך כל החיצונית ה

עליזן
 נעשה פנים אל הפנימית תחתון הימנו וחוזר הפנימית התחתון ההוא בסוד חיצונית, ואז החיצונית הראשו שתהיה בתחילת על הפנימית התחתון אי אפשר לעמוד שם, ויורד להעתות פנימיות לתוך פנימיות יותר תחתון הימנו, וכעד"ז עד סוף כל המדרגות כולם, באופן שאי אפשר להיות שם רק ב' **בחוי** בלבד שהם פנימית א' וחיצונית א' עב"ל עש"ה. והיינו כדאמרן, אשר נה"י דס"ג שעלו ממטה מטbor ונתישבו למעלה מטbor בסוד שורש למ"ג, מה שנעשו שם לسود חיצונית נה"י המלבושים לחג"ת דאחורים, אשר אח"כ בהגיע האור גדלות ולא הוצרכו שם, כי נמשך לשם אור דחג"ת דפנימיות מכח התלבשות

הוא נמצא למעלה מתיקוני המ"ז כי הוא **בחוי** ראש.

ולפיכך אנו צריכים להבחן **בחוי** ראש כלומר המתפשט מפה בראש ולמטה, והגוף ה"ס ה' אחרונה דהויה דס"ג להיותו התפשטות המלכות של ראש כנודע. וע"ב חלק הרב גם את ה' אחרונה דס"ג **לגי** **בחוי** רת"ס, להורות שرك **בחוי** נה"י והסופ' דה' אחרונה זו היא שהתחברה למ"ז בשורשה שבס"ג דא"ק, וע"ב ראייה היא שתרד ותתלבש בראש של הנ אצל, שה"ס ואו הא דאותה ההויה שנק' ז"א.

אמנם הרב מדיק ואומר אשר גם נה"י דה' אחרונה לא ירדה **בבחוי** פנימיות **שבה** אלא רק **בבחוי** החיצונית **שבה** עכ"ל. ובבר הארכתי לעיל בעניין פו"ח, אמן להבין זה צרכיים לידע בדיק עניין פנימיות וחיצונית. ובבר נתבאר שישטו"ת שעלו בסוד מ"ז שוב לא ירדו עוד למטה מטbor, אלא שנשארו שם בסוד שורש לאור דנקבי עיניים כדי **הרב** לעיל בענף ט"ז. ולפי המתבאר כאן אשר לא ירדו רק **בחוי** נה"י דס"ג, נמצא שנה"י דס"ג שעלו בסוד מ"ז מה נמצאים עתה בסוד חג"ת דס"ג, כי למעלה מטbor מקום חג"ת ותוך דס"ג הוא כנ"ל. ותדע שהמה נבחנים שם בסוד חיצונית, והוא מסבত **היותם** מוקודם **בבחוי** למטה מטbor.

وعניין *היותם* למעלה מטbor כבר נתבאר **שהוא** מסיבת הפנימיות. כלומר, דכל זה הפרצוף שיצא ע"י הזוג דעלית מ"ז נסתים כל רת"ס שלו למעלה מטbor, שאח"פ היו **בחוי** ראש ומפה עד החזה לתוך ומחוזה עד הטbor **בחוי** סיום

וכבר ידעת שסוד הפרשא כלולה מפנימיות וחיצוניות יהדיו, דעת' ב' מצבה בעקומו באלאנסונו דהינו השורש דמיין נוקבין, כי ע'ב היה מקום הזוג במסך שבכלי מלכות שה"ס בח"ד מד' הבחי' הנודעות בע'ס דאור ישר,אמין מtower שנהי' דס'ג ירדו ונתחברו בנהי' דא'ק שלמטה מטבור הרי נתחברו זהה ב' הבחי' יחד, דהינו בח'ב שה"ס ס'ג ובחייב' שה"ס מה' ובע'ן שלמטה מטבור דא'ק, שנעשו זהה ד' בח'י: ב' בח'י פו'ח בראש וב' בח'י פו'ח בגוף, שבחייב' היא פנימיות ונק' מי, כמו' בכ'ם בזוהר וכhaar' ובחייב' היא חיצוניות ונק' נוקבא כנודע. וע'ב יש כאן ב' בח'י פנימיות דהינו ב' פעמים מי שנק' מיין וב' בח'י חיצוניות דהינו ב' נוקבות שנק' נוקבין ממש לעיל בענף ט' ע"ה.

גם נתבאר שמתוך שבחייב' שנק' בין היא עצמות החכמה, ע'ב על' בין זו'ן בסוד מה'ן לנקי עיניים, שוז'ס דאבא תיקן את עצמו בעין דו'ג. ונמצא שנטעלה מקום הזוג דכל מדרגה ממוקם המלכות של המדרגה למקום החכמה שבמדרגה ההיא ונטקנה החכמה בדו'ג ובשם או'א, וזה נחקרה כל מדרגה ומדרגה לראש וגוף, אשר כתר ואו'א ה"ס ראש. ובינה זו'ן ה"ס גוף, כי הם התפשטות הנוקבא שבאבא, וכל התפשטות או'ח ממעלת למטה ה"ס גוף כנ'ל. גם ידעת שרראש תור סוף דכל פרצוף הנק' חב'ד חג'ת נה'י, יש בכל אחד מהם ע'ס שלימות, אשר השורשים שבע'ס מהם נמצאים בראש המדרגה שאינם נחשיים עוד לכליים. והכליים דבח'י ראש הם שנתגלו בתור, דהינו

בهم נהי' דעליוון, ולפיכך ירדו לבחי' מוחין לתחthon.

יא ואומר הרב, שענין זה נהג בכל המדרגות כולן אשר חיצוניות דכל מדרגה יורדת לפנימית של מדרגה שנייה לה ונעשית שם לפנימית וכו', עד סוף כל המדרגות עכ'ל. והנה נתබאו לר' עד כה עניינים רבים בפנימיות וחיצוניות וצריך שתזכור אותם כי מכל עניין מסתעפין הארונות רבות. אמנם עתה כדי לבאר לך דברי הרב במקום הזה מוכרא אנכי לגלות לך סוד עמוק וסתום בענין הפנימיות והחיצוניות ותיקון הפרשאות ומיעוט הירח.

ונקדים דברי הרב כאן שבסיום הדרוש וז"ל: ששה היכלות דבריה הם ו' דרגין, והיכל ז' העליון כולל ד' מוחין בח'ב' והמ ד' רגליים, ובאלו ד' עליונות יש ד' מוחין בבח'י אורות ונשمات הבריאה והם נאצלות מי'ס דמלבות, שבכל שיערו הוא ד' תחתונות דז'א בלבד וכי עכ'ל. וכבר ידעת אשר מכח עליית מה'ן לנקי עיניים נחקרה כל מדרגה לב' בח'י שהם פו'ח, בסוד מעינים ולמעלה ואח'פ' שמעינים ולמטה, והוא משומש שאח'פ' יצאו לבר מרישא ונעשו להתפשטות המלכות שנטעלה למעלה מהם, וגם נתබар לך סוד הפרשא דאלנסונו כנ'ל ע"ש. והנה ידעת שכ'ל זה נעשה מסיבת ירידת גופא דס'ג לנ'ה'י דא'ק שלמטה לטבורו, שהוא השורש והמקור לכל אלו התיקונים. ובכל המתබאר בעניינים אלו תדע שענין פרטא זו ממש נתקנה בכללו מדרגות דראש תור סוף דכללו הפרצופין.

מכלן ראש דכללות הפרצוף. ואלו יעצו מכלן ראש הפרטி דע"ס דסוף הפרצוף. ותדע שסוד הרקיע המבדיל בין ג"ר דנה"י וגופא דנה"י, הוא הנק' עטרת יסוד. וטעם שם זה שהוא מלשון כתר כמ"ש בע"ח שער לד פרק ב' זוז'ל: כתר ועטרה הכל הבנה אחת כי עטרה לשון סובב כמו עוטרים את דוד ואנשיו וכתר מלשון רשות מכתיר את הצדיק עש"ה. ובסוד מלכות דעליוון דהוי כתר לתחתון נק' עטרה. ובזה תבין, שמעטרת יסוד ולמעלה עד הטבור ה"ס ג"ר וראש הפרצוף נה"י בסוד מנקי עינים ולמעלה, ומעטרת יסוד ולמטה עד סיום רגליין ה"ס גופ וו"ק דפרצוף נה"י. זוז'ס דהעטרה נמצאת ממש בדמות הפרשא שבגויה מעויי דבר נש דהינו בעקומו ובאלכסונא, והוא מאותו הטעם שבארנו לעיל בפרשא שבגויה מעויי עש"ה ותבין. ועד"ז נעשו ב' בחוי' ג"ר וו"ק בפרצוף חג"ת, אשר בינה וזוז'ן דע"ס דחג"ת עלו למ"ז לחכמה דע"ס דחג"ת בסוד אבא תיקן את עצמו בעין דו"ן, והופresa מתחתיו פרטא וركיע המבדיל וכו', ושם מפרשא ולמעלה יצאו ע"ס דראש ונק' יחר בשם ג"ר, דהינו: כתר, וחכמה, שנטקנה לאו"א, ובינה וזוז'ן שנשארו מפרשא ולמטה מהה יצאו לבן מרישא בסוד התפשטות המלכות של ראש, שז"ס אבא הוציא את אימה לחוץ, כמ"ש לעיל באריכות.

ועד"ז נעשו ב' בחוי' ג"ר וו"ק בפרצוף חב"ד, דהינו בראש הכללי דהמדרגה, אשר בינה וזוז'ן עלו למ"ז לחכמה דע"ס דחבי"ד ואבא התקן את עצמו בעין דו"ג בסוד או"א. ויצאו ע"ס

מפה עד הטבור שנק' מדרגות חג"ת, ובhem Nemzaim התפשטות ט"ס ראשונות דמלכיות של ראש, אמן לפיה עצם יש בהם ע"ס שלימות. ומtbody דגופה ולמטה מתפשט הסוף, כי המלכות דמלכות שנקראת טבור יש לה כח להתפשט באוותה הנק' שהלבישה את ע"ס דראש בקומתן ממש כמ"ש בע"ח שער כ"ח פרק ב' דבל שיש בחג"ת נמצא ג"כ בנה"י עש"ה והיינו מטעם הנ"ל. ולפיכך תדע אשר גם בנה"י דבל מדרגה נמצאות ג"כ ע"ס, והטעם שנקרו נה"י או חג"ת או חב"ד, כבר נתברר לך לעיל שהוא רק על הבחן ג' הקוין, אשר ג' הקוין:imin שמאל אמצע שבסוף נק' נה"י, וג' הקוין שבע"ס דתור נק' חג"ת, וג' הקוין דע"ס דראש נק' חב"ד, אמן יש בכל אחד ואחד מרת"ס אלו ע"ס שלימות.

ובזה יתברר לנו סדר דעליה מ"ז ברת"ס דבל מדרגה, אשר בינה וזוז'ן דע"ס דנה"י עלו למ"ז לכתר וחכמה דע"ס ההם, והיינו ממש עד שנתברר לך במציאות מעויי דא"ק, בכל הפרטיטים המתבאים שם, גם נעשה שם תיקון הפרשא בסוד רקייע המבדיל בין מים למים. והפרשא נתקנה מתחת כל החכמה דע"ס דנה"י, באופן שכתר וחכמה הם ממעל הפרשא בסוד ראש וג' דנה"י, כי החכמה נתקנה בדו"ג בסוד או"א עילאיין. א"כ יש שם ג' ראשונות דע"ס דנה"י שנעשו עתה לע"ס דראש המדרגה הזו שנק' נה"י, ובינה וזוז'ן שנשארו למטה מפרשא יצאו מבחי' ראש וג' לבחי' לבן מרישא דהינו בחוי' גופ דנה"י. והיינו ממש עד שבארנו באח"פ דראש דס"ג דא"ק בכל הפרטיטים שייצאו

וחכמה דחבי". וכל זה נעשה בפרשוף ס"ג בג' המדרגות רת"ס שלו שנעשה בזה לשש מבחן שלש הפרסאות הנ"ל. ועד"ז נעשה עניין מ"ן מפרשוף ס"ג הכלל לפרשוף ע"ב הכלל, וכן מסוף המדרגות עד רום המדרגות. באופן שבל תחתון עולה למקור יציאתו למ"ן ולא למעלה ממש כמלא נימה, והיינו בדיקות למקומות הפרסה שמעל לראשו. כלומר, לבחי פה דראש שימושה מתפשט בע"ס שלו מעלה למיטה. וכבר הארכנו בו בענפים הקודמים די באך.

ותבין עם האמור, אשר תחתון דכל מדרגה הנמצאת מפרשא ולמטה נבחן לנהי"מ דעליוון. והוא מטעם האמור לעיל אשר אחר שהעליוון מתפשט בע"ס דראש מוכחה להתפשט ג"כ בבי' זוגים: פנימי וחיצוני. כלומר לווג בנקי עינים דפרטיות ע"ס דראש ההוא ולזוג חיצוני בפה דפרטיות ע"ס דראש ההוא, ואשר תחתון אינו יוצא מנקי עינים דעליוון ממש אלא רק מפה דעליוון, ונמצא בזה שיש בחוי' ראש ותור בראש דעליוון עצמו. ונמצא הפה שירד וקיבל לבחי' טבור דעליוון, כלומר בחוי' מלכות דמלכות שה"ס הכלי של הסתכלות בי' שמשם ולמטה נמשכים ע"ס דנה"י ואור הנקבה בלבד כמו שהארכנו בזה לעיל עש"ה. ולפיכך נמצא זה תחתון הנמצא תחת הפרסה הנבחנת לבחי' פה דראש העליון שירד לבחי' טבור דעליוון, יוצא תחתון בבחוי' אוור נקבה בלבד, דהיינו הסוף ובחי' הסיום בלבד, ולפיכך נק' נהי"מ של המדרגה שהוא השם של ע"ס דסוף.

באופן אשר מעטרה ולמטה דפרשוף נהי' נבחן בראש ותור, דהיינו

של ראש מאימה עילאה ולמעלה ונקרו ג"ר דחבי", ומתחתיהם הופסה פרסה ונקרו בזוהר עקימו דאודניין, והוא משומ שהקרום הזה עומד באלבסן כמו הפרסה שבגו' מעוהי ומאותו הטעם שביארנו שם. והנה נתבאר לך שלש הפרסאות שנטנו בכל מדרגה ומדרגה בג' הבחי': ראש תור סוף שלה, ואשר מכח זה נחלקו ממש לשש בחוי' כי כל אחד הותקן בפרשא באמצעיתא, שפרשא ולמטה ה"ס ג"ר שנק' מים עליונים זקרים, ומפרשא ולמטה ה"ס ו"ק

שנק' מים תחתונים נקבות וזכור זה. יא) ועתה נbaar סדר העליה מחתון לעליון. ובבר ידעת שכט בחוי' מרת"ס שבפרשוף נתנו בבי' מדרגות: ג"ר וו"ק, שהם נבחנים לעליון וחתון בסיבת הרקיע המבדיל ביניהם. ובזה תבין שלא כל עה"ס דנה"י עולמים לחג"ת למ"ן, כי כבר יש עליוון וחתון בע"ס דנה"י עצם, ונודע שאין החתון יכול לעלות לעליון אלא רק לעליון שלו בלבד, דהיינו בדיקות לשורשו, שהרי כל תחתון הוא התפשטות עה"ס של המלכות דעליוון, וע"כ יכול החתון לעלות שם, משא"כ בעלי עליון שאין שורש החתון נמצא שם וע"כ אין יכול לעלות. גם כבר נתבאר שאין שם דבר יכול להגביה את עצמו לעלה ממקומו שמשם יצא, ולפיכך נמצא אשר בינה וו"ן דפרשוף נהי' על למ"ן לכתר וחכמה שבנה"י, וכו"ח שבנה"י על למ"ן לבינה וו"ן דפרשוף חג"ת, ובינה וו"ן דפרשוף חג"ת עלו לכוי' חdag'ת הזה, וכוי' חdag'ת על למ"ן לבינה וו"ן דפרשוף חב"ד, ובינה וו"ן דפרשוף חב"ד על למ"ן לכתר

לנה"י, מטעם שפה של ראש קיבל לباقيו טבור כאמור לעיל. ולפיכך בעליית התחתון למ"ן בהיכל העליון, הרי שנמצאים בו בעת ההיא י"ג ספירות ביחד דהינו: ע"ס DIDIA ו' ספרי' נה"י דפרצוף התחתון שעלה ונכלל בו בסוד המ"ן. וענין י"ג ספירות אלו תחילת שרשם נעשה בנה"י דס"ג שירדו למטה מטbor דא"ק, ועלו מטbor ולמעלה למ"ן בתוספת הפרסא מבואר לעיל, דאו נכלל פרצוף החגית שלמעלה בי"ג ספירות, כי נתוספו לו שלוש ספירות של פרצוף נה"י אשר מלמטה מטbor שעלו אצלם. ונודע שפרצוף חגית זה ה"ס ואו דהויה דס"ג הכלול כמו שנתבאר לעיל, ולפיכך נרמז עניין זה בגימטריא של ואו דס"ג, להורות שכאן הוא השורש לכל בחיי י"ג הספירות שבכל הפרצופין והבן היטב. ובזה תבין מ"ש בע"ח שער מ' פרק ה' אשר רק הפנימית של התחתון עולה למ"ן ולא החיצונית של התחתון עשה. ותבין זה עם המתבאר, אשר לא כל עה"ס דנה"י עולים למ"ן למטה מטbor, אלא רק בחיי הג"ר שבע"ס דנה"י שנק' כתר ואו"א. ולפיכך צרי' מתחילה להבחן סוד הפרסא שבאמצע עה"ס דפרצוף הנה"י, ואו תדע אשר רק ג"ר שמעטרת יסוד ולמטה המה הם העולים למ"ן לבינה וזין דחגית, אבל לא החיצונית דתחתון, דהינו ממה שמעטרת יסוד ולמטה, ועד"ז בכלחו מדרגות. וזהו דכில לנ' הרב, שלא כל התחתון עולה רק הפנימית שבתחתון דהינו הראש שלו בלבד, ובחי' הגוף שלו נשאר למטה ואינו יכול לעלות אלא שיש לו עליה בראשו עצמו כמ"ש לעיל.

מנקי עיניים ולמעלה בחינת ראש, ואון חוטם פה שלו בבחינת תור. וכל ר'ות אלו נמצאים מעטרת יסוד ולמעלה, ומעטרת יסוד ולמטה הוא בחיי הסוף שנק' נה"י דפרצוף הנה"י. ועד"ז בפרצוף חגית, שפרשא ולמעלה יוצאים ר'ות בעחי' עיניים ואח"פ, ומהפרשא ולמטה יוצאות ע"ס דסוף שנק' נה"י". ועד"ז בפרצוף חב"ד, אשר מעיקימו דאודני ולמטה יוצאים ראש ותור, דהינו מעינים ולמעלה ואח"פ עד הפה. מעיקימו דאודני ולמטה יוצאות ע"ס דסוף, דהינו נה"י דפרצוף חב"ד. **אמנם** צרי' שתדקך אשר הבחן זה הוא כלפי כלות המדרגה, דאו נבחן העליון שמעטם לשפרסא בעחי' ר'ות והתחתון שפרשא ולמטה לסוף, אמן כלפי התחתון עצמו יש לו ע"ס שלימות, כמו"ש לעיל אשר כל מה שיש בראש יש ג"כ בתור וכל מה שיש בתור יש ג"כ בסוף. זוכור את זה ולא תתבלבל בזוה, שכן צרי' להבחן תמיד בכל פרצוף, דהינו ע"פ מצבו בכלות המדרגה שאז נבחן לפי العليון, ועל פי מצבו עצמו שאז נבחן בע"ס שלימות, ככלומר באז האמונה אשר המלכות של ראש הלבישה את ע"ס של ראש באו"ח דידה. גם הבחן מיוחד ע"פ הכלים והבחן מיוחד ע"פ האורות כמ"ש לעיל.

ובאמור תבין סוד י"ג החלקים שמאריך בהם הרוב בענף שלפנינו בסוד ואו שבגי' י"ג, כי ה"ס עליית מ"ן מתחthon לעליון שביארנו עד כה, כי עליון של כל מדרגה ה"ס ראש מבואר היטב, וכל ראש נבחן לע"ס שלימות. אמן התחתון הוצע מסוד הפרסא הרי שנבחן רק

מבירות

לבחוי גוף כלפי עליוון דידיה. כמו"ש לעיל אשר ג"ר דינה"י נחברים לבחוי ראש דפרצוף נה"י, ויחד עם זה נחשב לבחוי גוף דבינה וזו"ן דפרצוף חג"ת כי נמצא מתחת הפרשא שלהם וחוכר זה היטב.

וע"ט זה נמצא שכל פרצוף פרטי נבחן לאצליות כלפי תחתון שלו, ובבחוי, זו יש תוספת אור בסוד י"ג ספירות, אמם בערך העליון שלו נבחן שהוא בריאה ובבחוי זו נסתלק האור. טוב לזכור זה ע"פ גדר הנ"ל, אשר כלפי העליון הרינו נק' נה"י ובבחוי סוף, וככלפי עצמו נבחן בע"ס ע"ש. ולפיכך תבין שבאי נה"י שבו דהינו במא שמצטרף לרת"ס דעתיו זהו שנעלם ונסתלק, כי בבחוי זו הרינו נחשב לבריאה. אמם בבחוי שנבחן לע"ס דהינו ע"פ עצמו, הרי שניתסף בו בחוי אור ההוא כי נכלל בי"ג ספירות מתוך שעלו אליו ג"ר דתחתון שלו, כנ"ל.

ובזה תבין סוד חיצוניות ופנימיות הנעשה בכל מדרגה, כי אין לך מדרגה שלא תהיה בסוד י"ג ספירות דהינו בהוספה ג"ר דתחתון שעלו אליה, וג"ר אלו שעלו בסוד מ"ן מה נעשה שם לחיצוניות, ובבחוי העצמות דבינה וזו"ן שנשארו שם אחר הסתלקות האור מהם שה"ס הנה"י שנתרוקנו שנקראו כלפי העליון בריאה, מהו סוד הפנימיות המלווה בתוך הג"ר דתחתון שעלו אליו. וה"ס השיתוף דמדה"ר בדין, אשר הפנימית וחיצונית תמים ייחדיו בסוד נה"י דעתו, דהינו בינה וזו"ן שמתחת הפרשא שנתחברו בכתר ואו"א דפרצוף נה"י שה"ס מעטרת יסוד ולמעלה דפרצוף נה"י, והם מלבושים הבינה וזו"ן שמתחת

ובזה תבין מ"ש הרוב בענף ט"ו, אשר תיקף בעליית מ"ן נתkan האצלות, אמם כדי שתוכל גם הבריאה לקבל האור הופרס תיקון הפרשא עש"ה. וצריך שתדע, אשר בחוי הראש שמעל לכל פרסא נק' בשם אצלות דמדרגה היא. והוא מטעם שם היכל החכמה שמתחתה הופרסה כל פרסא, והחכמה נק' תמיד בשם אצלות. ובבחוי הגוף שמתחת כל פרסא, נק' בשם בריאה דאותה המדרגה, והתעם הוא כמ"ש לעיל אשר בינה וזו"ן יצא מחוץ לראש דהמדרגה היא בסוד אבא הוציא את אימה לחוץ, וע"כ מוגדרים בינה וזו"ן אלו בשם בריאה שהוא מלשון חיצוניות, מלשון פוק תני לברא. ואלו השמות מוגדרים ביחס על סוד הפרשא המבדיל בין מים העליונים זכרים וכו'. ותדע, הדעלוניים מוגדרים בשם אצלות, ומים תחתונים מוגדרים בשם בריאה. וזה מה שתרגם אונקלוס על בראשית בראש, בחוכמתא בראש. כלומר, לכל בריאה היא נשבת מפה החכמה והבן זה.

וזה אמרו שתיקף עם עליית המ"ן נתkan האצלות. כלומר, הראשונים דכלחו מדרגות, שהרי ניתוסף בהם ג' האורות של התחתונים בסוד י"ג. אמם בחוי הבריאה דכלחו מדרגות נעשו ריקנים מאור, משום העליה דבינה וזו"ן לכל מדרגה לבחוי כתר וחכמה בסוד הראש, ונשאר הבריאה כלומר בינה וזו"ן בלי אור ועל זה הוצרך תיקון הפרשא. אמם בין הדברים אלו עד שנתבאר לעיל, לכל מדרגה נבחנת לבחוי ראש כלפי התחתון שלו הנמצא מתחת הפרשא דאותה המדרגה, ויחד עם זה נחשב

בתוך הראש הזה, ובхи' אצלות שבם שמקודם הזוג נעשו חיצוניות המלביש אותם.

זה אמרו ואז החיצוניות הראשון שהיה מתחילה על פנימיות התחתון. כלומר ראש זה דפרצוף נה"י כבר כלל בו ג"ר דתחתון דידייה שמעטרת יסוד למטה, אשר ג"ר דתחתון היו לחיצוניות שלו עד שביארנו גבי למטה מפרשא דחג"ת ע"ש, ועתה אחר ביאת מוחין דג"ר מלאים אור מזوج הפרסה, ונעשה בכלים ההם לבחוי פנים, ובхи' י"ס דשם נעשה לחיצוניות, וא"כ אין עוד מקום לג"ר דתחתון לעמוד שם וע"כ יורד ומתרבש למטה ונעשה פנים לפנימיות התחתון הימנו עד שנתבאר גבי חג"ת. וכן הוא בכל המדרגות אשר אותם ג' דתחתון הנוספים על י"ס העליון בסוד י"ג המה מתחברים במ"ן זוג הפרסה, ואח"ז מוכראhimשוב להתפשט מהעלון ולהתלבש בפנימית ע"ס ראש התחתון מהם ונעים שם לפנימית, ועה"ס ראש התחתון לחיצוניות והג' שנוסף יורדים לע"ס של תחתון שלהם, ועד"ז עד סוף כל המדרגות.

זה אמרו באופן שאי אפשר להיות שם רק ב' בחוי בלבד שם פנימית אי' וחיצוניות אי'. דהיינו כדאמרן, שהן בסוד העליה למ"ן והן בסוד הירידה בהתלבשות המוחין לא נמצא זולת ב' בחוי, כי בסוד העליה כנסתליך הפנימית מהפנים דתחתון, דהיינו בחוי נה"י שבם ביחס העליון כմבוואר לעיל שאו נמצא הפנים דתחתון בבחוי' חיצוניות דהינו רק בבחוי' ע"ס שלהם עצמם, הרי אז עולמים לשם ג"ר של היוטר תחתון מהם

הפרשא דפרצוף חג"ת, באופן שנמצאים זה תוך זה ממש דהינו נה"י דפרצוף דפרצוף נה"י, דהינו מעטרת יסוד ולמעלה, אשר בזה נכללים שניים בסוד מים תחתוניים נקבות העולים עד הפרסה ממש. וعليה זו היא מסיבת תיקון הפרסה באלבוסונא כמו"ש לעיל, שה"ס זוג חיצוני דעליו עש"ה. ואז יורדים המ"ד דהינו מימים עליונים זכרים על נה"י אלו, וממילא מתחפשיים מהארת הזוג הזה ב' פרצופין, דהינו לנ"י דפרצוף חג"ת ולנה"י דכתר וחכמה דפרצוף נה"י, שהשתתפו שם בסוד חיצוניות לעליון בן"ל. והנה חיצוניות זו אחר שנתפשטה לפרשוף שלם בבחוי' נה"י שלמטה מטבור הנכלל בפרשא כבר אין לו מקום שם, ובהכרה שיורד לפנימיות התחתון דהינו עד עטרת היסוד דפרצוף נה"י בסוד ראש, בן"ל והבן היטב.

ואלה הם דברי הרבה והבן ותראה איך כל החיצוניות העליון נעשה פנים אל הפנימיות תחתון הימנו ע"ש. והינו כדאמרן, שג"ר דפרצוף נה"י שכבר עלו למטה מפרשא דחג"ת ונעשו שם לחיצוניות דבינה וזוו"ן שנק' ראש ועלון לפרשוף נה"י בן"ל, הנה אח"כ כשירדו המיין דוクリין בסוד הזוג שעל הפרסה דאלבוסונא כמפורט לעיל, הרי שירדושוב מבхи' עליון ונעשו פנים אל הפנימיות דתחתון, דהינו מעטרת יסוד ולמעלה, שה"ס האצלות שכבר מתוקן מכח העליה בלבד בבחוי' פנים וראש לגוף שלהם עצם בסוד י"ג ספירות בן"ל, ועתה אחר הזוג שעל הפרסה ירדו שם אותם הג"ר שעלו מקודם ונעשה פנים

עצמו, וזה אמרו כי היכלות דבריהם ודרגן כלומר שיש מעלות בסוד המדרגות שדרך שם עולמים אל הכסא. ואומר, אשר היכל השבי עליון כולל ד' מוחין כחכ"ד והם ד' רגלים, ובאלו ד' עליונות יש ד' מוחין בבח"י אורות ונשمات הבריאה והם נאצלות מייס דמלכות דעתיות. פירוש, היכל השבי הוא כלות הראש דועלם הבריאה, וכבר ביארנו שיש להבחן בו ב' בח' פנימיות וחיצוניות, אשר אחר הזוג דמ"ן ומ"ד בסוד הפרסה בעליון שלהם יורדים חיצוניות בעליון לפנים דתחתון ונעשה פנימיות בתוכם, שאז נחברים האורות שירדו מהעלון בבח"י נה"מ ובבח' הראש דבריהם עצמו, רצוני לומר מה שהוא בו מטרם ירידת האורות החיצוניות בעליוןῆמה מכונים ע"ס, כיῆמה היו מקודם בסוד י"ג ועתה שירדו להם חיצוניות בעליון לפנימיות שאז חזרים יורדים ג' הספירות דתחתון מהם אל היוטר תחתון הימנס וע"ב מהם אל היוטר תחתון הימנס וע"ב חזרים ונשאים רק בבח"י ע"ס ולא י"ג, אלא שע"ס נעשו לחיצוניות ומלובשים על ד' אורות נה"מ שירדו להם מהעלון בסוד מוחין. וזה שמחין ביניהם ואומר, אשר בבח' הי"ס שבו מקודם ביתם המוחין הם נבחנים בבח' ד' רגלים שבכסא, דהיינו חיצוניות לכיסא ומדיק לומר אשר אלו ד' האורות כוללים י"ס. פירוש, החיצוניות בעליון שנעשה בהם למוחין ונתלבשו בפנימיות הי"ס הם הכסא עצמו, והוא שנקראת מלכות בעליון המתלבשת בתחתון ונעשה בתחתון דהינו בבח' ראש, דכל ראש נק' בתרא כנודע.

ומלבושים עליהם ונעים להם לחיצוניות בסוד י"ג, ועד"ז בכל המדרגות, הרי שיש בהם ב' בח'. ועד"ז אחר הזוג, שבאים לכל תחתון המוחין מהעלון בסוד פנימיות, שם היו נשאים שם הפורח הקדום בסוד י"ג, היו נמצאים ג' בח' מלובשים זה זהה, דהיינו המוחין בעליון שנתלבשו בו ועה"ט הקודמות שנשארו אחר ההסתלקות אשר המוחין מתלבשים בפנימיותם, ועוד בח' ג"ר הדיווינר תחתון שנתחברו בו בזמן העליה. אמנם איןנו כן, אלא אותו הג"ר עצמו יורדים שוב לפנים דתחתון הימנס, וא"כ לא נשאר בו אלא ב' בח' פ"ח, שהם המוחין ועה"ט.

ובזה תבין מ"ש (באות כ"ב) ווז"ל: גם תבין איך גם בפרשוף א' בלבד יורדים מוחין מספירה זו לספרה זו, אלא שאין זה רק מכתיר לחכמה ומחכמה לבינה ו邏輯 הבינה לת"ת ומת"ת למלכות עכ"ל והיינו כנ"ל, אשר עניין עליית המ"ן ותיקון הפרסה, נעשה בכל בח' רת"ס דבל מדרגה, אלא שאומר ש邏輯 הבינה ואילך אין יותר מב' מדרגות דהינו ת"ת ומלבות, אשר חגי'ם כלולים בת"ת דהינו שנק' ז"א, והמלכות ה"ס נוקבא זו"א, כמו"ש בעניין ה' הפרצופין.

וזה **משמעות** הרב בענף זה בバイור עניין **עולם הבריאה** ווז"ל: **שהה היכלותם** **בריאה** הם **שהה דרגין ובוי פירוש,** **עולם הבריאה נק'** כסא הכבוד ושש מעלות לכיסא ויש כסא עצמו וגם בח' אדם הרוכב על הכסא. ותדע, שرك בח' הראש דבריה נק' כסא, משא"ב ו"ק דבריה שהם בח' הגוף דשם מה נקראים שיש מעלות לכיסא ולא כסא

וסוד מייעוט הירח הוא, כי מתחילה הייתה בסוד ב' המאוורות הגדולים דהינו בסוד י"ג, שכוח דפרצוף נה"י שה"ס הנוקבא נמצאת שמלבשת לבינה וו"ז דפרצוף חג"ת עד החזה ממש, כלומר עד הפרסה שבזהה, שאז קומתה שווה עם ז"א ממש שנודע שכתר דז"א מתחיל מהזה ונמצא אשר שניהם משתמשים שם בכתר אחד, אלא ז"א דחג"ת ה"ס פנימית הכתר וג"ר דפרצוף נה"י ה"ס חיצונית הכתר והבן זה. ואח"כ אמרה אי אפשר לב' מלכים שישמשו בכתר אחד, כלומר לאחר הזוג שעל הפרסה הרי נתפשטו שם ב' פרצופין שלימים מבחי' פ"ח דשם, והחיצונית שעלה בראש דחג"ת שמה עד החזה בסוד י"ג הרי ירדה ונעשה פנימיות בבינה וו"ז דחג"ת, והרי יש שם פנימיות וחיצונית בלבד ג"ר דנה"י, אשר הפנימית מכונה בשם נה"י והחיצונית בשם מלכות והיינו בערך העליון, כמו שהארכנו לעיל עש"ה. וא"כ אי אפשר להיות שם ב' מלכות אחד, שז"א שה"ס חג"ת יהיו לחיצונית וג"ר דנו"י יהי לחיצונית, דהיינו כתר אחד. וע"כ נאמר לה לבי ומעטית את עצמן, כלומר שתרד להיות פנים בפנימיות וראש התחתון.

ועד"ץ היה מאצלות לבריאה, אשר ג"ר דבריה כבר נתלו להיות חיצונית מפרשא ולמטה דז"א דאצלות והוא שם ז"א ומלאות בכתר אחד, אשר לאחר תקון הפרסה ירדה ונעשה פנימיות לאצלות בסוד עתיק וא"כ יצאה לבן מאצלות שזה נקרא מייעוט הירח, כי ירדה מנה"י דאצלות ונעשה ראש לשועלים דהינו י"ס דבריה שנק' שועלםணודע והבן היטב.

וכבר ידעת שיש ב' זוגים בראש: זוג פנימי בגלגולתא ועינים וזוג חיצוני באח"פ, שה"ס ב' בח"י שכתר: עתיק ויא"א, כמו בע"ח בתחלת שער אב"ע שה"ס ניצוץ בורא וניצוץ נברא. פירוש, אצלות וראש נקרא בשם בורא וגוף שהוא התפשטות מלכות של ראש מעלה למטה נק' בשם בריאה כمفorsch לעיל, וסוד ב' הניצוצים הוא להורות שיעיר ההבחן שם הוא רק בבח"י האו"ח, שהאו"ח מוגדר בשם ניצוץணודע. וע"כ אומר סוד עתיק שכתר הוא עיקר הראש של הבריאה להיות או"ח שבו הוא ממטה למעלה בסוד ניצוץ בורא, כמו לעיל דכל ממטה למעלה נק' ראש או כתר ובבח"י ניצוץ בורא. אמנם אח"פ שבראש הבריאה נבחן לניצוץ נברא, כלומר שהמלכות היא שורשו ועה"ס מגיעות אליו מעלה למטה, שה"ס גוף ולא ראש בנו"ל.

יב) ובזה תבין דזו המלכות דעליוון היורדת לתחתון הוא רק בסוד זוג הפנימי, דהינו סוד עתיק שכתר וה"ס אדם הרוכב על הכסא, באופן שהכסא ה"ס ניצוץ נברא, ואח"פ שכתר והאדם הרוכב ה"ס ניצוץ בורא וגלגולתא דראש. וזה אמרו באלו ד' אורות הנ אצלם ממנה ירדה בסוד מייעוט הירח ונתלבשה בהם וכו'. כלומר שד' אורות הנ אצלם ה"ס בח"י אח"פ שבחיצונית העליון בסוד א"א שכתר, אשר המלכות דעליוון שה"ס עתיק דכתיר נמצאת שמלבשת בו, כי שם נבחנת שירדה מאצלות לבריאה בסוד מייעוט הירח, דהינו בסוד זוג הפנימי, והבן מאד.

מסבירות

מלכות דעתיות, כמו ש לעיל שבhabחן עה"ס דראש, כו"ח נק' גלגולתא ועיניהם, ובינה זוז"ן נק' אח"פ.

אמנם ג' העולמות בראיה יצירה עשויה, הם התפשטות המלכות דעתיות. דהינו ראש תוך סוף דגופא שלה והם בח"י גופ ו כלים גמורים, להיות המסר כל מהותם ושורשם. ולפייך, אין אור העצמות שה"ס החכמה מתלבש שם ואין בהם זוג כנודע, כי זולת אור החכמה נחשבים הכלים **לבחי'** אב"א ואין בהם אור הזוכר. כנ"ל בענף י"ג ע"ה.

צריך שתבין היטב סוד התלבשות שירוה אשר הספירות אינן יכולות לקבל זולת בכו המדה של אותה הבחי' שנתלבש בה, ונודע מ"ש הרוב בע"ח שער ג' פרק ג' אשר התלבש הא"ס בחכמה והאצל את עולם העצימות. וענין התלבשות זו כבר נתבאר לעיל בארכיות שה"ס התעלות הזוג לנקי עיניים, דהינו **בבחי' ע"ב** וחכמה, ע"ה. אשר משומ זה אין הבהיר נחשב מגוף הפרצוף בה"פ של עצימות, כי אינם מקבלים מהבהיר זולת ע"י המסר שבחכמה, ונבחן משומ זה שיש **באצלות ד'** פרצופין שלימים בכל קומתם דהינו ע"ב ס"ג מה' וב"ן, אמן מסוד הגולגולתא אינם מקבלים זולת מבחי' ע"ב דגkolתא ולמטה, כלומר לפי קו המדה שבחכמה, כמו לעיל בסוד אור האוזן שה"ס אור הבהיר שנספק ונשתים בשבולת הזקן ע"ה.

וכדי להאצל עולם הבריאה אומר שם הרוב, שנתלבש הא"ס בבינה וברא את עולם הבריאת ע"ה. ונמצא שאין בעולם הבריאת זולת ג' פרצופין שלימים שהם בינה זוז"ן, אמן מכתיר וחכמה אין

ולפייך הסמיר זה הדרוש דעולם הבריאת אל סדר בינה ותבונה דעתיות, משומ שכל הבדיקות שבעולם הבריאת נמשכות מבחי' התבונה הנ"ל שה"ס ה"ר דהוויה דס"ג הכלול, וע"כ אלו ג' הבחי' הנ"ל שבכסא עם שש המדרגות, מה מה מש מבחי' ג' ההין שבה' ראשונה דהוויה דהוויה דס"ג, ושש המדרגות שבכסא ה"ס ו"ה דהוויה דס"ג, דהינו ראש תוך סוף דגופא. באופן, שה' הפשטה דה' ראשונה דהוויה דס"ג ה"ס אדם הרוכב על הכסא, וה' האמצעית דמיולי יוד שבה' זו ה"ס הכסא, וזה כולל א"א ואור"א עלאין שבראש דבריאת. וה' אחרונה דמיולי יוד שבה' הנ"ל ה"ס ד' רגלי הכסא וה"ס הראש דישוטה כנ"ל וכאן בח"י פה לכל הראש דבריאת. ומפה ולמטה נמשך ראש תוך סוף דגופא דבריאת, שה"ס חג"ת נה"י שנק' שעלוות לבסא, דהינו ש ש המדרגות שאומר הרוב.

ועודין צריך להבין מ"ש הרוב, אשר אדם רוכב על הכסא הוא בסוד אימא מקננא בקורסיא, גם צריך להבין מ"ש, אשר מיצירה לעשויה וمبرיאת ליצירה אין יורד רק מלכות למלכות בלבד בסוד אדם על הכסא ולא כל י"ס שבה עכ"ל. ולהבין זה צריך שתבין היטב הבדיקה שבין ד' עולמות אב"ע, שכבר נתבאר לעיל בפמ"ס ענף ד' ע"ה. ותוכנן הדברים הוא, אשר רק ה' פרצופי עצימות נבחנים בבח"י ראש משומ שהמסר ממטה לעללה, ולפייך נמצא אור א"ס ב"ה שה"ס אור החכמה נוקב ועובד עד סיום האצלות בלי שום מסך כלל. וע"כ יש זוג על הפרשא שבין עצימות נבחנים, כי שם ממש בח"י פה של ראש, דהינו

מלכיות דמסך דז"א, אשר מלכיות זו משפטת לה' פרצופין שביעולם הייצירה רק מקומת ז"א בסוד קו המדה, ונמצאים כל ה' הפרצופין שביצירה שהמה חסרים מג' ראשונות שהם גלגולתא ע"ב ס"ג, ואין בהם זולת ה' בחיי זו"ן דה"פ געסם"ב. ו כדי לעשות את ע"ס דועלם העשיה אומר שם שהتلبس הא"ס במלכיות וכו', והיינו במלכיות דמלכיות. ונמצאים ה"פ דועלם העשיה שאין בהם אלא מלכיות בלבד דחמשה פרצופין געסם"ב, דהיינו חמש המלכיות שביהם בלבד.

ונתבאר בענפים הקודמים אשר ג' ראשונותఈ"בנחשבות לאחת, וגם הבינה בחיי ראש כמו כו"ח. אמן יש הבדל בין אור החכמה לאור הבינה כי אור החכמה הוא אור העצמות, ולפיכך המסר שבחכמה יש בו זוג שלם מחייזניות ופנימיות, אמן הבינה היא בחיי חייזנית שבראש, כמו שנתבאר לעיל בסוד אבא הוציא את אימה לחוץ וכיו' עש"ה.

ולפיכך במלכיות דאצלות שמתלבשת בבריאה שהוא בחיי מטר דבינה יש בה זוג חייזוני עכ"פ בסוד הפה דאח"פ, אשר מזוג זה יצאו ג' עלמין בריאה יצירה עשייה ונעשה משום זה בעולם הבריאה לבי' ג' ראים בסוד ג' ההין שבה' ראשונה, שה"ס קומת בינה המתלבשת בבריאה בסוד אימה מקנתה בכרסיה. והוא להיות המלכיות הזו ה"ס הפה דאח"פ דאצלות, שמוציאה בסוד זוג דהכא משפה אל שפה עשר ספריות במדתה של התבונה ממטה למטה, אשר ע"ס ההן מתפשטות ג'כ' ממעלה למטה ברת"ס: שהראש ה"ס בריאה והתוך ה"ס יצירה והסוף ה"ס עשייה.

לهم זולת בכו המדה של המסר דבינה, ונמצאים כל ה' הפרצופין דעולם הבריאה שאין בהם אף מבחי' החכמה ג"כ, אלא מבינה ולמטה. באופן, שאין שם רק ס"ג מ"ה וב"ן דה' הפרצופין, כי המסר דבינה הוא מעכב גמור על אור החכמה שלא יעבור מציאות לבריאה. ובזה תבין דעת"ג שמלכיות דעליוון מתלבשת בתחום מ"מ עדין עירק להבחין בה מיוזו בחיי היא המלכיות הזאת, כי ה' בחיי מסכים יש במלכיות הזאת כמ"ש לעיל בפמ"ס ענף י"א אות ט' באופן שבחי' המלכיות דא"ק המתלבשת באצלות ה"ס מלכיות דחכמה, ככלומר המתוונת בנקי עיניים כמ"ש לעיל וע"כ ה"פ אצלות המקבלים דרך ממדת המלכיות הזאת, נמצאים שמקבלים אור החכמה שה"ס ע"ב. אמן בחיי מלכיות דאצלות המתלבשת בבריאה הרוי זו בחיי מלכיות דבינה שנמצאת שיכולה להשפיע רק בקומת בינה, ולכן אין בה"פ דבריאה רק מבינה ולמטה דכאו"א.

זה אמרו שירדה בסוד מיעוט הירח ונתלבשה בהם בסוד אדם הרוכב על הכסא בסוד אמא מקננה בכרסיה. דהיינו כמו שנתבאר, שמלכיות דאצלות המתלבשת בבריאה היא בחיי המלכיות דבינה שנתק' אמא דהינו אמא מקננה בכרסיה, כי בכל ה' הפרצופין שביעולם הבריאה אין שם אלא מקומת אמא לבדה וחסר שם כתר ואו"א עילאיין מכל פרצוף ופרצוף דה"פ געסם"ב שבבריאה.

וכדי להציג עולם הייצירה, אומר שהتلبس הא"ס בז"א וייצר עולם הייצירה ע"ש. ככלומר שמלכיות דבריאה היורדת ומתלבשת בעולם הייצירה היא

היוודת מלכות דבריה לראש הייצהר, אשר גם שם אין בה רק בח' מלכות בלבד כולם בלי התפשטות, כי בהיות מלכות דעליון מתלבשת בתחthon ומהתפשט שם לע"ס עד למלכות דמלכות נבחנת המלכות דעליון שנעשה תחתון לבח' כתרא שהרי התפשטה בעצמה עד למלכות, אמן בזמן שאין לה התפשטות כי יחסר לה אור הזכר או אינה נעשית תחתון לבח' כתרא, אלא שנשארת בבלויון.

וזה אמרו שembraria לייצירה ומיצירה לעשייה אינו יורד רק מלכות למלכות בלבד. כלומר שלא נעשית ביצירה לכתר, כי לא יכולה שם להתפשט בע"ס בנ"ל. וזה אמרו בסוד אדם על הכסא ולא כל ייס' שבאה עכ"ל. והיינו כדאמרן, אשר נמצאת שם בצורתה לבדה כמוות שהיא בבח' אדם על הכסא, אשר עניין ג' ההין הנ"ל שבועלם הבריאה שנק' כסא וד' רגליים וכו', אינם מהתפשטים כלל הימנה בעולם הייצירה, וכן בעשייה, כאמור.

אמנם ב"ז מגיעתם מבחי' האו"ח שמעלה למיטה שה"ס אור הנקה, אשר בה עצמה אין עוד זוג שתוכל להתפשט בבח' ראש. וause' שאמורנו שהבריאה ה"ס הראש דברי"ע, אמן אין זוג במסך שבפה הראש הזה כי חסר שם אור העצמות, ואפי' אור הבינה שה"ס חיצוניות שבאור העצמות אין במסך הזה, כי הוא מסך דבח' ז"א כמו שנתבאר לעיל ע"ש.

זה אמרו אך מיצירה לעשייה וمبرיאה לייצירה אינו יורד רק מלכות למלכות בלבד, בסוד אדם על הכסא, ולא כל ייס' שבאה עכ"ל. והיינו כדאמרן, אשר כל בח' ג' עלמין בריאה ייצירה עשייה אין בהם רק אור נקה בלבד ואין בהם זוג. ולפיכך מלכות דבריה שיורדת ומהתלבשת בעולם הייצירה אינה מוציאה ע"ס ממיטה למעלה בעולם הבריאה עצמו מחוסר אור ישור לזוג בנ"ל, וא"ב אינה מהתפשט בע"ס כמו מלכות דעתיות, אלא רק בcheinתה של עצמה לבדה היא